



# Országgyűlési Napló

*Jakab István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás*  
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,*  
*Móring József Attila*



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18885
<b>Napirend előtti felszólalók:</b>	
<b>Tóbiás József</b> (MSZP).....	18885
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár .....	18887
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik).....	18889
<b>Dr. Kontrát Károly</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	18891
<b>Dr. Hoffmann Rózsa</b> (KDNP) .....	18892
<b>Veresné Novák Katalin</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár .....	18894
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP).....	18896
<b>Dr. Nagy István</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár .....	18898
<b>Tessely Zoltán</b> (Fidesz) .....	18899
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár .....	18901
<b>Napirenden kívüli felszólalók bejelentése</b> .....	18902
<b>Kérdések</b>	
<b>Gúr Nándor</b> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az egészségügyi ellátórendszer csődje az egri Markhot Ferenc Kórházban” címmel.....	18903
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	18903
<b>Rig Lajos</b> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyit is ér Önöknek a rendszer szíve?” címmel .....	18904
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	18905
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Továbbra sem lát teendőt a kormány az Illatos úti szennyezéssel kapcsolatban?” címmel .....	18906
<b>Dr. Nagy István</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	18907
<b>Simon Róbert Balázs</b> (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Miként hatnak az autóipar hazai eredményei a gazdaságra, a foglalkoztatásra és a vállalati kultúrára?” címmel .....	18908
<b>Dr. Szabó László</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza .....	18908
<b>Szelényi Zsuzsanna</b> (független) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egyáltalán nem érdekli a Kormányt a magyarországi autisták sorsa?” címmel .....	18909
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	18910
<b>Kiss László</b> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen fejlesztések várhatóak a Szent Margit Kórházban?” címmel.....	18911
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	18912
<b>Sneider Tamás</b> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Közszolga vagy közrabszolga?” címmel... ..	18913
<b>Lázár János</b> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza .....	18914
<b>Sallai R. Benedek és Ikotity István</b> (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan védi meg a Kormány az internetsemlegességet?” címmel.....	18915
<b>Kara Ákos</b> , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza .....	18915
<b>Bartos Mónika</b> (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogyan járul hozzá a környezetvédelmi termékdíj módosítása a hulladékgazdálkodásban tapasztalható előrelépésekhez?” címmel.....	18916
<b>Dr. Nagy István</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	18917
<b>Dr. Legény Zsolt</b> (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Kik azok?” címmel.....	18918
<b>Dr. Nagy István</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár .....	18918

<b>Kepli Lajos</b> (Jobbik) – a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Támogatja-e a Kormány a Balatoni Hajózási Zrt. magánkézbe kerülését?” címmel.....	18919
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18920
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit tesz a Kormány a balatonfenyvesi kikötőberuházás ügyében?” címmel.....	18921
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	18922
<b>Tukacs István</b> (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Hogyan nő egy ukrán határ menti falu lakossága egy év alatt a kétszeresére?” címmel.....	18923
<b>Pogácsás Tibor</b> belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	18923
<b>Farkas Gergely</b> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem látják be, hogy a felsőoktatás egyik legfontosabb célja a társadalmi mobilizáció elősegítése és miért lehetetlenítik el, hogy ezt a funkcióját be tudja tölteni?” címmel.....	18924
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18925
<b>Sallai R. Benedek és Ikotity István</b> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Támogatja-e az Emberi Erőforrások Minisztériuma Lázár János ötletét az új Csontváry Múzeum létrehozására?” címmel.....	18926
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18927
<b>Dr. Lukács László György</b> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „40 millió a Merényinek. Na, de mennyi kellene a pszichiátriai ellátás rendbetételére?” címmel.....	18927
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18928
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az Agrár-környezetgazdálkodási és az Öko Program a lehető legjobban szolgálja-e a környezetvédelmet?” címmel.....	18929
<b>Lázár János</b> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	18930
<b>Magyar Zoltán</b> (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem tesz semmit a Kormány a kínai méznek beállított ipari hulladék ellen, amely sok tisztességes hazai termelőt tehet tönkre?” címmel.....	18931
<b>Zsigó Róbert</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	18932
<b>Kepli Lajos</b> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Meddig akadályozza még a Kormány a megújuló energia hazai elterjedését?” címmel.....	18933
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18934

### Azonnali kérdések és válaszok órája

<b>Dr. Varga László</b> (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „A miskolciaknak tett ígéretekről” címmel.....	18935
<b>Orbán Viktor</b> miniszterelnök válasza.....	18935
Viszonzás:	
<b>Dr. Varga László</b> (MSZP).....	18936
<b>Orbán Viktor</b> miniszterelnök.....	18937
<b>Sneider Tamás</b> (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ön semmitől sem riad vissza?” címmel.....	18937
<b>Orbán Viktor</b> miniszterelnök válasza.....	18938
Viszonzás:	
<b>Sneider Tamás</b> (Jobbik).....	18939
<b>Orbán Viktor</b> miniszterelnök.....	18940
<b>Ikotity István</b> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Felárral dolgozik a KLIK?” címmel.....	18940
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18941
Viszonzás:	
<b>Ikotity István</b> (LMP).....	18942

<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár .....	18942
<b>Dr. Selmeczi Gabriella</b> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A családokra építünk!” címmel .....	18943
<b>Veresné Novák Katalin</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	18944
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Selmeczi Gabriella</b> (Fidesz) .....	18945
<b>Veresné Novák Katalin</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár .....	18945
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	18946
<b>Dr. Tóth Bertalan</b> (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A lencse és a különleges jogok” címmel .....	18946
<b>Lázár János</b> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza .....	18947
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Tóth Bertalan</b> (MSZP).....	18948
<b>Lázár János</b> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter .....	18948
<b>Dúró Dóra</b> (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A nyomornak nincs pártszíne” címmel .....	18949
<b>Orbán Viktor</b> miniszterelnök válasza .....	18949
Viszonzválasz:	
<b>Dúró Dóra</b> (Jobbik).....	18950
<b>Orbán Viktor</b> miniszterelnök.....	18950
<b>Firtl Mátyás</b> (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Sikereseznek mondható-e az Otthon Melege Program, mosógépcseré alprogramja?” címmel .....	18951
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18952
Viszonzválasz:	
<b>Firtl Mátyás</b> (KDNP).....	18952
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár .....	18953
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hol vannak a felelősök?” címmel .....	18953
<b>Dr. Nagy István</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	18954
Viszonzválasz:	
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP).....	18955
<b>Dr. Nagy István</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár .....	18955
<b>Manninger Jenő</b> (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tesz a kormány a vasúthálózat fejlesztéséért?” címmel.....	18956
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	18956
Viszonzválasz:	
<b>Manninger Jenő</b> (Fidesz) .....	18957
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár .....	18957
<b>Napirend utáni felszólalók:</b>	
<b>Varju László</b> (független).....	18958
<b>Ágh Péter</b> (Fidesz) .....	18959
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP).....	18961
<b>Mesterházy Attila</b> (MSZP).....	18963
<b>Dr. Szabó László</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár .....	18964
<b>Bangóné Borbély Ildikó</b> (MSZP) .....	18965
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár .....	18967
<b>Ander Balázs</b> (Jobbik).....	18969
<b>Dr. Lukács László György</b> (Jobbik).....	18971
<b>Novák Előd</b> (Jobbik) .....	18973
<b>Dömötör Csaba</b> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	18975
<b>Gúr Nándor</b> (MSZP) .....	18976

<i>Kész Zoltán</i> (független).....	18977
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	18979
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	18981
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	18982
<b>Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről</b> .....	18984
<b>Az ülés bezárása</b> .....	18984

**Az ülésen jelen voltak:**

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának  
18. ülésnapja

2015. november 9-én, hétfőn

(11.04 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Mórning József Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 18. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Mórning József Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően déltől fél kettőig a kérdésekre, majd körülbelül fél kettőtől fél háromig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirendi utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6326. számú törvényjavaslat zárószavazására mai ülésünkön nem kerül sor, mivel az Országgyűlés az előterjesztést múlt hét keddi ülésnapján elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport: „Nemzeti minimum” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, abban mindannyian egyetértünk, hogy minden nemzet jövőjét a gyermekeink jelentik, olyanná lesz az országunk, amilyen a benne élő gyermekeink jelene és élete: ha szegénységben élnek, akkor az ország is szegény lesz, ha rossz körülmények között élnek, akkor az ország is rossz körülmények között éli meg hétköznapjait.

Azt gondolom, Magyarországon abban ma már nincs vita, hogy a szegénység mértéke és mennyisége is nőtt. Háttorzongató, hogy a gyermekek vonatkozásában az elmúlt években lévő elszegényedés folyamatosan növekszik. A Magyar Tudományos Akadémia és más elismert kutatások szerint ma Magyarországon közel 50 ezer, tartósan éhező gyermek és több mint 200 ezer olyan gyermek él, aki időszakszerűen nélkülözni kényszerül. A KSH adataiból az látható, hogy a szegénységben élő gyermekek aránya szinte folyamatosan nőtt az elmúlt években, és ma már minden negyedik gyermek szegénységben él.

A kutatásokból az is kiderül, hogy a nagycsaládosoknál ez 51 százalék, a gyermeküket egyedül nevelőknél pedig 31 százalék él szegénységben. Ma 100 szegénységben élő személy közül 34 gyermek vagy fiatal. Ennek okát valójában egy elhibázott és rossz gazdaságpolitikának a következményeként látjuk, valamint a szociális ellátórendszer szétzilált állapota

az oka. Vannak országok, amelyek természetesen ilyen nagyarányú éhezés és tömeges nélkülözés közepette is tudnak sikeresen működni, a vadkapitalizmusban, ez Ázsia, de mi Európában élünk, Európában viszont az a szemlélet, hogy a gyermekekre vigyázni kell, a gyermekek értékek, és nem utolsósorban a gyermekeknek jogai vannak, olyan jogai, amelyek nem kevesebbé teszik őket, hanem különlegességükből fakadóan arra köteleznek mindannyiunkat a jelenben, hogy a sorsukat jobbra tegyük. A gyermekekéhezés felszámolása tehát közös nemzeti ügyünk, nem pártpolitikai kérdés, nem szómágia, nem politikai csaták terepe, hanem azt gondolom, az a nemzeti minimum, az a társadalmi minimum, amelyben mindannyian felelősek vagyunk, független attól, hogy kormányzó párt vagy ellenzéki párt szerepéről beszélünk.

A gyermekekről való gondolkodás és gondoskodás alapvetően a szülők felelőssége, ezt mondta Balog Zoltán miniszter úr. Igen, azoké a szülőké, akik az elmúlt öt évben a rossz gazdasági politikájuknak köszönhetően egyre rosszabbul élnek ma Magyarországon. Mindenkinek az volna a legjobb, ha ebben az országban meg lehetne élni a fizetésekéből, és a szülők megfelelően tudnának gondoskodni a gyermekeikről. Csakhogy azért van szükség ma erre a társadalmi minimumra, mert egyre több a szegény gyermek, mert a szülők egyre kevésbé képesek eltartani a saját családjukat, aminek előzménye egy rossz kormányzás, ami az ő életüket, az ő hétköznapjaikat megnehezíti, és ennek a változtatása a kormány felelőssége.

Segítsenek azonnal, segítsünk közösen azokon a gyermekeken, akik a kutatások szerint egyre nagyobb számban vannak ma Magyarországon, és folytassanak önök olyan kormányzati politikát, amelyben a magyar szülők meg tudnak élni a fizetésükből, van munkájuk és el tudják tartani a családjukat. Nem kell elfogadni a szegénységet és nyugodtan hátradőlni, nyugodt lelkiismerettel politizálni, különösen, ha miniszter az illető, mert a szegénységet megszüntetni kell. Számunkra ez mindenképp előtt való, szerintem ebben az ügyben nem lehet pártpolitikai álláspont.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy vegye napirendjére a gyermekéhezés ügyét, azt a társadalmi minimumot, amelyből az elmúlt napokban a kormányzó pártok visszalépték. Ne azt nézzék, hogy honnan jön a javaslat! Azt nézzék, hogy a valóságról szól! Tennünk kell tehát most közösen azért, hogy a gyermekeink ne éhezzenek, hogy fűtött otthonokban legyenek, és ne csak az iskolai menzán, hanem karácsonykor is és ünnepnapokon is meleg étel jusson számukra, legalább háromszor egy nap. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt frakcióvezető úr, engedje meg, hogy az MSZP szociális érzékenységéről egy idézetet osszak meg önnel! Szó szerint idézem: „2008-ban Magyarország volt az egyetlen, válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy Európában.” Ez az idézet nem kormánypárti politikusoktól származik, ez az idézet Ferge Zsuzsától származik, Ferge Zsuzsa állította ki ezt az elégtelen bizonyítványt a Magyar Szocialista Pártnak szociális érzékenységből akkor (*Tóbiás József: Hogy jön ez ide?*), amikor önök kormányon voltak. (*Gógós: De 2015 van, nem?*)

(11.10)

Szűk egy évvel ezelőtt mondta el ezt a véleményét, hogy 2008-ban nem volt másik kormány Európában, aki annyira magára hagyta volna a válság veszteségeit, mint akkor az MSZP-SZDSZ-kormány.

A szegénység kérdéskörét, valahogy úgy látszik, hogy messziről kerüli az MSZP akkor, amikor kormányon van, lehet, hogy ebben politikai taktika is van, hiszen sokan mondják, hogy ha sokan élnek szegénységben, az ottani segélyezéspolitikájával az MSZP jól tud szavazatokat szerezni. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ezt pont te mondd?*) Volt erre példa a kilencvenes években is. Másrészt pedig szeretnek párthatározatokat hozni ellenzékben arról, hogy a szegénység ellen miként kell küzdeni. Emlékszünk, körülbelül négy évvel ezelőtt, az előző ciklusban, amikor éhségmeneteket indítottak önök, és az a Simon Gábor haladt az éhségmenet élén, aki közben 200 millió forintos bankszámlakivonatot hordhatott a zsebében. (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*) Ez volt tehát a hitelessége a Szocialista Pártnak, amit mind az éhségmenet önmaga cáfolt meg, mind pedig Ferge Zsuzsa szakértői véleménye is.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-időszakban mi arra törekedtünk, hogy minél több embernek legyen munkája, hogy a szülők a saját bérükből tudjanak a gyermekeknek enni vagy ruhát adni. (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*) Ön is nagyon jól tudja, 555 ezerrel többen dolgoznak most, mint dolgoztak öt évvel ezelőtt. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Nekik, bízunk benne, hogy nem jelent gondot már az, hogy a gyermekeknek megfelelő minőségű ételt adjanak. (*Gúr Nándor közbeszól.*)

Ami magát a nemzeti minimum kezdeményezést illeti, tisztelt képviselő úr, ön is nagyon jól tudja, csak elfelejtette itt elmondani a felszólalásában, hogy pontosan a kormány volt az, amelyik a gyermekéhezés témaköre kapcsán olyan fontosnak tartotta ezt a kérdéskört, hogy teljesen ingyenesen az Arénát átadta az akkor még valóban többségében civil szervezeteknek, hogy felhívják a társadalom figyelmét és

mindenki figyelmét arra, hogy ezzel a kérdéskörrel miért fontos és mennyire fontos foglalkozni. Én nem emlékszem arra, hogy a szocialisták nyolc éves kormányzásuk alatt hasonló célra egy ingyenes Arénapot átadtak volna, hogy ott egy nap előkészület után 12 órányi koncert során, egyébként sajnos meglehetősen vékony érdeklődés mellett, de felhívassák a figyelmet arra, hogy miért fontos a gyermekéhezés kérdésével foglalkozni.

Talán ön is emlékszik arra, hogy maga a Népszabadság is a címlapján számolt be, hogy a kormány ingyenesen adta oda a nemzeti minimum céljára az arénát, de sajnos nagyon kevesen mentek el, nagyon kevesen vettek részt ezen. Addig haladt jól ez a kezdeményezés, tudja, képviselő úr, amíg ellenzéki politikusok nem akartak ebből rövid távú tőkét kovacsolni. Hiszen addig több szakértői egyeztetés zajlott a minisztériumunkban a múltban is, és a jövőben is ez így fog történni, nem fogja az önök akciója ezt megakadályozni, hiszen sokan jöttek el, sokakkal folytattunk szakértő szintű párbeszédet, a szervezők szakértői és a minisztérium szakértői, hogy hogyan lehet javítani azon az ellátáson, amit most is kínál az állam, hogyan lehet bővíteni vagy jobban célozni, hogy az igazán rászorulók kapják meg. Maga a szervező is, Horgas Péter a minisztériumunk több vezetőjével, miniszterrel, államtitkárral, kabinetfőnökkel, sok mindenkivel találkozott és beszélt, egyeztetett mind a rendezvényről, mind a kérdés megoldási lehetőségéről. Ez mindaddig jól haladt, amíg valakik nem akartak ebből rövid távú politikai hasznot húzni.

Ami a rossz gazdaságpolitikát illeti, tisztelt képviselő úr, máskor önök pont azzal állnak itt föl a parlamentben, hogy a jó gazdaságpolitikai eredmények teszik meg az alapját annak, hogy béreket lehessen emelni a magyar gazdaságban. Valahogy mintha ellentmondana az egyik felszólalás a másiknak. Ami pedig az emberek szociális helyzetét illeti Magyarországon, ön is nagyon jól tudja, hogy 241 ezerrel kevesebb ember van ma a szegénység kockázatának kitéve, mint volt ezelőtt pár évvel. Ön is nagyon jól tudja, hogy a gyermekéhezés ellen mi nemcsak nemzeti minimumot, de költségvetési maximumot kívánunk adni, 29 milliárd forintról 58 milliárd forintra emeltük idénre a gyermekétkeztetési támogatásokat, ez jövőre több mint 71 milliárd forint lesz. Rekordot döntött a nyári étkeztetési támogatásunk is 3 milliárd forint összeggel.

Ön is nagyon jól tudja, hogy a bölcsődés és óvodás korúak közül, míg ezelőtt öt évvel 92 ezren kaptak ingyenesen enni, ma, szeptember 1-je után 317 ezren kapnak. Ez 225 ezres növekedés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Fájdalomcsillapítók helyett” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyfajta kegyelmi pillanatban vagyunk a tekintetben, hogy a Magyarországot korábban nagyon keményen sújtó migrációs áradat átmenetileg, de visszaszorulni látszik, másfelé helyeződnek át súlypontjai. Hangsúlyozom, ez az állapot lehet átmeneti, lehet tartós, jobb felkészülni a legnehezebb időkre ilyen esetben.

A Fidesz-KDNP bejelentett egy olyan aláírásgyűjtési kezdeményezést, amely nyilvánvaló módon a belülről jövő fenyegetéssel kíván valamit kezdeni, tehát a kvótaszerű megoldásokkal. A jobbikosok mindig hozzátesszik, hogy a visszatoloncolásokra legalább ennyire kellene figyelni, hiszen hosszú távon egy felülről nyitott kalapot képez ez a rendszer, és egyre több embert küldhetnek vissza Magyarországra úgy, hogy őket innen továbbítani már önknek nem áll módjában, mert nem dolgozták ki ennek eszközszerét. De a Jobbik mégis azt mondja, hogy ez aláírásgyűjtő akció, kezdeményezés jó, ennek támogatásáról lehet és érdemben kell is beszélni, hozzátéve, hogy a migráció mellett a korrupció is fojtogatja, fenyegeti a magyarságot, és a korrupció az, amely hosszú távon nemcsak kiszárítja a gazdaságot, nemcsak megbénítja a magyar mindennapokat, hanem bizony a hosszabb távú hatásai révén például a migrációs válság kezelésének az eszközszerét is szűkíti. Éppen ezért a Jobbik a korrupció visszaszorítását célzó íveket is csatolna e rendszerbe. De elmondhatjuk azt, hogy akármit is teszünk ezzel a kérdéskörrel, a Fidesz-KDNP aláírásgyűjtő kezdeményezése egy fájdalomcsillapítónak tekinthető, egy kellemes kozmetikai lépésnek, amelynek ugyanakkor komoly kivételése a nemzetközi térben nincsen.

Éppen ezért a Jobbik egy nagy fokozattal erősebb eszközt javasol a kormányzat számára, egy olyan országos népszavazás tartását, amelynek értelme egészen egyértelmű. A kérdés az lenne, hogy kíván-e Magyarország érintett polgára bármilyen eszközzel hozzájárulni idegen emberek ide történő letelepítéséhez, itt tartásához, és kívánja-e adni a nevét ahhoz, hogy adott esetben Magyarország arcukat ilyen módon próbálják kívülről átrendezni. Nem árulok el titkot azzal, hogy a Jobbik nyilvánvaló módon a „nem” szavazatra való voksolásra fog buzdítani. Mi elutasítunk minden kvótaszerű megoldást, de azt mondjuk, hogy egy egyszerű aláírásgyűjtés vagy nemzeti konzultáció helyett egy országos népszavazás közvetlen ereje kellő legitimációs erőt adhat ahhoz, hogy Magyarország mindenkorai kormánya kimenjen Brüsszelbe, letegye az asztalra azt a több millió elutasító aláírást, és olyan kedvező pozíciókat érjen el Magyarország számára, amilyen pozíciókat ez az ország érdemel. És a szimbolizmus jegyében a Jobbik egyáltalán nem tartja feleslegesnek ezt a kérdésfeltevést, hiszen miért lenne szent és sérthetetlen egy brüsszeli diktátum. Mi az, hogy Magyarország számára kívülről határozzák meg azt, hogy milyen kérdésekben kérheti ki közvetlenül a

választói véleményét és milyenekben nem. Vannak ugyanakkor jogi dilemmák, olyan jogi dilemmák, amelyek azt a kérdést teszik fel, hogy lehet-e a kvótaszerű kérdésekről egyáltalán népszavazást tartani, jelenlegi vagy leendő nemzetközi szerződés tartalmát illetően lehet-e kikérni ezt a véleményt közvetlenül. A Jobbik most azért nyújt be egy alaptörvény-módosítást, hogy ezeket a jogi aggályokat, dilemmákat eloszlassa, és minden tekintetben lehetővé tegye azt, hogy Magyarország polgárai közvetlenül véleményt tudjanak nyilvánítani arról, hogy kivel osztják meg az udvarukat, kit engednek be a portájukra. Ez az élet egyik legfontosabb kérdése.

Láthatjuk, hogy amikor a Jobbik alaptörvény-módosítás tekintetében Apáti István és Vona Gábor kezdeményezésére, ötletére módosítaná a 8. cikk (3) bekezdését, az országos népszavazás tartásáról szóló részt, akkor konkrétan megjelölné, hogy a migrációs válsághelyzet kapcsán tenné ezt. Éppen ezért egy olyan lépésre kérjük a kormányt, pontosabban követeljük tőle, amelyet a Jobbik már megtett a másik irányban, hiszen amikor a migrációs kérdéskör rendezéséről volt szó, a Jobbik felül tudott emelkedni a pártpolitikai érdekein, és egyértelmű módon támogatott egy olyan másik párttól származó kezdeményezést, akkor is, ha mi voltunk korábban az ötletgazdák, amely Magyarország érdekében jó irányba mutatott, és egyértelmű módon támogatásunkról biztosítottuk ezt lényegében kritikai észrevételeink megfogalmazásával, de komolyabb ellenvetés nélkül.

(11.20)

Most ugyanezt várjuk el a kormányzattól. Azt várjuk el, hogy biztosítsa a kétharmadot a Jobbik azon kezdeményezéséhez, alaptörvény-módosításhoz, amely lehetővé teszi, hogy a magyar polgárok közvetlenül, hivatalos formában, országos népszavazás keretein belül véleményt mondhassanak arról, hogy be akarnak-e fogadni idegeneket vagy sem.

Egyértelmű, hogy a kormány térfelén pattog a labda, s azt is láthatjuk, hogy két úton indulhatunk el. Az egyik út az, hogy a kormány meglépi ezt a kozmetikai jellegű, fájdalomcsillapító lépést, és hátradől, mint aki jól végezte dolgát. Mi inkább a másik utat ajánljuk önknek, amely elindul az ország szuverenitásának visszaszerzése felé, és végre lehetővé teszi azt, hogy Magyarország egy szuverén nemzetállamhoz méltó módon, állampolgárai közvetlen akaratnyilvánításával felvértezve, a kellő legitimációs erővel elérje, hogy a brüsszeli diktátumok ne legyenek szentek és sérthetetlenek, ne kelljen elfogadnunk mindent, amit az idegen boszorkánykonyhákban kifőznek számunkra. Mi tehát ezt az utat javasoljuk önknek. Várom érdemi válaszát ezt illetően. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselőjében Kontrát



Károly államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar reformok működnek, a magyar emberek döntését a kormány végrehajtotta, megvédjük az országot, megvédjük a déli határt. Engedje meg, hogy egy konkrét számot mondjak. Szeptember elején volt olyan nap, hogy a magyar-szerb határon 10 046 fő lépett be egy nap alatt az országba. A déli biztonsági határzár felépítésével, a jogi védelem és az élőerős védelem együttes biztosításával a magyar-szerb, illetőleg a magyar-horvát határon, tehát a déli határon kiépített biztonsági védelemnek köszönhetően ott tartunk, hogy az elmúlt 72 órában tiltott határátlépés miatt összesen 13 fő, ebből 9 fő mélysegi ellenőrzés során, további 4 fő pedig a szerb határszakaszon került elfogásra, míg horvát viszonylatban határrendészeti esemény nem történt. Ezek a számok azt bizonyítják, hogy a déli határzár működik, a magyar reformok működnek, az emberek döntéseit a kormány végrehajtja.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, a kormány tisztában van azzal, hogy ez egy olyan helyzet, amit állandóan figyelemmel kell kísérni, hiszen nem mondhatjuk el, hogy nincs veszély, mert a veszély esélye, lehetősége továbbra is fennáll. De szeretném tájékoztatni önt és a tisztelt Házat, hogy a kormány és az illetékes rendészeti szervek figyelemmel kísérik az egész déli határszakaszt, figyelemmel kísérik a szomszédos országokban való történéseket, a magyar-román határszakaszra is figyelemmel vagyunk, és szeretnénk megvalósítani azt, hogy az egész déli határszakaszon, illetőleg Magyarország valamennyi külső határán biztosítsuk azt a védelmet, amelyet a magyar-szerb és a magyar-horvát határszakaszon biztosítottunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Én a korrupciót érintő hozzászólásával kapcsolatban szeretném elmondani itt és most, ahogy tettem korábban is, hogy a kormány zéró toleranciát hirdetett a korrupcióval szemben. Az a célunk, tisztelt képviselő úr, hogy Magyarország a korrupcióval legkevésbé fertőzött országok közé kerüljön.

E cél érdekében hoztuk létre a Nemzeti Védelmi Szolgálatot, ezért fogadtunk el korrupcióellenes intézkedési tervet. És azt kérjük önöktől, hogy valljanak színt: az Európai Unió egyik legsúlyosabb korrupciós botrányában, a KGB-, a Kovács Béla korrupciós botrányában valljanak színt, hozzák nyilvánosságra azokat az információkat, hogy miért fedezik önök Kovács Bélát. Ha önöknek valóban fontos a korrupcióellenes küzdelem, akkor valljanak színt, álljanak a nyilvánosság elé, és mondják el, hogy mit tudnak ezzel a súlyos korrupciós gyanúval kapcsolatban! (*Zaj a Jobbik soraiban.*)

Ami a népszavazást illeti... Elnök úr, kérem, biztosítsa a lehetőséget, hogy végigmondjam a választ,

mert a képviselőtársak nagyon zajonganak. Köszönöm szépen. Ami tehát a népszavazásra vonatkozó javaslatát illeti: tisztelt képviselő úr, ebben az évben nemzeti konzultációt tartottunk, és a nemzeti konzultáción közel 9 millió (*sic!*) ember mondott véleményt arról, hogy meg kell védeni a határokat, meg kell védeni az országot, és ezt hajtottuk végre. Ez idáig mindent megtettünk annak érdekében, úgy, ahogy mondtam, hogy megvédjük az országot. Tehát külön népszavazásra az álláspontunk szerint nincs szükség. Ez a népszavazás megtörtént.

Ami pedig a Fidesz aláírásgyűjtő akcióját illeti: szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az emberek nagymértékben és jelentős mértékben csatlakoztak ehhez. Az én választókerületemben, Balatonfüreden, Balatonalmádiban, Várpalotán és a községekben is támogatják ezt a kezdeményezést, hiszen érzik azt, hogy ez ma Magyarország legfontosabb kérdése, hogy biztonságban legyünk, hogy megvédjük a határokat, hogy megvédjük az országot. Abban bízunk, hogy minél többen írják alá. Egyébként ez az aláírásgyűjtés 2013 tavaszán is eredményes volt, amikor a rezsicsökkentés mellett hívtuk fel az embereket aláírásra, több mint 2 és félmillió ember támogatta ezt az aláírásával akkor.

Bízunk benne, hogy ez az aláírásgyűjtési akció is olyan sikeres lesz, hogy erősíteni fogja a magyar pozíciót. Ami pedig a szuverenitás kérdését illeti, tisztelt képviselő úr, én itt a tisztelt Ház előtt kijelentem, hogy Magyarország szuverén ország, Magyarország Kormánya Brüsszelben is és mindenhol, minden kérdésben, így a határok megvédésének a kérdésében és az illegális migráció kérdésében is kiáll a magyar érdekek mellett. Most valóban nem délről fenyeget bennünket veszély, hanem nyugatról. A kötelező betelepítési kvóta ellen, amely jogtalan, értelmetlen és veszélyes, a kormány minden erővel fellép.

A Fidesz-frakció törvényjavaslatot nyújtott be az elmúlt hét végén annak érdekében, hogy az Országgyűlés kötelezze a kormányt, hogy indítsunk keresetet a kötelező betelepítési kvóta ellen.

Kérem önt, ha komolyan gondolja azt, amit elmondott, akkor támogassa szavazatával ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport: „Demográfia, azaz születendő gyermekeinkért” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A magyarság és egész Európa talán legégetőbb gondjáról, a demográfiai válságról kívánok szólni, nemcsak a téma állandó aktualitása okán, hanem különös tekintettel a múlt hét végén megtartott háromnapos demográfiai konferenciára. Az átlag európai ember fél évszáz-

zaddal ezelőtt még alig-alig ismerte a demográfia szó jelentését. Az élet a maga több évezredes kialakult medrében zajlott, a háború borzalmaiból lassan ocsúdó emberek visszatáltak a természet törvényei szerinti ünnep- és hétköznapokhoz, férfiak és nők házasodtak, és gyerekek születtek, rendre több egy országban, mint ahányan örökre eltávoztak közülünk. Teljesült tehát a parancs, amely a világ legolvasottabb könyvében, a Bibliában Mózes I. könyvének első részében így szerepel - rövidítem -: „Teremté Isten az embert az Ő képére férfivá és asszonnyá, és megáldá Isten őket, és mondá nékik, szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a Földet.”

E parancsot feledni vagy megtagadni látszik a civilizáltak mondott világ lakóinak nagy része. Mindannyian ismerjük a sokkoló adatokat Magyarországra nézve: 1981 óta, 34 év alatt csaknem 1 millió fővel, 856 ezerrel csökkent hazánk polgárainak a száma, és ezzel együtt fogy a magyarság szerte a Kárpát-medencében. Jó érzéssel és jókor hívta tehát össze az elmúlt héten az Emberi Erőforrások Minisztériuma a demográfiai fórumot, amelyen sok-sok megszívlelendő gondolat kapott hangot, mert a probléma már több, mint súlyos. Az a nemzet, amelynek nem valamilyen természeti vagy emberi katasztrófa következtében, hanem saját elhatározásból fogy a lélekszáma, halálra van ítéelve.

Nekünk, az élőknek és különösen a fiataloknak tehát egyénenként is választ kell adnunk a kérdésre, hogy egy halálra vagy életre, fejlődésre, virágzásra ítélt nemzet tagjai akarunk-e lenni, vagy hogy a halálos ítéletet rossz pótcselekvéssel, például idegenek betelepítésével kívánjuk-e látszólag, ideiglenesen elkerülni. Miniszterelnökünk már több ízben, így a demográfiai fórumon is egyenes választ adott: nem. Nem kérünk az erőszakos bevándorlók kínálta hamis látszatelönyökből; Magyarországnak képesnek és késznek kell lennie megvédenie magát minden tekintetben megerősödve, létszámában is gyarapodva ismét. És ez a határozott álláspontja a Kereszténydemokrata Néppártnak is a kezdetektől fogva, akár csak választópolgáraink elsősorú többségének.

(11.30)

A gyarapodáshoz, az óhajtott gyermekek megszületéséhez és felneveléséhez családbarát kormányunk igen komoly, évről évre növekvő támogatást nyújt a családoknak. Itt senkinek nem kell tartania attól, hogy a gyermekvállalás és -nevelés anyagi vonzatai ellehetetlenítik a megélhetést. Ezekből hallotunk egy csokornyit az első napirend előtti felszólásra adott kormányzati válaszbán, és korántsem mindent sorolt föl az államtitkár úr. Sztregovai szellemóriásunk, Madách Imre Az ember tragédiájában lehangoló víziót látat az emberiség jövőjéről. Ám, amikor Ádám a történelem kilátástalansága miatt arra készül, hogy elvesse magától az életet, megszólal Éva: „Anyának érzem, óh, Ádám, magam”. És a szü-

letendő új élet ismét reménnyel tölti el az előbb még önmagával végezni akaró Ádámot, akinek az Úr is biztatást küld, mondván: „Mondottam, ember: küzdj és bízva bízzál!”

Azt kívánom, hogy Magyarországon és szerte Európában egyetlen fiatal pár se mondjon le a gyermekek születésével és felnevelésével járó, semmivel nem pótolható örömről. És akkor boldogabb lesz az életünk Európában és szerte a Kárpát-medencében. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Veresné Novák Katalin államtitkár asszony kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A budapesti demográfiai fórum valóban egy nagyon fontos állomás volt a magyar népesedés- és családpolitikai intézkedések, folyamatok sorában. Egy olyan nemzetközi konferenciát sikerült összehívunk és tető alá hoznunk, amelyre több mint 18 országból jöttek el képviselők. És valóban, politikusok, szakértők, a civil szervezetek és az egyházak képviselőinek részvételével zajló, igen intenzív párbeszéd tudott a Millenárison két napon keresztül folyni, ahol kerestük a válaszokat az előttünk álló, valóban égető kihívásokra.

Azt gondolom, a kihívás közös. Azt gondolom, közösen kell keresnünk a megoldásokat. Az, hogy közös megoldásokat kell-e találnunk, már egy másik kérdés. Azt hiszem, mindenkinek meg kell találnia a maga választait az előttünk álló demográfiai kihívásokra, de ezt az útkeresést közösen kell végeznünk. Egyúttal azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönjem minden képviselőnek, aki megtisztelte jelenlétével a budapesti demográfiai fórumot, hiszen minden képviselőnek küldtünk meghívót, legyen akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselő. Ezúton is köszönöm annak, aki megtisztelt minket azzal, hogy eljött.

A demográfiai helyzet Európában valóban igen aggasztó, viszont ha a nemzetközi trendeket figyeljük meg, akkor nem azonos előjelű a helyzet. Néhány adatot hoznék ide, amelyek egy világhírű demográfus, Demény Pál előadásában hangzottak el. Ha az 1950-es és 2015-ös népességi adatait nézzük bizonyos országoknak, akkor bizony elgondolkodtatóak a számok. Csak néhányat citálnék: Szíriának 1950-ben 3,4 millió volt a lakossága, 2015-ben közel 23 millió; Iraknak a 6 millióhoz képest 36 millióra nőtt a lakossága; Törökországnak 21 millióról közel 80 millióra; Afganisztánnak 8 millióról 39 millióra; Jemennek 4 millióról 27 millióra; Egyiptomnak 21 millióról 90 millióra; Algériának 9 millióról 40 millióra. Ha ehhez hozzátesszük azt, amit képviselő asszony is mondott, hogy Magyarországon az elmúlt 34 évben több mint 850 ezerrel csökkent a népesség, akkor bizony látjuk, hogy igen komoly kihívás előtt állunk. Ezért hívtuk

össze a budapesti demográfiai fórumot, és ezért is gondoljuk azt, hogy bár valóban nem divat ma vezető európai politikusoknak a demográfiai kihívásokról beszélni, mi megszakítjuk ezt a divatot, és azt mondjuk, hogy igenis kell a demográfiáról beszélnünk, és ahogy tettük ezt a múlt héten, tesszük ezt majd a jövőben is.

Miniszterelnök úr megtisztelt bennünket jelenlétével, ezenkívül Cameron miniszterelnök úr is fontosnak tartotta, hogy egy miniszterét elküldje személyesen erre a konferenciára, és azt hiszem, szintén óriási megtiszteltetés, hogy a szentatya személyes üzenetet küldött erre a konferenciára, amit Paglia bíboros úr, a pápai családi tanács elnöke ismertetett velünk. A nemrég kinevezett lengyel köztársasági elnök, Andrzej Duda szintén személyes üzenetet küldött, de itt voltak különböző országok miniszterei, világhírű, nagyon elismert kutatók, tudósok. Itt volt Ján Figel', volt miniszterelnök-helyettes Szlovákiából, aki most a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának alelnöke; Pelczné Gáll Ildikó, az Európai Parlament alelnöke szintén felszólalt a konferencián.

A miniszterek és a parlamenti képviselők felszólalását követően másnap több mint ötven szakértő, tudós, elismert szakember szólott hozzá a budapesti demográfiai konferencián zajló vitához, ezek többsége külföldről érkezett. Majd a háromnapos konferenciát a szombati napon egy nagy családi kulturális fesztivállal zártuk a Millenárison, ahol közel 6 ezer résztvevő volt jelen, és egy igazán pezsgő, a családoknak a családkról szóló fesztiválon ünnepelhetünk együtt. Hiszen ez a mi üzenetünk, hogy a demográfiai kihívás jelentős, a választ azonban a családok támogatásával kell megadnunk. Mi abban hiszünk, hogy családközpontú kormányzással lehet a demográfiai kihívásokra választ adni, hogy a belső erőforrásainkat kell mozgósítanunk, nem külső erőforrások behozásával kell válaszolnunk az előttünk álló demográfiai kihívásokra. A folytatás sem fog elmaradni. Bemutattuk a kormányülésen azokat a kisfilmeket, amelyekkel egyrészt az édesapák szerepét szeretnénk még hangsúlyosabban bemutatni, másrészt a testvérek kincserejét is szeretnénk érzékelteni, azt, hogy a testvér a legnagyobb ajándék, amit a gyermekünknek adhatunk. Elindítottuk a család.hu portált, ahol minden, családokkal kapcsolatos információt megtalálhatnak. Javaslom önöknek is, hogy látogassanak el oda. A konferenciáról természetesen kiadványt készítünk, és nem is ez lesz az egyetlen a budapesti demográfiai fórumok sorában.

Kérem önöket, hogy lehetőségeikhez mérten önök is támogassák a magyar családbarát intézkedéseket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Így látjuk mi” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Éppen folytatom az államtitkár asszony által befejezetleneket, hiszen a családok megerősítéséről beszélt. Én is erről beszélek, hogy bizony az a néhány család, amit megerősítenek, Mészáros család, Orbán család milyen jól erősödik, míg mások viszont hogyan is alakulnak. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Egy héttel ezelőtt itt a parlamentben napirend előtt Györffy Balázs agrárkamara elnöknek és Fazekas Sándor miniszternek volt egy ilyen, napirend előttibe bújtatott pettingje *(Felzúdulás a kormánypárti padosorokban.)*, amiben arról beszéltek, hogy milyen álnok az ellenzék, és miként is valósítja meg azt, hogy kimenjen a föld a magyar kézből. Erről eszembe jutott egy külföldi mondás, hogy aki üvegkaszban él, az ne dobálózzon kavicsokkal. Ennek kapcsán gondoltam azt, hogy felidézek néhány korábbi állításukat, mert nyilvánvalóan izgalmas lesz, hogy mindig is ezen az állásponton voltak, ilyen nemzetveszejtő állásponton, vagy voltak tisztább pillanataik, amikor még esetleg mást mondtak.

Ugye, már a termőföld-privatizációs vitában is elhangzott Jakab Istvánnak az a mondata, hogy „a vidéken élők számára visszafordíthatatlan, végzetes következményekkel járna, ha az állami földeket eladná a kormány”. Így fogalmazott a Magosz elnöke. Erre mondta Pócs képviselőtársam, hogy nem így mondta, ő hallotta. Hát, ez le van írva a Polgári Szemlében egy interjúban. Biztos hallott valami mást, de ez egy 2007. júliusi cikkben jelent meg.

Izgalmas az is, hogy Bitay Márton Örsnek, a mai napig állami földekért felelős államtitkárként az NFA honlapján ez van a köszöntőjében: „A termőföld, erdő, mező és a vadállomány olyan biológiai és a magyar tájat meghatározó értéket rejtenek magukban, amelyekkel csak felelősen lehet gazdálkodni. Ezt csak az állami feladatellátás tudja megvalósítani és biztosítani. Ennek jegyében minden nemzeti tulajdonú föld szakszerű hasznosítása a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet feladata.” Hát, minden bizonnyal államtitkár úrnak is x-be volt a keze a háta mögött, miközben pötyögött, mert ugye ez egészen más lett.

De hadd mondjak még egy ilyen idézetet. Budai Gyula, a Magosz szövetségi igazgatója 2008-ban az Agrotrendben megjelent interjúban azt mondja: „A Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetsége szerint a maffiát is megszegényítő módszerekkel értékesítik az állami földet. Folytatódik a kormányzati sumakolás az állami földek eladása körül, jogi trükkök százait vetik be, ami a hatalommal való visszaélés tipikus esete - szögezte le Budai Gyula.” Így hangzott ez el. Az utolsó mondatot megismétlem: „Folytatódik a kormányzati sumakolás az állami földek eladása körül, jogi trükkök százait vetik be, ami a hatalommal való visszaélés tipikus esete.” Ha ezt ma elmondanám, senki nem gondolná, hogy nem a Fideszről beszélek, mert annyira nyilvánvaló lenne, hogy ez teljes mértékben a Fideszre érvényes. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Végül hadd mondjam el, hogy Ángyán József hogyan emlékezik egy Orbán Viktorral folytatott beszélgetésre: „Egyértelműen abban állapodtunk meg a miniszterelnök úrral, hogy az állam nem elad, hanem vásárol a földpiacon. Így a növekvő területeit folyamatosan a helyben lakó gazdálkodóknak, családoknak és pároknak, kedvező feltételekkel, tartós bérletben biztosítja.”

(11.40)

Nos, ezt annyira komolyan gondolta még akkor a kormány, hogy a nemzeti vidékstratégia ez alapján épült fel, aminek az alján ott van Fazekas Sándor miniszter úr neve, aki mindezt szentesítette, és a vidék alkotmányaként szerette volna. Nyilvánvaló a szalagvágó ünnepi ebédekben lelkesen szereplő miniszterről, aki mai napig nem adott itt számot, hogy akkor hány birka is van a Hortobágyon, csak az utolsó közleményei voltak, nagy-nagy tévedéssel; a mai napig nem adott számot, hogy „bróker” Marcsikának polgármesterként hogyan segítette hozzájutni irodához, a Kiss Szilárd-os ügyről nem adott számot, mint ahogy most már a bíróság is kimondta, hogy nyugodtan lehet mondani, hogy elbrókerezte a pénzét a magyar köztulajdonnak, ez a pár millió, ami eltűnt, bizony komoly felelősség. Márpedig, ha valaki valamit állít, és azzal ellentétesen cselekszik, az maga a hiteltelenség. Az a hiteltelenség, amikor valamit mondunk, és azzal szöveg ellentétben cselekszünk kormányon, és ezért az, ami múlt héten zajlott napirend előtt az agrárkamarai elnök úr és miniszter úr között, az megtestesíti azt a hiteltelenséget, amit maga a kormány képvisel.

Az önök kormányzásának a létjogosultságát abban keresik, már mióta én itt vagyok, de korábban is, hogy volt rosszabb, volt, aki többet lopott, mintha ez önöket feljogosítaná bármire. De kérem szépen, legyen tény, volt dolog, amiben nem volt rosszabb önöknél. Idáig, 25 év alatt a legkókásabb liberális gazdaságpolitika sem mert volna hozzányúlni az állami tulajdonhoz. *(Pócs János közbeszól.)* Ilyen még nem volt. Ebben önök a legrosszabbak, és ebben önök viszik a prímet.

Jelen pillanatban azért reménykedek még mondataimmal, mert ennek a nemzetveszejtő hazaárulásnak a zászlóvivői, Jakab István, Gyórfy Balázs, Bitay Márton, Fazekas Sándor, akik a zászlóvivői ennek az ügynek, jelképezik azt, amit a kormány szeretne, de önöknél még ott van a lehetőség, hogy kormánypárti politikusként megváltoztassák ezt. Nyilvánvalóan erre kérem önöket, arra kérem a kormányt még mindig, hogy jövő héten hétfőn kezdődnek az árverések, változtassa meg az álláspontját, és ne valósítsa meg ezt a nemzetárulást, amit csinál. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Sokadszorra kerül a Ház elé az az aggodalom, amit ön kifejt a földprivatizáció kapcsán. Ki a felelős ezért? - teszi fel a kérdést. Hadd kérdezzem öntől: mi a felelősség? Az, hogy meghallják a gazdák hangját? Hogy meghallják a gazdák szavát? Azt, hogy földhétség van Magyarországon? Hogy a gazdák szeretnék földhöz jutni? És ennek a meghallása, ennek a gyakorlatba való ültetése okoz problémát? Azt hiszem, hogy számos olyan bizonyítéka van mindannak, hogy szükséges és elodázhatatlan az állami földek egy részének, mintegy 20 százalékának privatizálása, eladása, licitálása, amely segíti azt, hogy a gazdák termelni tudjanak.

Miért is mondom ezt? Azért, mert maga a termőföld egy korlátos jószág. A termőföld használata, kezelése nagyon fontos szempontokat ró magára. Számos konferencia, számos kutatás bizonyítja a termőföldek tápértékének, termőértékének csökkenését. Az elmúlt ötven évben tizedére esett vissza a talaj termőerejének képessége. Azt is elmondom önnek, hogy zömmel miért. Azért, mert amikor bérlők használják csak és nem a tulajdonos, akkor csak az a lényeg, hogy minél többet kiszedjen belőle, és nem törődik azzal, hogy mit fordít vissza. Tehát a táperő-gazdálkodással nem törődik. Ez csak egy indok. De ha azt vesszük, hogy állattenyésztés, amire hosszú távon kell beruházni, megint csak azt kell mondjam, hogy a tulajdon sokkal jobb forma, mint maga a bérlet.

És ha megnézik az NFA-s árveréseket, amelyekre a kisterületű földek kapcsán, a 3 hektár alattiakra jelentkeztek be, akkor mi történik: az történik, hogy 10-20-30-szoros túljelentkezés van, 10-20-30-szoros igény van ezekre a területekre. Tehát ön szerint kik a felelősök? Szerintem a gazdákért felelősök igenis értik és hallják a magyar gazdatársadalom hangját, kérését, szavát. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Ezzel nem lehet őket hibával vádolni.

A másik dolog, amit mindenképpen szeretnék önnel megosztani. Azt mondja, hogy az államnál van a legjobb helyen, és az államnak vásárolnia kell. Kedves Képviselőtársam! Nincs benne ellentmondás, mert így is történik. Mindazon területeken, amelyek védetség alatt állnak, amelyek természeti megóvást igényelnek, amelyek azt igénylik, hogy védelem alá helyezzük, az állam közbelép és vásárol, mert meg kell őrizni nemcsak a jelennek, hanem természetesen a jövőnek, mert továbbra is hisszük és valljuk, hogy a föld nem a mának szól, nem a miénk, hanem csak kölcsönkaptuk az unokáinktól. Így és eszerint kell vele eljárni.

Azt mondja, hogy számos visszaélés és bármilyen körülményi ezt. Hadd kérdezzem, kedves képviselőtársam: van-e átláthatóbb, tisztább folyamat, mint az, ami most a földárverésekre meghirdetésre került? Természetes személyek vehetnek részt rajta, nyilvános árverésen lehet részt venni; az állam nem elpazarolja ezeket a területeket, hanem az értéke fölött

10 százalékkal, tehát igazából drágán fogja értékesíteni, pontosan azért, mert az állami vagyonnal felelősen gazdálkodik. A felelős gazdálkodáshoz hozzájárul az, hogy nem bármire, nem működésre használhatja el az így befolyt pénzeket, hanem arra használhatja fel, hogy továbbgyarapítsa a nemzeti vagyont.

Tehát minden összhangban áll ahhoz, hogy egy nagyon jó program valósulhasson meg. Olyan program, ami csak földégés után szokott megvalósulni, olyan társadalmi beavatkozások után szokott megvalósulni, amire évszázadonként körülbelül egyszer van lehetőség. Most, békeidőben lehetősége van a magyar gazdáknak a megerősödésre, hogy a kis gazdákból a közepes birtok felé tudjunk menni, pontosan azért, hogy életképes és eltartható legyen. Annyiszor beszélünk a vidék eltartó képességéről, annyszor beszélünk a vidék problémájáról; az egyik legfontosabb lehetőség, hogy földtulajdonhoz juttassuk ezeket a gazdákat. És hogy miért tudunk mindenkit, aki szeretne, földtulajdonhoz juttatni? Azért, mert nem pénz kérdése jelen pillanatban a földhöz jutás. Mert olyan állami hitelgarancia áll a földvásárlások mögött, amellyel minden ember egyformán élhet ezzel a lehetőséggel. Azt hiszem, 1,95 százalékos kamattal, 20 éves lejáratral nincs jobb befektetés, nincs jobb lehetősége a termelőknek, a vidéki életet választóknak és ezt az életformát űzni akaróknak, hogy földhöz jussanak.

Hogy ki a felelős? Az a felelős, aki meghallja a gazdák hangját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tessely Zoltán képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „The World Music Expo világzenei fesztivál, konferencia és vásár WOMEX 2015 Budapest, óriási megtiszteltetés és világsiker” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A páratlanul sokszínű népzenei hagyományaink, amelyeket egyedülálló módon gyűjtöttek, írtak le és rendszereztek fantasztikus emberek, Kodály Zoltántól Kallós Zoltánon át sok mai fiatalabb gyűjtőig; az ezeken a mély gyökereken, zeneiskolákban, majd a Hagyományok Házában vagy a Zeneakadémián nevelkedő, a táncmuzsikálásban kiteljesedő, nagyszerű példaképek nyomdokain járó népzenei előadóművészeink teljesítménye egy lelkes és lendületes, a világ- és népzenei expo Magyarországra juttatásáért közel egy évtizede töretlen hittel munkálkodó közösség, a Hangvető, Lelkes András, Liber Endre, Weyer Balázs vezetésével, az Emberi Erőforrások Minisztériumában kimunkált kormányzati akarat, amely végül nagyon jelentős kormányzati támogatásban testesült meg, szép számmal csatlakozó más állami és civil támogatók, nagyszerű rendezvényhelyszínek, a Művészetek Palotája, a Bálna és az A38-as hajó. Mindezek együttesen voltak annak a

siker receptnek a hozzávalói, amelyek a 2015. október 21-25. közötti rendezvénnyel a világzene fővárosává tették Budapestet.

Nem pusztán a zeneipar egyetlen, még fejlődést mutató ágának, a világzenenek a legjobb előadóit láthattuk Budapesten, de itt voltak e műfaj producerei, koncerthelyek és fesztiválok szervezői, lemezkiadók és újságírók, a világ minden tájáról.

(11.50)

Régen fordult elő az is a Womex történetében, hogy minden jegy elkelt. A szokásos egyetlen magyar fellépő helyett idén 17 zenekarunk kerülhetett a rivalfenybe. Budapesten minden eddiginél több, 2550 szakmai résztvevő volt jelen az expón, 93 országból 850 koncertszervező, 500 lemezkiadó, 390 nemzetközi kormányzati intézmény, 680 cég állított ki, és 300 külföldi újságíró volt jelen. A rendezvény jótékony hatásaként az ideérkező külföldi vendégek pedig mintegy 950 millió forintot költöttek el hazánkban. Mindezek ismeretében csak egyetérteni lehet Hamar Dániellel, a Muzsikás együttes tagjával, aki azt mondta, hogy ő még ilyen pozitív hatású országimázs-akciót nem látott. A szakma egyértelmű véleménye pedig az volt, hogy az eddigi huszonegy Womex közül a legsikeresebb a budapesti volt. Köszönet illet mindenkit, aki tevékenyen vett részt e megtisztelő siker kiérdemlésében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm, hogy a kormány és személyesen ön mindvégig elkötelezett támogatója volt a budapesti World Music Expo megrendezésének. Szeretnék rámutatni arra, hogy a kormány határozatában is szereplő Magyar Zenei Exportiroda létrehozása tekintetében, amely egy sikerágazat előadóinak és termékeinek a világpiacra juttatását lenne hivatott szolgálni, most érkezett el a legkedvezőbb pillanat. A Womex történetében többször megesett az is, hogy visszatért egy-egy sikeres helyszínre. Az elhangzott nyilatkozatok alapján erős az ilyen irányú szándék Budapesttel kapcsolatban is. Kérem a kormányt és államtitkár urat, hogy a Womex 2015. évi világsikere okán fontolja meg ennek is a lehetőségét.

Végül Kodály Zoltánnak egy 1947-ben papírra vetett, világzeneiről szóló, ma is nagyon aktuális gondolatát idézem ide: „Azt hihetné valaki, annál jobb világzenei polgárok leszünk, minél inkább hasonlunk a világ hangjához s lemondunk a magunkéról. Pedig éppen ellenkezőleg: a magunk ismeretében gazdagodva, elmélyülve, felvértezve több szavunk lesz a világhoz, mint volt eddig, mikor java erőnkkel jobbára nyomtalanul beleolvadtunk.” *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha valamiben Magyarország világszínvonalat képvisel, világszínvonalú teljesítményt nyújt, akkor úgy gondolom, ezt meg kell mutatni a teljes világnak, ezért döntött úgy a kormány, hogy támogatja a World Music Expo, a világzenei fesztivál magyarországi, budapesti megrendezését. Ez nemcsak erkölcsi, de anyagi támogatást is jelentett, és olyan pályázatot nyújtott be Magyarország, amely nyomán egyértelműen idénre Magyarországnak ítelték a rendezés jogát, és nagyon sikeresen meg is valósult ez a rendezvény.

Azért fontos ez nekünk, hiszen a közép-európai országok közül elsőként Magyarország tudott Womexet rendezni. Ez nyilván Magyarországnak óriási siker, de szeretnénk volna, ha ebben a sikerben osztoznak a közé-európai népek vagy a Duna menti országok, és ezáltal nemcsak Magyarországnak volt sokkal nagyobb lehetősége bemutatkozni a világzenei kínálatban a magyar népzenevel, a magyar világzenevel, hanem a közép-európai országokra is sokkal nagyobb hangsúly fektetődött, és nekünk ez a fajta regionalizmus mindenképpen célunk is volt. Ez egy bemutatkozás volt Magyarországról, egy óriási vásár. Aki járt rajta, látta, aki nem, talán a híradásokból értesült róla. Több helyszín volt, ahogy a képviselő úr is utalt rá. A Művészetek Palotájában elsősorban koncertek voltak, de voltak az A38 hajón és más helyszíneken is. Maga a Bálna pedig átalakult igazából a világzenei központjává, hiszen ebben a pár napban minden jelentősebb világzenei szereplő részt vett, akár lemezkiadókról legyen szó, szakértőkről, előadókról, producerekről, mindenki itt volt Magyarországon, mindenki itt volt Budapesten, és a Bálnában a számtalan standnál, biztosak vagyunk benne, hogy rengeteg lemezszereződés született, rengeteg koncertre kötöttek le különböző előadókat. A következő egy év világzenei eseményei a világ minden táján nagyrészt ezen a Womexen, itt Budapesten szerveződtek le ebben a pár napban, amíg mi ezt itt tarthattuk, Budapesten. Ezért volt Budapest a világzene fővárosa erre a jó pár napra. Fesztivál, díjkiosztó, konferencia és vásár mindösszesen a Womex, rengetegféle rendezvényt és programot kínál.

Ahogy ön is mondta, ez már a 21. Womex volt, az első Közép-Európában, de a 21. a Womexek sorában, 1500 szervezet képviseletében 2500 küldött, 2900 résztvevő volt itt körülbelül a rendezvényeken különböző országokból. Körülbelül 10 ezer vendégéjszakát töltöttek itt, 90 országot, közel 100 országot képviseltek, 875 koncert- és fesztiválszervező, 500 kiadó és terjesztő, ahogy arra a képviselő úr is utalt, több mint félezer menedzser vett részt, producerek, ügynökségek képviselői, 270 standon összesen 700 kiállító vett részt, és így képviselt 54 országot, 60 koncerten félszáz országból érkező 280 művész lépett fel itt Budapesten, 7 színpadon. Ez nyilvánvaló-

an egyrészt szakmai megbeszéléseknek is teret ad, másrészt pedig diplomáciai találkozóknak is. A képviselő úr is utalt arra, hogy hányféle ország kulturális diplomatái, kulturális közigazgatási szakemberei vettek részt.

Ahogy elhangzott, soha ennyi magyar fellépő nem volt világzenei fesztiválon, Womexen, mint most. A megnyitón részt vettek Romengo, Palya Bea, Szalonna és bandája is egy fergeteges finálét adott a megnyitó ünnepségen, de ezek után a versenyprogramban a Buda Folk Band, Herczku Ági és zenekara, illetőleg a Cimbalom Duo is részt vett. Ahogy a képviselő úr is utalt rá, a magyar zenét, a cigányzenét, a magyarországi népzenei ennyiszer, ennyi helyen nem tudtuk még bemutatni sehol. Ez egy óriási presztízs-növekedés Magyarországnak. A művészetek terén, azt hiszem, talán jelképes is, hogy a Bartók Béla Hangversenyteremben kezdődött a rendezvény-sorozat, de azt hiszem, igencsak erősítettük a magyar országimázst, és méltán lehetünk büszkéek arra, hogy mit tud Magyarország ezen a téren nyújtani. Nagyon sok barátot szereztünk Magyarországnak számtalan országból, akik itt voltak, megszerették nemcsak a magyar zenét, hanem Budapestet is, Magyarországot is, hiszen több napot töltöttek itt, bejárták Budapestnek is a látványosságait. Ezt is hazaviszik, illetőleg az a több száz újságíró vagy az a 130 rádiócsatorna, amely szintén képviseltette magát a Womexen, szintén nemcsak a zenéről, a világzeneiről, de Budapestről is beszámolt, ezáltal a világzenei előadók révén Budapestre is összpontosult akár turizmus vagy más mentén is a figyelem.

Úgyhogy bízunk benne, hogy az első közép-európai világzenei fesztivál, a Womex a továbbiakban, a következő években is mind szakmailag, mind pedig az egész ország tekintetében is méltán tölthet el minket büszkeséggel, és javítja Magyarország tekintélyét a teljes világban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett képviselőkről kívánok tájékoztatást adni. Felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Ágh Péter, Fidesz; Sallai Róbert Benedek, LMP; Mesterházy Attila, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Gúr Nándor, MSZP; Kész Zoltán, független; Ikotity István, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Szilágyi György, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 58 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az egészségügyi ellátórendszer csődje az egri Markhot Ferenc Kórházban”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy baj lehet a Markhot Ferenc Kórházban. Nagy baj lehet, mert a munkakörülmények tekintetében mindegy, hogy technikai vagy személyi háttér vonatkozásában, valószínűleg nem megfelelő háttér húzódik meg az orvosok mögött.

(12.00)

Nagy baj lehet, hiszen jelen időszakban hat orvos hagyta el a kórházat, mondott fel a radiológiai osztályon. Gyakorlatilag az egyharmada a radiológiai osztálynak felmondott, ezáltal nyilvánvaló, hogy zuhan az ellátás színvonala is. 2014-ben a sürgősségi osztályról menekültek a dolgozók, élükön az osztályvezetővel, most, 2015-ben, mint ahogy mondtam, a radiológiai osztály egyharmada távozott. Nagy baj lehet, de nemcsak a Markhot Ferenc Kórházban, igaz ez Északkelet-Magyarországon másutt is, Miskolcon is, ahol 2013-ban a megyei kórház tekintetében egy bakteriális fertőzés kapcsán kilenc kisgyermek vesztette életét, most, 2014-15-ben pedig egyéb más fertőzések kapcsán hunytak el nagyon sokan, köztük egy volt államtitkárunk is.

Hiány van. Hiány van a radiológián, hiány van a csecsemő- és a gyermekgondozás tekintetében, hiány van, mint mondtam, a sürgősség vonatkozásában, hiány van az igazságügyi orvosszakértők tekintetében, a tüdőgyógyászoknál, az infektológián, a patológián, a neurológián, mondhatnám még, hogy hol. Ezt nem én mondom, ezt az Emberi Erőforrások Minisztériumának a lajstromából ki lehet olvasni.

Az egészségügyi dolgozók anyagi megbecsülése és a munkakörülményei nem olyanok, mint amilyeneknek lenni kellene. Mikor lesznek olyanok? - ez az egyik kérdésem. A másik kérdésem az, hogy meddig lesz működőképes megítélésük szerint az egészségügy, az egészségügyi ellátórendszer, ha önök hagyják, hogy az orvosok és az ápolók tömegesen elhagyják az országot. Mikor akarnak változtatni ezen a helyzeten, alapvetően az egészségügyi ellátórendszerek megbecsülésén keresztül? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ön akár Egerben jár, akár Hatvanban jár, és ott beszél a kórházi dolgozókkal, akkor valóban elég szomorú képet festenek arról az időszakról, amikor a HospInvest és az akkori szocialista privatizáció rányomta a bélyegét a kórházak sorsára. *(Gúr Nándor: Ennek már 6. éve, tudod?)* Nyilvánvalóan sok más kérdés is van az egészségügyben, amit meg kell oldani, és sok más kórházban is vannak olyan problé-

mák, amelyek általánosak az egészségügyben, ezt nyilván nem szabad eltagadni. Nyilván ennek része volt az, amiért a kórházakat 60 milliárdból kellett konszolidálni, nyilván ennek része volt az, amiért folyamatosan növeltük az elmúlt időszakban is az egészségügyi béreket, és nyilván ezt kell tennünk a következőkben is, de tudja, ahol a HospInvest a Szocialista Párt közreműködése révén betette a lábát, ott még inkább fájóak a múlt sebei, és jól látható, hogy mire volt ez jó. A kórházakból nagyon sok szakorvos akkor távozott el, a kórházak eszközállománya akkor nemcsak hogy nem fejlődött, hanem visszaesett, hiszen sok mindent eladtak azokból a műszerekből, és ezeket a hátrányokat hozzák be akár Hatvanban, akár Egerben.

Tehát valóban nehéz volt a talpra állás a hospinvestes korszak után, ugyanakkor most is az egr Markhot Ferenc Oktatókórházban több európai uniós pályázat fut eszközparkok felújítására, cseréjére, korszerűsítésére; bízunk benne, hogy ezek tudják ezt a hátrányt valamelyest kompenzálni, amit a hospinvestes időszak tett. Természetesen a szakmai minimumfeltételeknek eleget tesz a kórház személyi állománya, a személyi feltételek folyamatosan biztosíthatók. Az igaz, amire képviselő úr utalt, hogy több orvos egyszerre lépett ki, de így is, a csökkenés után is 16 orvos dolgozik radiológiai területen, és ha azt nézzük, hogy idén hol nőtt az orvosok száma, akkor az urológiai, aneszteziológiai vagy sürgősségi szakterületen dolgozók számában pedig emelkedést tapasztalhatunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mennyit is ér Önöknek a rendszer szíve?**” címmel. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015 májusában, majd július 1-jén, a Semmelweis-napon demonstrációt tartottak az egészségügyi dolgozók a béruk rendezése miatt. Az akkori államtitkár, dr. Zombor Gábor elismerte, hogy a dolgozók kérése jogos, és ígéretet tett arra, hogy július 1-jétől 5,3 milliárd forintot, 2016 januárjától 13 milliárd forintot fordítanak a béremelésre, így 2015 második félévétől emelkedik a szakdolgozói túlóra-, a készenléti és ügyeleti díj.

Hangsúlyozta azt, hogy érzékelhető lesz a béremelés. Kalkulációk szerint a legkisebb összeg 5 ezer forint lesz, a többség 5 és 12 ezer forint közti béremelésre számíthat.

Mint tudjuk, az ügyeleti díjak kórházanként eltérőek, egyéni alkuban alakulnak ki. Van olyan hely, például a Veszprém Megyei Kórház, ahol a törvényben előírt összeg 200 százalékaért ügyelnek, míg mások a minimumot is alig tudják kifizetni. Ennek az lehet a következménye, hogy a szeptemberi juttatás kifizetésénél az egyenlőtlenség máris megmutatkozott. Ezért hangsúlyozta a Jobbik mindig azt, hogy

a közalkalmazotti bértáblát kell változtatni és az alpbért emelni, és ez alapján változik a többi juttatás is.

Önök azt szokták mondani, a számokkal vitatkozni nem lehet. A teljesség igénye nélkül pár bérpápiért elhoztam magammal. Átlagban 1000-1500 forintos volt ez a béremelés, de az tény, hogy volt olyan egészségügyi dolgozó, aki 15 ezer forint bruttó emelést is kapott, de annak körülbelül 220-250 órát kellett havonta dolgoznia. Ezért ismét felhívjuk a kormány figyelmét arra, hogy a béremelésre szánt pénzforrást az alpbér emelésére fordítsák, így egy bizonyos szinten valóban megvalósulna a rendes béremelés.

Az új államtitkár úr elmondta azt, hogy nem életpályamodellt kell bevezetni, hanem egy egységesített kollektív szerződést kell a kórházakban bevezetni. Sem egységesítve, sem külön-külön *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)* a kollektív szerződések nem működnek, mi követeljük a bértáblát. Köszönjük szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt öt évben kétfajta logikájú béremelés valósult meg az egészségügyben, nyilván az egyik logika is, amit ön ismerttetett, mert az általánosabb, az alpbért emelő, és nyilván olyan is, amelyik differenciált, amelyik a betegágy mellett dolgozókat nagyobb mértékben honorálta, mint a többi, egészségügyben dolgozót. Ön is nagyon jól tudja, hogy 95 ezer ember, aki az egészségügyben dolgozik, többet vihet haza 25-27 százalékkal most, mint öt évvel ezelőtt tette, ez természetesen a családi adókedvezmény nélküli bért jelenti és az adócsökkentés nélküli bért. Tehát ha a bruttó bért nézzük, ez körülbelül 75-77 milliárd forintnyi plusz bértömeget jelent, amennyit évről évre, most már évek óta az egészségügyben dolgozók megkaphatnak.

Nyilvánvaló, hogy ennél jóval nagyobb az az összeg, amit ők is megérdemelnének, ezt mi is tudjuk, ugyanakkor a kormány a gazdaság növekedésével arányosan tudja növelni a béreket, így teszi az egészségügyben is. Ahogy mondtam, 2012-13-ban lezajlott az első béremelési ütem, és most, idén július 1-jétől pedig a második, amire ön is célzott, ami ebben az esztendőben több mint 5 milliárd forint pluszt jelent az egészségügyben dolgozóknak, a következő évben pedig jóval magasabb, 12 milliárd forint körüli összeget. És ez valóban differenciált, ahogy ön is utalt rá, aki többet van a betegágy mellett, aki többet dolgozik műszakban, akinek nagyobbak a pótlékai, azok nagyobb mértékű emelést kaptak, akik nincsenek ott éjszakánként, mondjuk, a betegek mellett, azok nyilvánvalóan az előző béremeléskor részesültek na-

gyobb összegű béremelésben. Ez a második a befigasztott béreknek, bérpótlékelemeknek a kiengedése volt, ezeket is ugyanolyan mértékben megemeltük, sőt van olyan eset, amelyben nagyobb mértékben, mint ahogy korábban az alpbérek megemelése zajlott. Chipsadóval és más módon a kormányzat eddig is igyekezett pluszforrásokat teremteni az egészségügyi bérek kifizetésére, fedezetére, ezt nyilvánvalóan a következőkben is így tesszük, ezért szerepel, ahogy mondtam is, a jövő évi költségvetésben is 12 milliárd forint plusz erre a keretre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Továbbra sem lát teendőt a kormány az Illatos úti szennyezéssel kapcsolatban?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány állításai azok voltak az elmúlt időszakban, hogy az Illatos úti mérgező telephelyen mindent megtett a kormány a veszély elhárítása érdekében. Ettől függetlenül sajtónyilvánosságot kapott az a kutatás, amit egy zöld civil szervezet felkérésére és megrendelésére egy független, akkreditált labor készített, amely kutatási eredménye bizonyítja, hogy az évtizedek óta betiltott DDT nemcsak a talajban és az ott érintő talajvízben, hanem bizony a levegőben is jelen van. Ez alapvetően rákkeltő, hormonhatásokat károsító vegyületeket tartalmazó növényvédő szer volt, amit teljesen jogosan tiltottak be sok évtizeddel ezelőtt, és bizony több más portartalmú növényvédő szert is kimutatott az akkreditált labor ezeken a területeken. A témához értő szakemberek és társadalmi szervezetek és az LMP véleménye is az, hogy szerintünk a mérgek jelenléte közvetlen környezeti és egészségügyi veszélyt jelent, a kormánynak pedig kötelessége lenne a kárelhárítás a lehető legteljesebb mértékben.

A szennyeződés mértékét, illetve a lakosságot ért hatásokat haladéktalanul fel kell mérni kormányzati szempontból is, hogyha a független labornak nem hisznek, a talajt, a talajvizet és a szennyezett területet pedig meg kell tisztítani.

(12.10)

Arra keresem a választ, tisztelt államtitkár úr hogy hajlandó-e végre szembenézni a problémával a környezetvédelemért felelős tárca, elvégezni a kárelhárítást, illetve a környezet-egészségügyi hatások csökkentésével kapcsolatos állami feladatokat. Lesznek-e következményei az ügynek, megvizsgálják-e a hatóságok, illetve a minisztérium, a felettes szervek felelősségét? Kiemelem, ugye, a katasztrófavédelmet, aki azt mondta, hogy minden rendben van, és semmiféle veszélyről nincs szó. Kész-e felelősséget vállalni a miniszter azokért az esetleges környezeti,



egészségügyi kockázatokért, amelyek az ismert szennyezés nyomán az állami tétlenség következményeként a jövőben keletkeznek az adott helyszínen az ott érintett lakosságban?

Kérem, hogy ne csak arra térjen ki, hogy hány hordót szállítottak el, meg mit tettek idáig, hanem arra, hogy mi az, ami hiányzik, és annak hogyan lesz megoldása, mert nyilvánvalóan a kérdésre adott válasznak ez az izgalmas része. Tudom, hogy tettek, de mindez kevés volt. Kérem a további intézkedéseket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Nagy István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném a kérdését rögtön visszautasítani, hogy továbbra sem lát el teendőt a kormány az Illatos úti szennyezéssel kapcsolatban, hiszen az egyetlen kormány, aki tett és tesz. Hiszen 2002-ben kiadta már a környezetvédelmi hatóság a mentesítésre a parancsot, a Medgyessy-kormány, a Gyurcsány-kormány, a Bajnai-kormány, senki nem tett semmit, majd az Orbán-kormány tesz, és ezt ön próbálja ledegradálni, ez egyáltalán nem helyes cselekedet. Eddig, november 5-ig 1 466 701 kiló veszélyes hulladék kiszállítása történt meg. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a talajvíz szennyezettségének ellenőrzését a Budapest Fővárosi Kormányhivatal népegészségügyi főosztálya végezte el október folyamán. Az elvégzett akkreditált hatósági mintavétel és laborvizsgálat eredménye megállapította, hogy a gyártelep környezetében vizsgált öt darab lakossági kútban a talajvíz ivóvíz-tisztaságú, nem találtak szennyeződést.

Válaszolva képviselő úrnak a felelősséggel és a következményekkel kapcsolatos kérdéseire is, tájékoztatom, hogy mind a felelősségi kérdések tisztázása, mind a büntetőjogi, közigazgatási jogi és polgári jogi tényállás tisztázása folyamatban van, ugyanakkor a szennyezés okozója ismert és felelőssége vitathatatlan. A kormány intézkedett a felszámolási eljárás alatt lévő cégek esetében a környezetvédelmi szempontok hatékonyabb érvényesítéséről. Megteremtette annak lehetőségét, hogy állami felszámoló részvételét lehessen biztosítani a felszámolási eljárásokban. Ennek érdekében került módosításra a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény, illetve a felszámolási eljárás és a végelszámolás környezet- és természetvédelmi követelményéről szóló kormányrendelet.

A jelenlegi kormány a korábbiakkal ellentétben nem tétenkedett, az ügy megoldásával minden eddigi megtett és tervezett intézkedése azt a célt szolgálta, hogy az esetleges környezeti és egészségügyi károkat mérsékelje és megelőzze. Ezt fogja tenni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Miként hatnak az autóipar hazai eredményei a gazdaságra, a foglalkoztatásra és a vállalati kultúrára?”** címmel. Simon Róbert Balázs képviselő urat illeti a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A hazai autóipar idén az első nyolc hónapban 16 százalékkal növelte a termelését. 5100 milliárd forint értéket állított így elő. A magyar export 22 százaléka az autóiparból származik. Az autóipar egyik legdinamikusabban fejlődő vállalata a választóközvetben működő győri Audi gyár. Az 1993-as alapítása óta 7,4 milliárd eurót fektetett be Győrben, 2015 első félévében 235 millió euró beruházást hajtottak végre. Idén májusban átadták az új motorfejlesztő központot, júliusban bejelentették a felsőoktatási ipari és egyetemi központ létrehozását, szeptemberben pedig felavatták a második logisztikai csarnokot. Az Audi tavaly mintegy kétfélmillió motort állított elő, idén tovább növelték a termelést, így az év végén újabb motorgyártási rekordot érhetnek el. A cég részt vesz a motorok és járművek fejlesztésében is, a kutatások megalapozzák a magasan képzett szakember igényét is.

Az elmúlt hetekben, két héttel ezelőtt adta hírül a sajtó, hogy az Audi Hungaria Motor Kft. a győri telephelyén 2015-2018 között több mint 32 milliárdos beruházást indít, és a fejlesztésnek köszönhetően 380 új munkahely létesül. A beruházás eredményeképp a benzin- és a dízelmotorokból is az eddigieknél takarékosabb, környezetkímélőbb motorok készülhetnek. A magyar kormány 6 milliárd forinttal támogatja a beruházást, a szerződést néhány héttel ezelőtt írták alá a külgazdasági és külügyminiszter úrral Budapesten. Az autóipar fejlődése, termelékenysége emelkedése jelentős lendületet ad az ország gazdasági növekedésének. Ahogy az Audi esete is mutatja, ebben a kormány magatartása rendkívül fontos szerepet játszik.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, milyen aktív eszközöket alkalmaz a kormány az autóipar fejlődésének előmozdítására, hozzávetőleg hány családot érint a magyar autóipar részesedése a hazai foglalkoztatásban, és végül, érvényesül-e valamilyen transzferhatás annak kapcsán, hogy nagy léptékben tervező, jól szervezett, jó munkakörnyezetet biztosító, eredményes cégek kerülnek az országba. Köszönöm a figyelmet, várom választát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Szabó László államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban igaza van, az autóipar Magyarországnak stratégiai ágazata, és jó azt látni, hogy a legutóbbi adatok alapján már több mint 145 ezer direkt foglalkoztatott van ebben az iparágban. Természetesen a multiplikátor hatáson keresztül ez még több családnak ad lehetőséget megélhetésre. A járműgyártásnak a bruttó hozzáadott értéke a magyar nemzetgazdaságból már 4,6 százalékot ér el, ez is mutatja a jelentőségét az iparnak. Az pedig, hogy a több mint 6600 milliárd forintnyi termelés, ami tavaly volt, egy 23 százalékos növekedést jelentett a tavalyi évben, és már idén is az első 8 hónapban több mint 15 százalékos növekedés volt. Úgy látszik, hogy ez egy továbbra is nagyon dinamikusan fejlődő ágazata a magyar gazdaságnak.

Jó azt is látni, hogy ezek a beruházások, amik Magyarországon történnek, nem csupán mechanikai összeszerelést jelentenek, hanem egyre több innováció jön az irányunkba, és a győri gyár, ahogy ön is említette, egyre több innovációs kutatás-fejlesztési munkát csinál, egyre több mérnök dolgozik ott, és egyre több nagyon magasan képzett munkaerőt használnak fel. De ez nemcsak az Audira igaz, az ország összes nagy integrátor cégére ez igaz, és jó azt látni, hogy az a fajta duális képzés, amit a magyar kormány elkezdett most már több mint három éve, és ezzel a visegrádi négyek között, akik ugye, nagyon komoly versenytársaink az autóipari ágazatban, mi elsők tudtunk lenni. Már több mint 50 ezer diákot képzünk a duális képzésben, és ez azt jelenti, hogy amikor ők végeznek, akkor már az első nap, mikor munkába állnak, valódi gyakorlati tudással rendelkeznek.

Azt is jó látni, hogy a magyar kis- és középvállalatok egyre komolyabb szerepet töltenek be mint szállítók ezeknél a cégeknél, amíg másfél évvel ezelőtt körülbelül olyan 60 százalék volt a magyar szállítók aránya a nagy iparágakban, így az autóiparban is, most már a kétharmadát, 66 százalékát jelentik a magyar szállítók a teljes szállítói körnek ezeknél a nagy integrátor vállalatoknál. Fontos az számunkra, hogy ezzel a kis-, középvállalatoknak és a mikrovállalatoknak is javuljon a versenyképessége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna független képviselő kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Egyáltalán nem érdekli a Kormányt a magyarországi autisták sorsa?”** címmel. Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyt illeti a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Az úgynevezett családbarát ország családbarát kormányához fordulok a kéréssel. Magyarországon körülbelül százezer autizmussal élő ember van, ez ugye, azt jelenti, hogy legalább ennyi család érintett ebben a kérdésben. Ez a lakosság legalább 1

százaléka, illetve, ha a családokat tekintjük, akkor sokkal több.

Az autizmus egy nagyon széles spektrumú, bonyolult, sokféle állapotot létrehozó állapot, amivel azok, akik együtt kell hogy éljenek, nagyon komoly szenvedést viselnek el, és nagyon komoly körültekintést igényel az az ellátórendszer, amely őket kellene hogy szolgálja. Sajnos, Magyarországon az autizmussal élők, illetve az ő családjaik rendkívüli módon el vannak hagyatva. Nézzük csak azokat, akik már felnőttek, tehát most nem tekintjük azokat, akik kisgyerekkorban vannak, hanem akik elérik a felnőttkort! Nagyjából tízezer olyan autizmussal élő ember van, akiknek bentlakásos intézményre volna szükségük, hiszen családi környezetben rendkívül nehezen tudnak boldogulni.

(12.20)

Körülbelül ugyanennyi ember van, akinek valamiféle nappali ellátásra volna szüksége. Nos, bentlakásos intézmény 200-250 van pillanatnyilag Magyarországon, és azok az intézmények - többnyire nem állami intézmények -, amelyek ilyen ellátást végeznek, rendkívüli anyagi nehézségekkel küzdenek. Nappali ellátórendszer számukra, autizmussal élők számára szinte egyáltalán nincs. De ha ez nem lenne elég, akkor külön probléma, hogy azoknak a családoknak - alapvetően szülőknek -, akik autizmussal élő embereket nevelnek, a gyermekük nagykorúvá válásakor rendkívül megalázó bánásmódot kell tapasztalniuk, tulajdonképpen újra kell indokolniuk, hogy a gyermeküket képesek nevelni, amit egyébként 18-20 évig nem kérdezett meg tőlük senki.

Az a kérdésem tehát, hogy hogyan próbálja a kormány a gyámhivatal megalázó eljárás módját *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megváltoztatni, és milyen bentlakásos és nappali intézményeket hajlandó és akar létrehozni, viszonylag hamar, hogy ennek a sok-sok ezer embernek...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

SZELÉNYI ZSUZSANNA, független: ...az életét megkönnyítse. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindnyájunk számára alapvető emberiességi szempont, hogy az autizmussal élők számára a lehető legnagyobb segítséget nyújtsuk. A kormány is az elmúlt öt évben igyekezett minden erőforrást biztosítani ahhoz, hogy növekedni tudjon ez a támogatás.

Ha csak azt nézzük a költségvetési törvényekben, hogy az Autisták Országos Szövetségének mennyi a címzett központi költségvetési kormányzati támogatása, akkor ez 2011-ben 40 millió forint volt, 2013-ban 50 millió forint, 2014-ben 52 millió 400 ezer forint, az idei évben pedig 55 millió forint, tehát évről évre emelkedést mutat. Emellett 2011-től egy új jogcímet is nyitottunk, amelyben az autista személyeket is ellátó intézményeknek lehet pályázni - ez teljesen új forrás. Ez 2011-ben indult 12 millió forinttal, aztán 2012-ben 90 millió forint nagyságrendre emelkedett, 2013 óta pedig folyamatosan emelkedik, így idén is 95 millió forint pluszforrást jelent az autista személyeket ellátó intézmények számára. Ezek a költségvetési források; emellett nyilvánvalóan törekedtünk arra, hogy uniós forrásokból is legyenek fejlesztések. A Nyolc Pont című TÁMOP-projekt 800 millió forintot segített adni ezeknek az embereknek. Itt egyrészt egy általános szolgáltatási követelményrendszert alakítottak ki, és ennek alapján jött létre egy bázis-intézményhálózat, ez az, amire a képviselő asszony is utalt, hogy erre mekkora szükség van. Itt összehangolt képzések vannak, egyrészt az autizmussal élők számára, az ő hozzátartozóik, szüleik, családtagjaik számára, valamint nyilvánvalóan szakemberek számára, akik itt tevékenykednek.

Maga a fogyatékosügyi program is intézkedési tervet fogadott el, amely külön foglalkozik az autizmussal élőkkel, és a nappali ellátással kapcsolatban egy újabb „területi operatív program” konstrukciót nyitottunk szociális alapszolgáltatások infrastruktúrájának bővítése, fejlesztése címmel, itt új férőhelyeket lehetett létrehozni, amelyeket sürgetett a képviselő asszony is. A bentlakásos intézmények kiváltására egy TIOP-projekt indult, ennél is az alapszolgáltatás megerősítése volt a célunk.

Összességében, ha összeadjuk a normatív, uniós és egyéb finanszírozásokat, 1,2 milliárd forinttal bővültek az autisták számára igénybe vehető források. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen fejlesztések várhatóak a Szent Margit Kórházban?”** Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan ezt talán sokan ismerjük, a III. kerületben egy civil szervezet aláírásgyűjtést szervez annak érdekében, hogy felhívja a kormányzati döntéshozók figyelmét a Szent Margit Kórház fejlesztésének szükségessége, fontossága ügyére.

A kezdeményezést támogatja a III. kerületi önkormányzat és szinte valamennyi III. kerületi párt, valamint jómagam mint a III. kerület egyik megválasztott országgyűlési képviselője is úgy gondolom,

hogy nagyon helyes felhívni erre a tényre a döntéshozók figyelmét, vagyis arra, hogy a Szent Margit Kórház nélkül sem a III. kerület lakosságának, sem az észak-budai agglomerációnak nincs, nem lehet jó minőségű egészségügyi ellátása.

Olyannyira fontos számunkra, III. kerületiek számára ez a kórház, hogy az önkormányzat az elmúlt évek során is több alkalommal anyagilag is támogatta a kórház fejlesztéseit, hozzájárult egyebek mellett a kardiológiai osztály felújításához, és több eszközt is beszereztünk. Éppen ezért nagyon fontos számunkra, hogy azok a fejlesztések, amelyeket Budapesten az elmúlt időszakban hallottunk, úgy valósuljanak meg, hogy tekintettel van ez a III. kerületben lévő Szent Margit Kórház fejlesztésére is.

Elmondható, hogy a III. kerületiek egészségügyi ellátása két pilléren nyugszik: az egyik a Honvéd Kórház, a másik pedig a Szent Margit Kórház, amelyik megkerülhetetlen, álláspontunk szerint.

Az elmondottakra figyelemmel kérdezném az államtitkár urat: egyetért-e azzal, hogy a III. kerület lakosságának színvonalas fekvőbeteg-ellátása nem oldható meg a Margit Kórház folyamatos fejlesztése nélkül? Illetve a következő években milyen beruházásokat tervez megvalósítani a kormányzat a Szent Margit Kórház fejlesztése érdekében? Köszönöm, hogy meghallgattak, és várom a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, a Margit Kórház fejlesztésével mindenki egyetért, aki ebben a parlamentben ül, mint ahogy minden más kórház fejlesztésével is, ezért fontos eredmény az, hogy az elmúlt öt esztendőben körülbelül 500 milliárd forint volt az az összeg, amit a kórházak fejlesztésére fordíthattunk.

Ha nagyságrendileg szemléltetnénk ezt, akkor az összes magyarországi cég, vállalkozás által befizetett társasági adó egyéves összegének a másfélszeresét fordítottuk arra, hogy kórházakat fejlesszünk. Ez egy igen magas összeg, korábban nem igazán volt erre példa, hogy tényleg ha a legkisebbtől a legnagyobb vállalkozásig mindenkit - magyart, külföldit - egybeveszünk, akkor ennek az egyéves tételnek a másfélszeresét fordítottuk öt év alatt kórházfejlesztésekre. Rá is fért ez a kórházakra természetesen; 322 milliárd forint volt az, ami a fekvőbeteg-ellátásra jutott, 104 milliárd forint az, ami eszközbeszerzésre, és még lehetne sorolni a mentőszolgálatot és még más célokat, amiket szintén tudtunk ebből szolgálni.

A Margit Kórház is nagy súlyt képvisel, hiszen 256 aktív ágya van, 200 krónikus-rehabilitációs ágya van, és a 31 szakambulanciával és szakrendeléssel nagyon fontos szerepet tölt be nemcsak Óbuda-

Békásmegyer, de egész Budapest ellátásával kapcsolatban is, ezért fontos, hogy támogatásban részesüljön. Ugyanakkor ön is tudja, hogy az európai uniós támogatásoknak a logikája olyan, hogy Budapestre és Pest megyébe a lehető legkevesebb támogatást adja, éppen ezért ennek az 500 milliárdnak valóban jó része vidéki kórházakhoz került, ott is jó helyre került, de pontosan azért gondolkozik a kormány az új budapesti nagy kórház megépítésében, mert aránytalan volt az uniós fejlesztéseknek a logikája az elmúlt esztendőben.

A legfrissebb hír, amiről be tudok számolni a képviselő úrnak, hogy október 21-én lépett hatályba egy újabb fejlesztése KEOP-program keretében a Margit Kórháznak 221 millió forint értékben, radiológiai eszközöket tudnak fejleszteni; 2007 előtti eszközöket fognak lecserélni sokkal korszerűbb, jobban fenntartható műszerekre. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És még egy 6 milliárd forintos keretösszegű programot tervezzük indítani, amiben, bízunk benne, hogy a Margit Kórház is sikeresen tud pályázni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, a Ház alelnöke, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Közszolga vagy közrabszolga?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár lesz vagy börtönbe kerül... Elnézést. Tisztelt Miniszter Úr! *(Lázár János: Köszönöm. Mindenhogy jó! - Derűltég.)* Államtitkár lesz vagy börtönbe kerül - mondta egy vidéki potentát a feltörekvő főhatósági vezetőről. Jól jellemzi a közigazgatás hangulatát az ironikus megjegyzés. Sajnos az ön vezetésével a magyar közigazgatás lepusztítása folyik, miközben egyre több a zavarosban halászó.

Tisztelt Miniszter Úr! Nem erről volt szó. Az életpályamodell bevezetéséről, a közszolgák megbecsüléséről szóltak az ígérek, érdemben mégsem történt semmi; illetve mégis: lefejezték a vidéki közigazgatást. Az előző négy évben nagy büszkeséggel főispánoknak hívott megyei kormány megbízottakból sokadrangú végrehajtót csináltak, akiknek még a helyi politikai hatalmaskodók is parancsolhatnak. Szétlőtték a megyei szakigazgatási szerveket, megalázták egykori vezetőiket, akik hősiesen a hátukon vitték a területi közigazgatást, ráadásul lojálisan és jól teljesítve.

A Fidesz a saját maga teremtette új vidéki közigazgatási nomenklatúrájának dobta az arcába a kesztyűt. Miért is? Hogy jöjjenek a még újabbak, akiknek már semmi nem kell, csak egy befolyásos fideszes politikus támogatása. Hát ez lett az életpá-

lyából. Ennyit a tudásra és teljesítményre épülő jövőképről.

Tisztelt Miniszter Úr! Mi lesz az életpályamodell? Mi vár a fiatalokra? Mit kezdjenek a tapasztalt és hűséges közszolgák? Normális-e, hogy nagyobb politikai és egzisztenciális nyomás alatt vannak, mint a pártállami években? Pár év múlva lesznek-e még, akik a magyar állam szolgálatában becsülettel intézik az emberek ügyeit? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Oné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Kedves Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Ha megengedi, azzal kezdeném, hogy köszönöm az érdeklődését, tekintettel arra, hogy ritkán esik szó a közigazgatás reformjáról itt a Házban, és olyan változások következnek, amelyek mindannyiunk választókerületét és választóit érdemben fogja érinteni.

Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy meglepő a felszólalása azért, mert az elmúlt öt esztendőben, 2011. január 1-je óta, mióta a kormányhivatalok föllállításra kerültek, széles körű társadalmi és politikai konszenzus övezte a kormányhivatalok, illetve a járási hivatalok kialakítását. Ezek szakmai legitimitásával, munkájuk fontosságával kapcsolatban politikusoknak, társadalmi szereplőknek azért nem volt kifogásuk, mert mindenki fölismerte azt, hogy a magyar állam versenyképességének, működőképességének a végrehajtó hatalom ereje fontos föltétele.

Ha nem egy széttagolt, hanem egy egységes irányítási struktúra van - mint ahogy volt 1945 előtt egyébként Magyarországon -, akkor az állam erősebb lehet, gyorsabb lehet, pontosabb lehet, szolgáltató jellege erősödhet. Ennek jegyében alakítottuk ki a széttagolt területi közigazgatásból 2015. április 1-jével az egységesített területi közigazgatást.

Igaz, 3 ezer vezetői álláshely megszűnt, a vezetők megszűnt álláshelyére jutó pénzeket azonban szétosztottuk a dolgozóknak. Először 25 év után, 2014 karácsonyán és 2015-ben is minden nem vezető beosztású dolgozó, akik a kormányhivatalokban és a járási hivatalokban dolgoznak, 25 ezer forint értékű Erzsébet-utalványt kaptak bérkiegészítésként, az elbocsátott vezetők és a megszüntetett vezetői álláshelyek által elért megtakarítás eredményeképpen.

Most pedig új életpályán dolgozunk. November hónapban be fogjuk az Országgyűlés elé terjeszteni; Kovács Zoltán államtitkár kollégámtól azt kértem, hogy kezdeményezzen ötpárti egyeztetéseket annak érdekében, hogy mind a 35 ezer, területi közigazgatásban dolgozó, nem vezető beosztású munkavállalónk számára kiszámítható, stabil, tervezhető életpálya legyen a közszolgálat annak érdekében, hogy

erősebb legyen az ország. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek és Iktity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hogyan védi meg a Kormány az internetsemlegességet?”** címmel. Iktity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Parlament október végi döntése a jövőben megengedi az internet-szolgáltatóknak, hogy kivételezenek bizonyos cégekkel, weboldallal. Aki fizet, az gyorsabb internetet kap, vagy másféle kedvezményben részesül, aki pedig nem fizet, annak a honlapját csak jóval lassabban lehet majd elérni.

Vagyis megszűnik az internetsemlegesség, és létrejön a kétsebességű internetsztráda. A tőkeerős nagyok haladhatnak a gyorsabb sávban, mások kulloghatnak a leállósávban. Célt ért a tőkeerős nagyvállalatok lobbizása. Így bizony komoly hátrányba kerülhet az, aki - hogy egy klasszikust idézzünk - be akar szállni az internetbe. Gondoljunk csak egy, magyar fiatalok által alapított startup vállalkozásra: hol lesznek ők a Google-hoz, YouTube-hoz, Facebookhoz képest? Már a weboldaluk elérhetőségében vagy az adatforgalom kapcsán komoly hátrányból fognak indulni.

Ez a szabályozás leginkább az innovatív szférát, a tudásipart veszélyezteti súlyosan. A tudásipar alapja a szabad infokommunikáció, ami feltételezi az internet semlegességét. Az LMP úgy gondolja, hogy Magyarország kitörésének egyik alapfeltétele, hogy tudásunkat és kreativitásunkat jobban kihasználjuk. Ez azonban nehéz lesz így, a globális multiknak kedvező lejtős pályán. Az LMP határozottan elutasítja a kétsebességű internetet. Az internet semlegességét meg kell védeni - legyen minden bit egyenlő továbbra is!

Tisztelt Államtitkár Úr! Mit tesz a kormány ebben a helyzetben? Milyen álláspontot képvisel a Tanácsban, és egyeztetett-e a fideszes EP-képviselőkkel, hogy ne támogassanak egy ilyen káros döntést? Hogyan védi meg a kormány a magyar internetezőket és az internetet használó vállalkozásokat? A máskor olyan hangosan az Unióval szembemenő magyar kormány hogyan védi meg az internetsemlegességet a nagyvállalati lobbisták által foglyul ejtett európai intézményektől? Erre várom válaszát tisztelettel.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Kara Ákos államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Képviselőtársaim! Először is lássuk, hogy a kormány

milyen konkrét intézkedéseket tesz Magyarországon a digitális gazdaság fejlesztése érdekében! Először is vállaltuk azt, hogy 2018 végéig minden háztartás számára, amely azt igényli, elérhetővé tesszük a szupergyors internetet. Ezt a feladatot ütem szerint teljesítjük. Vállaltuk, hogy 2016 végére nem lesz olyan iskola Magyarországon, amely nem rendelkezik szupergyors internettel. A megcélzott átlagos sávszélesség 50 megabit/szekundum, de 375 iskolában már 100-1000 megabites internetet biztosítunk ez év végén, és országosan első körben 100 ezer, majd további 100 ezer ember számára indítunk képzéseket.

Tisztelt Képviselőtársam! Elköteleztettek vagyunk az internet semlegessége mellett is. Ezt a témakört sokan nem értik, ezért elmondom, hogy most nem magyar jogszabályi kérdéstről beszélünk, hanem egy frissen elfogadott uniós szabályozásról. Való igaz, képviselő úr, hogy az elfogadott szabályozás lehetne precízebb is. Ugyanakkor a képviselő úrral szemben azt gondolom, hogy a készülő uniós szabályozás nem áll ellentétben olyan elvárásokkal, amelyek az innováció érdekét és a hazai feltörekvő vállalkozások versenyképességét szolgálják. Tisztelt Képviselő Úr! Szögezzük le tehát, hogy egy általános megfogalmazású uniós jogszabályról beszélünk, amely nem adhat választ mindenre, és valóban nem zárhatja ki a szándékos félreértés lehetőségét sem.

Tisztelt Képviselő Úr! A mi felelősségünk az, hogy a hálózatsemlegességet támogató szabályozás az internetszolgáltatók gyakorlatában se forduljon a visszájára. Biztosíthatom abban, hogy a kormány - ahogyan eddig is, a jövőben is - az emberek, a kutatóintézetek, a hazai kis- és közepes vállalkozások és nem a mamutvállalatok érdekei szerint fog eljárni. Ennek bizonyítéka lehet az internethez kapcsolódó internetkonzultáció, ahol a beérkező több mint 30 ezer választ figyelembe fogjuk venni, és érvényesíteni fogjuk az internetre vonatkozó hazai szabályozás kialakításakor. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bartos Mónika, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hogyan járul hozzá a környezetvédelmi termékdíj módosítása a hulladékgazdálkodásban tapasztalható előrelépésekhez?”** címmel. Bartos Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években hazánk az Európai Unióval összhangban több előrelépést tett a hulladékgazdálkodás területén. Ez igen fontos, hiszen a hulladékgazdálkodás jelentős gazdasági, környezetgazdálkodási, egészségügyi és fenntarthatósági kérdéseket vet fel. A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvényben megjelenő elvek és azoknak a gyakorlatba való átültetése komoly előre-

lépést jelentenek. Ilyenek például az életciklus-szemlélet, a kiterjesztett gyártói felelősség, a szennyező fizet elve, az újrahasználatra való előkészítés, az önellátás, a közelség elve, a biológiailag lebomló hulladék hasznosításának elve, továbbá a keresztfi-nanszírozás tilalma és a költséghatékonyabb hulladék-gazdálkodási közszolgáltatás alapjainak megteremtése; mindez a rezsicsökkentés eredményeinek érvényesítésével.

Az országghatárt átlépő hulladékszállítás megfelelő szabályozása, a hulladék-gazdálkodási közszolgáltatások minősítési rendszere, a megelőzésre való koncentráció, a hulladéklerakási járulék bevezetése mind egy precíz és átlátható nyilvántartási rendszer felállításának és fejlesztésének elemei. Mindezek az elmúlt időszak sikeres előrelépéseit jelentik. November 3-án fogadta el az Országgyűlés a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló T/6632. számú törvényjavaslatot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: hogyan tud hozzájárulni a környezetvédelmi termékdíj módosítása a hulladék-gazdálkodásban tapasztalható előrelépésekhez? Megtisztelő választ várom és előre is köszönöm. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Nagy István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Asszony! Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt a kérdést idehozta a Ház elé, hiszen a jövőnkéről van szó mindenképpen.

A kormány 2011-ben a hulladék-gazdálkodás stratégiai átalakítása mellett kötelezte el magát. Az átalakítása célja egy erősebben kontrollált, hatékony, megfizethető és szolidáris hulladék-gazdálkodási közszolgáltatás megteremtése volt, az elkülönítetten gyűjthető hulladékok gyűjtésének növelése, a hulladékhasznosítási technológiák fejlesztése és a hulladékok lerakótól való eltérítése tárgyában.

(12.40)

Az átalakításoknak köszönhetően a korábban profitorientált rendszerek helyett a lakossági érdekeket figyelembe vevő rendszer jött létre. Jelenleg tehát a kormány szándékának megfelelően a hulladék-gazdálkodási közszolgáltatásnak a lakossági és környezetvédelmi szempontokra kell elsősorban tekintettel lennie. A hulladék-gazdálkodási célkitűzések azonban nem valósíthatók meg pénzügyi források nélkül. A termékdíj - mint környezetvédelmi szabályozó eszköz - egyik funkciója a hulladék-gazdálkodási feladatok ellátásához szükséges forrás megteremtése. Ebből a forrásból az állami hulladék-

gazdálkodást közvetítő szervezet költségvetési támogatást kap feladatainak elvégzéséhez. A termékdíjtörvény 2015. november 3-án elfogadott módosítása az alábbi fő elemeket tartalmazza: gépjármű-termékdíj-átalány bevezetése az adminisztráció csökkentése érdekében, az egyéni hulladékkezelés teljesítésének egyszerűsítése, a szankciórendszer pontosítása, késedelmi pótlékkal történő kiegészítése, az értelmező rendelkezések bővítése és jogértelmezést elősegítő pontosítások. A módosítások a gazdálkodók szempontjából egy jobban értelmezhető, pontosabban megfogalmazott szabályozást alakítanak ki a társadalmi érdekek figyelembevételével.

Az érintettek adminisztrációs terhei jelentősen csökkennek a jövő esztendőitől, mindezek felül a módosítási javaslat megkönnyíti a hulladékhasznosítási kötelezettség egyéni hulladékkezelőként történő teljesítését, amellyel a gazdálkodókat igyekszünk minél nagyobb arányban ösztönözni a hulladék-gazdálkodási feladatok közös ellátására. Köszönöm szépen a kérdésért. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Kik azok?**” címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetek-hónapok legnagyobb botránya az, ahogy a kormány az utolsó, valóban értékes nemzeti vagyon, a magyar termőföld eladását tervezi és szervezi. Már az is óriási probléma, hogy jóval a valós európai átlagérték alatt tervezi ellopni közös vagyunkat, de az még nagyobb botrány, hogy ezzel a cselekedetükkel valójában nem a hazai kis- és családi gazdálkodókat támogatják, hanem saját klientúrájukat építik úgy, hogy jelen rendszerben egy pár hetes aranykalászos gazda tanfolyammal bárki földművesé válhat.

Így lett földműves amúgy például az eredetileg gázszerelő Mészáros Lőrinc és több, a Fideszhez közel álló műkörmös, tetőfedő, ügyvéd és orvos. Rosszabb esetben így lettek földművesek a Fidesz volt önkormányzati és országgyűlési képviselői is. Éppen ezért kérdezem önt, pontosan hány fő szerzett aranykalászos gazda képesítést 2015. január 1-je és 2015. június 30-a között, illetve 2015. július 1-jétől napjainkig. Válaszait előre is köszönöm, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném a leghatározottabban visszautasítani a vádaskodását, misze-

rint az állami tulajdonú termőföldek értékesítése bármilyen klientúraépítést szolgálja.

Szeretném a kérdését értelmezni. Ha azt vitatja, hogy az aranykalászos gazda tanfolyamoknak van-e létjogosultsága vagy sem, akkor ön egyáltalán azt vitatja, hogy van-e esélye bárkinek, aki nem parasztnak születik, földművessé válni. Tehát ez egy olyan csapdahelyzet az ön számára, amire muszáj rávilágítanom, hogy nem lehet nem segíteni, azokat támogatni, akik szeretnék ezt az életformát választani. Nem lehetséges, hogy nem adunk lehetőséget arra, hogy ne csak egyetemeken vagy ne csak szakközépiskolában végezze el valaki. Nagyon is fontosak azok a szereplők, akik az értelmiségi világból érkeznek akár vissza a mezőgazdaságba. Nagyon is fontosak azok a szereplők, azok a fiatalok, akik ott élnek a vidéken és szeretnének földműveléssel foglalkozni. Meg kell adni a lehetőséget ezen tisztességes fiataloknak és felnőtteknek ahhoz, hogy földművesekké tudjanak válni.

Mindenképpen szeretném önnek a figyelmébe ajánlani a konkrét kérdése kapcsán, hogy a tárca nem vezet nyilvántartást az aranykalászos gazda tanfolyam résztvevőiről. A felnőttképzési tanfolyam meghirdetését, indítását a tárcához nem kell a képző cégnek bejelentenie. A komplex szakmai tanfolyamok és vizsgák adatbázisának kezelése sem a minisztérium feladatai közé tartozik, így nincs közvetlen információnk az oktatási és vizsgáztatási tevékenységet végző szervezetről, sem a vizsgák helyszínéről és az azokon eredményesen részt vettek számáról. Szeretném önt tájékoztatni, hogy a komplex képzésekkel kapcsolatos számszerű, naprakész adatokkal a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal rendelkezik.

Arra kérem a képviselőtársamat, hogy képviselői felelősségénél fogva ne degradálja le és ne folytasson hangos kampányt az ellen, hogy gazdatanfolyamokra jelentkezzenek az emberek. Létkérdés az agrárium megújulása szempontjából, hogy minél többen részt vegyenek ilyen tanfolyamokon ezekben a szakmákban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Támogatja-e a Kormány a Balatoni Hajózási Zrt. magánkézbe kerülését?”** címmel. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Akár magánkézbe is kerülhet a Balatoni Hajózási Zrt. a sajtóhírek, illetve egyes feltételezések szerint. Ezen aggodalmakat egy 2012-es kormányhatározatra alapozzák, amelynek egyik pontja szerint a Nemzeti Vagyonkezelő írásos engedélyével a részvényeket akár magántulajdonba, magánkézbe is át lehet ruházni.

Mint tudjuk, legkésőbb 2017 októberéig 1,4 milliárd forintos tőkejuttatási kötelezettség terheli a

tulajdonos önkormányzatokat, amellyel kapcsolatban megindultak a találgatások már most a balatoni hajózás jövőjéről. Vannak, akik szerint egyértelmű jelei látszanak a magánbefektetők készülődésének, ugyanis a 2012-es kormányhatározatban nemcsak az szerepel, hogy 2023-ig a részvényeket a jelenlegi tulajdonosoknak csak egymás között lehet adni-venni, hanem - amint említettem - az is, hogy kizárólag a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. írásbeli jóváhagyása alapján lehet azt magántulajdonosok részére átadni, akár már most is. A Balatoni Hajózási Zrt.-nek alapvető szerepe van a Balaton vízi közlekedése és turisztikai szolgáltatásainak biztosításában, amely térség turisztikai fejlődésének egyik motorja, mint azt tudjuk. Ezt egy, egy kézben tartott erős cég tudja a legmegnyugtatóbban biztosítani.

Ezért szeretném az államtitkár urat kérdezni afelől, hogy mi a kormány stratégiája a Balatoni Hajózási Zrt.-vel kapcsolatban, mi a szándéka, és amennyiben nem támogatja, hogy ez a nagy múltú cég magánkézbe kerüljön, akkor milyen garanciákat lát arra, hogy a jelenlegi jogszabályi környezetben mégsem kell attól aggódni, hogy a magántőke beteszi a lábát ebbe a turisztikailag és gazdaságilag is oly fontos közlekedési ágazatba, a balatoni hajózásba. Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Fónagy János államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! A Balatoni Hajózási Zrt. szerepével, jelentőségével kapcsolatos szavaival teljes mértékben egyetértek.

A Balatoni Hajózási Zrt. állami részesedését 2008-ban ingyenesen megkapták a Balaton-parti önkormányzatok. Az átvevő önkormányzatok akkor számos kötelezettséget vállaltak az átruházás során, például a tevékenység fenntartása, beszámolási kötelezettség, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő által jelölt igazgatósági és felügyelőbizottsági tagok megválasztása. Ezek és más kötelezettségek megsértése esetén az MNV különböző szankciókat alkalmazhat. A tőkejuttatási kötelezettség elmulasztása esetén az átadott részvénycsomag értéke, az 1,4 milliárd forint egyetemlegesen követelhető a tulajdonos önkormányzattól, ami komoly biztosítékot jelent az önkormányzati kötelezettségek maradéktalan betartására.

Az idei szezonban a Balatoni Hajózási Zrt. működése zavartalan volt, az új menedzsment célja a társaság eddigieknél is hatékonyabb működésének kialakítása. A társaság működésében jelenleg semmiféle probléma nem tapasztalható. Nem látható olyan kockázat, amely az átvevő önkormányzatok által vállalt kötelezettségek teljesítését veszélyeztetni. Nincs tudomásunk, sem az MNV-nek, sem a tárcának, sem személy szerint nekem arról, hogy magán-

befektetők érdeklődtek volna a társaság megvétele iránt. A 2017-ben esedékes 1,4 milliárd forintos tőkejutatási kötelezettséggel kapcsolatos találgatások megítélésem szerint idő előttiek, és csak a társaság működésébe vetett közbizalom megingatására alkalmasak. Köszönöm, hogy megtiszteltek figyelmükkel. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mit tesz a Kormány a balatonfenyvesi kikötőberuházás ügyében?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képviseletében Tállai András államtitkár úr válaszol. Sallai Róbert Benedek képviselő urat illeti a szó.

(12.50)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr; meglepett Tállai úrral. *(Derűlttség.)* Itt van előttem a kérdés, amit le is adtunk. Gyakorlatilag ismert az a tény, hogy 4 hektárt nagyjából kiperivatizáltak a Balatonból, hiába Natura 2000-es terület, hiába országosan védett terület, nagyjából ennyire kapott engedélyt a balatonfenyvesi beruházás kapcsán egy magánvállalkozó, és kapott hozzá 400 milliós támogatást.

Annyi beszúrást, ha elnök úr megengedi - nincs benne politikai tartalom -, nagyon örültem annak, hogy Rétvári Bence államtitkár úr az előbb megemlítette a HospInvestet az egri kórház privatizációja kapcsán, mert érdekes az, hogy az a személy, aki a HospInvest esetében az alelnök volt, most ennek a balatonfenyvesi beruházásnak az egyik tulajdonosa, és 400 milliós állami támogatással kezdett hozzá, hogy 4 hektárt kisajátítson a Balatonból.

Érdeklődéssel várom, hogy Tállai államtitkár úr hogyan fog tudni válaszolni arra a kérdésre, amit Lázár miniszter úrnak címeztem, ami a leadott kérdésből nyilvánvalóan kiderül: összeegyeztethető-e ön szerint az, hogy miután az EU-s pénzek forrásainak az elosztása is az ön tárcájához tartozik, és immár a kormányhivatalokat fenntartó környezetvédelmi hatóság is, hogy a továbbiakban is finanszírozzon a kormányzat környezetvédelemre kockázatos tevékenységeket EU-s forrásokból?

Nyilvánvalóan felmerül az a kérdés is, amit szintén leadtunk: hogyan engedhetik meg, hogy az ország fejlesztésére szánt EU-s forrásokból hatályos jogszabályok alapján több mint vitatható, EU által fontosnak tartott, figyelembe nem vett projektek támogatása történhet meg úgy, hogy más EU-s irányelvek, mint például az élőhelyvédelmi irányelv és a madárvédelmi irányelv jelentősen sérülnek?

És szintén kérdeztem volna a Miniszterelnökséget vezető miniszter urat, hogy ha bebizonyosodik,

hogy a környező települések és strandok hirtelen, aránytalanul bekövetkezett iszapnövekedésében szerepe van a létesítménynek, akkor ki vállal ezért felelősséget, és milyen forrásból lesz mindez finanszírozva. Erre vártam volna tisztelettel a választ. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az tény, hogy egy gazdasági társaság Balatonfenyvesen vitorlás- és személyhajókikötőt tervez megépíteni, sőt mi több, már építi is. A vitorlasegysületi kikötő részben túravitorlásoknak biztosít majd helyet, a külső kikötőben pedig hajóhelyek lesznek bérelhetőek.

Őn ezt a beruházást, ennek a célját megkérdőjelezi. Azt kérdezi, hogy az ország fejlesztésére szánt európai uniós forrásokból hogyan lehet ilyen célra pénzt, forrást biztosítani, egy turisztikai célú, különleges minőségű szolgáltatásra. Erre a választ hadd adjam meg azzal, amit a feltett kérdésében ugyan nem mondott el, de én szeretném elmondani. Az ön szóbeli választ igénylő kérdésének az első mondata úgy szól, hogy a balatonfenyvesiek már 18 év óta tervezték egy helyi igényeket kielégítő kis vitorlánhajó-kikötő kialakítását. Tehát a választ ön adta meg, ön mondta el, hogy ez helyi igény.

A következő kérdés az, hogy ki fogja majd kárpótolni környezetvédelmi szempontból a településeket. Ön a kérdésében szintén leírja, hogy jogszerűen megkapták a hatósági engedélyt, és egyébként környezetvédelmi hatások nem várhatók a beruházás kapcsán. Tehát erre is válaszolt ön a saját kérdésében.

Hogyan lehet, hogy néhány ember közpénzből való meggazdagodása érdekében jelentősen sérülhet a közérdek? Kérdezem én: melyik közérdek sérül? Ön mondta, hogy a helyi igényeket elégíti ki ez a vállalkozó a pályázatával, kap rá közforrást is, közpénzt is, a saját forrását is beleteszi, és ez egy működő turisztikai vállalkozás lesz. Akkor erre a kérdésre is megkaptuk a választ.

Összeegyeztethető-e azon kettős érdek - az ön feltett kérdése egyszerű -: az EU-projektek minél előbbi és gyorsabb megvalósítása? Azt gondolom, hogy a projekt előrehaladása biztosíthatja a pontos és precíz elszámolást és megvalósítást az ön által írásban feltett kérdésében a határidő-hosszabbítással együtt. Köszönöm a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Hogyan nő egy ukrán határ menti falu lakossága egy év alatt a kétszeresére?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.



TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára, mint minden ember, magam is nagyon szeretem a szülőföldemet. Szeretem, ha a megyém úgy szerepel a hírekben, hogy a dolgos lakóiról szólnak a hírek, történeti emlékeiről, kiváló ételeiről, no pláne italairól. Az utóbbi időben ez azonban sajnos nem így van.

Néhány héttel ezelőtt arról voltam kénytelen interpellálni, hogy hogyan csinálnak állampolgárság-bizniszt lelketlen emberek a gyorsított honosítás intézményéből. Most pedig arról szólnak a hírek, hogy egy, de lehetségesen több kis faluban is hirtelen megduplázódik az ott állandóra bejelentett lakosok száma. No persze ők nem élnek ott. Ezek között az emberek között ott vannak azok, akik nem magyar állampolgárként a magyar nyugdíjért járnak át, és bár nem látják őket, csak havonta egyszer a bank-automatánál vagy a postán, azért számukra ez megéri; valami miatt egy kis falu lakossága képes ötszázról gyakorlatilag ezer főre növekedni.

Ha ez a családi szeretetről szólna, akkor nem szólnék, de nem arról szól. Arról szól, hogy jogszabályszerűen és jogszerűen, de erkölcsileg megkérdőjelezhetően jutnak hozzá egyesek juttatásokhoz. És ha az lesz a válasz, hogy mindez jogszerű, hiszen mindenki bejelentkezhet állandó lakosként oda, ahová befogadják és ahová akar, akkor azt mondom, hogy a jogszabályok alkotói mi vagyunk - bár az utóbbi években inkább önök -, és ezért változtatni lehet; mindenben lehet.

A probléma azonban nemcsak Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei vagy ukrán határ menti, hanem általános is lehet, és különféle manipulációkra adhat okot az ide-oda állandóra bejelentkezők száma.

Kérdezem tehát, államtitkár úr, egyetért-e az elmondottakkal, és terveznek-e valamilyen lépést ebben az ügyben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az előzetesen írásban benyújtott kérdéséből azt olvashattuk ki, hogy ön az újsághírekből, illetve az emberek elmondásából tudja, hogy egyes településeken jelentősen megnőtt a lakosság száma. Én is utánaolvastam a híreknek. Ön arra hivatkozott, hogy ezek külföldi állampolgárok; a hírek azonban nem külföldi állampolgárokról, hanem Ukrajnában élő vagy Ukrajnában született ukrán-magyar kettős állampolgárokról szólnak.

Valóban, amikor az egyszerűsített honosítási eljárás lehetősége megszületett, akkor az ukrán határ mentén néhány településen megjelentek és jó néhányan bejelentkeztek magyar településekre is, és ott valóban lakcímet létesítettek. A lakcímlétesítés egyébként abban az időszakban a jegyzők hatásköré-

be tartozott, a jegyzők vizsgálták, így a Belügyminisztérium ezt nem vizsgálta. Tény az, hogy a rendőrség az utóbbi hónapokban felfigyelt olyan esetekre is, amikor egy ingatlanba 30-40 fő is bejelentkezett. Ezzel kapcsolatban több büntetőeljárás is indult, és büntetőeljárások vannak folyamatban úgynevezett intellektuális közokirat-hamisítás büntettének gyanúja miatt.

Összességében azonban azt kell elmondanom, hogy alapvetően magyar állampolgárok létesítettek lakcímet, és a számok is ezt mutatják, hiszen a nem magyar, tehát ukrán állampolgárok közül Szabolcs-Szatmár megyében 240, Hajdú-Bihar megyében 482, Borsodban pedig 337 fő az, aki lakcímet létesített. Tehát amikor egy településnek valóban megnőtt a lakosság száma, ott alapvetően magyar állampolgárok bejelentkezésével történt ez. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem látják be, hogy a felsőoktatás egyik legfontosabb célja a társadalmi mobilizáció elősegítése, és miért lehetetlenítik el, hogy ezt a funkcióját be tudja tölteni?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

(13.00)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy nemrég megjelent felmérés összesítése szerint egy átlagos magyar fiatal az átlagjövedelem 92 százalékát fordítja felsőoktatási tandíjra, míg ez a drágának ismert Egyesült Államokban 53 százalék, de Nagy-Britanniában is 42 százalék. És akkor még nem is beszéltünk az egyéb felmerülő költségekről, úgymint a megélhetés, a lakhatás vagy épp a jegyzetek megvásárlásának költségeiről. A magyarországi tandíj és az átlagjövedelem arányából kitűnik, nagyon fontos a magyar családok számára, hogy állami finanszírozásban kerüljenek egyetemre gyermekeik.

A felmérés eredményéből azt a következtetést is levonhatjuk, hogy leginkább az átlagosnál érdemben magasabb jövedelmű társadalmi csoportok engedhetik meg, hogy kifizessék a tandíjat, ezzel is növelve a társadalmi szakadékot. A kormányzat az államilag finanszírozott képzési helyekre való bejutás könnyítése helyett inkább azt érte el, hogy egyes szakokra kizárólag költségtérítéssel módon lehet bejutni, ami komoly érvágást jelent a fiatal nemzedékek számára. Mindeközben folyamatosan forrásokat von ki a felsőoktatásból. Csak az elmúlt öt évben körülbelül 50 milliárd forintot vont ki a kormány a felsőoktatás ágazatából, ezt pedig kivétel nélkül minden intézmény megsínylette.

Nem szabad azt sem elfelejteni, hogy sokan az irreálisan magas önköltségi díj miatt választják a külföldi egyetemeket. Ma Európa több országában

teljesen ingyenesen lehet tanulni, elég, ha csak a hozzánk közeli országokat, Németországot és Ausztriát említjük, ahová a legtöbb fiatal megy ilyen célból. Jól mutatja a helyzet súlyosságát, hogy míg 2010-ben több mint 140 ezren jelentkeztek valamely felsőoktatási intézménybe, addig az idén már csak 105 ezren. Hiszen egyértelmű az a tény is, hogy egy diploma megszerzése óriási anyagi megterhelést jelent egy családnak. Persze, önöknek erre a diákhittel a válaszuk, de érthető módon nagyon sokan félnek az eladósodástól. Éppen ezért a Jobbik úgy gondolja, minden segítséget meg kell adni ahhoz, hogy ne legyenek olyan fiatalok, akik anyagi helyzetük miatt nem tudnak diplomát szerezni. Hiszen fontosnak tartjuk azt, hogy ne csak a közép- és felső réteg kiváltsága legyen a felsőoktatás, hanem a szegényebb családból érkezőké is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nem teszik lehetővé, hogy az intézmények csökkenteni tudják a sokszor irreálisan magas önköltségi díjakat? Miért nem teremtik meg a lehetőségét annak, hogy a szegényebb, de jobb képességű fiatalok is tanulhassanak? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Előbb a számításra reagálnék, aztán pedig arra, amit általában a felsőoktatásról elmondott. Ugye, a legtöbb képzés esetén nem az ön által idézett költségtérítés van, hanem 150 és 200 ezer forint között mozog a féléves költségtérítés. Ez egy hat féléves diákképzés esetében 1,2 millió forintot jelent, tehát messze nem olyan arányú, mint amit ön mondott. Az 1 millió forintos félévenkénti költségtérítést az orvoscépzés közelíti meg, viszont nagyon kevesen vannak a magyar diákok közül, akik költségtérítéses képzésben vesznek részt az orvosi egyetemen. Ott az állami ösztöndíjasok száma az igényeket jobban ki tudja elégíteni. A fizetős képzésen általában a külföldi diákok vesznek részt, de azt hiszem, fontos is, hogy Magyarországon ez a kör bővüljön, minél több külföldi diák jöjjön.

Ami a legnagyobb probléma a felsőoktatás terén, ezt ön is tudja, ha tartalmi kérdéseket nézünk, az az, hogy sokan vannak, akik beiratkoznak első évben, maximum másodévbe, de nem szerzik meg a diplomájukat, anélkül hagyják abba vagy fejezik be tanulmányaikat, hogy végzettséget szerezzenek. Mindemellett a hallgatói juttatásokat az elmúlt időszakban is igen magas szinten kívántuk tartani, a költségvetési támogatás 20 százalékát jelenti ez, majdnem 34 milliárd forint. Teljesítményalapú vagy szociális ösztöndíjat lehet ebből a diákoknak osztani, doktorandusz ösztöndíjat, hátrányos helyzetű hallgatóknak támogatást, sportolóknak a tanulmányi költ-

ségeikhez támogatást, jegyzet-előállításához támogatást, kollégiumi férőhelyekhez. Tehát rengetegféle lehetőség van, amivel pontosan tudjuk a diákok helyzetét javítani.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az érettségizők és felvételizők aránya körülbelül hasonlóan mozog az elmúlt években, mivel kevesebb az érettségiző, ezzel arányos a felvételit benyújtó hallgatók száma. A források kivonását szintén cáfolnám. Ön is látta az elmúlt évi és az idei költségvetésben a felsőoktatási sorokat, 7-17 milliárd forinttal magasabb összegek szerepelnek rajtuk. Ami pedig belülről teremtett új forrást a felsőoktatásban, az a kancellárok jelenléte, ami 10 milliárdos nagyságrendben csökkentette a felsőoktatás tartozásállományát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Támogatja-e az Emberi Erőforrások Minisztériuma Lázár János ötletét az új Csontváry Múzeum létrehozására?”** címmel. Újabb kérdés lehetősége áll Sallai R. Benedek rendelkezésére. Öné a szó, képviselő úr. *(Sic!)*

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormányzaton belül is zavart keltett Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter megszólalása az új Csontváry Múzeumról. Állítólag ötletpályázatot fog kiírni a kormány Csontváry Kosztká Tivadar több képének új helyszínen történő bemutatására. Hoppál Péter kulturális államtitkár igyekezett a sajtóban rögtön leszögezni, hogy Pécssett már évek óta működik egy Csontváry Múzeum, továbbá jelenleg is láthatóak Csontváryképek Budapesten. A budai Vár honvéd főparancsnokságának épületében jelenleg zajlik egy életműkiállítás. Érdemes arra is emlékezni, hogy komoly szakmai aggályok merülnek fel ezzel a kiállítással kapcsolatban is. A művészek nyár eleji tiltakozásától például L. Simon László, Hoppál Péter államtitkárok és Páva Zsolt polgármester is megijedt. A tiltakozók azt kifogásolták, hogy nincsenek biztonságban a képek, és nincsen garantálva, hogy visszakerülnek majd Pécsre.

Tisztelt Államtitkár Úr! A mi álláspontunk egyértelmű: a Lehet Más a Politika a vidék, a vidéki emberek kulturális lehetőségeinek növelését, nem pedig csökkentését támogatja. Ezért tiltakozunk az ellen, hogy a pécsi Csontváry Múzeum anyagát vagy annak fontos részeit végleg Budapestre szállítsák. Kiállításokat, tárlatokat persze lehet szervezni máshol is, garantálva a képek biztonságát és azt, hogy visszakerülnek eredeti helyükre. Azt az óriási arány-

talanságot, ami jelenleg is fennáll a vidéki településeken és a fővárosban élők kulturális lehetőségei között, nem fokozni kellene, gondoljunk csak a Liget-projektre, hanem a fejlesztési források területileg egyenletesebb felhasználásával csökkenteni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi a kormány szándéka? El akarják-e vinni a múzeumot Pécsről, vagy két Csontváry Múzeumot szeretnének Magyarországon? (Lázár János: *Vagy hármat.*) Szóba kerül-e, hogy új kiállításnak is a Városliget adjon otthont? Támogatja-e az EMMI Lázár János ötletét és az új Csontváry Múzeum létrehozását? Visszaszállítják-e a jelenlegi fővárosi kiállításról a képeket Pécsre? (Lázár János: *Visszaszállítjuk.*) Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszádra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Felszólalásának talán annyi haszna van, hogy ezzel is ráirányítjuk a figyelmet a kiváló Csontváry-kiállításra, és reméljük, minél többen tekintik meg itt, Budapesten, amíg megtekinthető a Várban. Bizunk benne, hogy Pécsen is, Budapesten is minél többen fogják megnézni. Azt hiszem, ez mindannyiunk számára lényeges.

Korábban nyilvánvalóan egyértelművé vált ezeknek a festményeknek a helyzete, a kormány is korábban döntött itt egy ideiglenes kiállítás megszervezéséről. A Magyar Nemzeti Galériában lévő képek leendő újbóli pécsi elhelyezését a Nemzeti Galéria tíz évre meghosszabbította. 1973 óta vannak ott egy nagy terű, ideális kiállítóhelyet nyújtó neoreneszánsz épületben a Csontváry-képek. Ez volt a kormány korábbi döntése, ezzel kapcsolatban más utasítást sem az EMMI, sem más nem kapott.

Lázár miniszter úr itt is, önnek is megerősíti, hogy mi az ő véleménye ezzel kapcsolatban. Nyilván a kormány majd ezt is napirendjére fogja tűzni (Lázár János: *Már napirendjére tűzte.*), és megnézi, mely Csontváry-képek hol kerüljenek elhelyezésre. De jelenleg a jogi helyzet nem változott, de szerintem mindig érdemes arról beszélni, hogy hogyan tudjuk akár ideiglenesen, akár hosszú távon a legtöbb embernek a legtöbb Csontváry-képet bemutatni. De egyelőre a jogi helyzet a korábbiakhoz képest nem változott. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**40 millió a Merényinek. Na de mennyi kellene a pszichiátriai ellátás rendbetételére?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ál-

lamtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálatos módon az elmúlt hetekben a Merényi Gusztáv Kórház pszichiátriája több negatív hírrel az érdeklődés középpontjába került, így azzal a sajnálatos halálesettel, ami a múlt héten történt ott, illetve az ablakból való kiugrással. De mondhatnánk azokat az elborzasztó állapotokat, amelyekre a közösségi média hívta fel a figyelmet, és részben egyébként az ombudsman is jelentést készített. Ebből látszik, hogy milyen állapotok uralkodnak sajnálatosan a kórházban.

De kimondhatjuk, hogy ez nem a kormány hibája, illetve nem teljesen a kormánynak azon hibája, hogy a Merényi Gusztáv Kórház milyen állapotban van jelenleg, hanem magának az egész pszichiátriai ellátásnak a hibája, amiben viszont már a kormánynak van szerepe és van súlya. Úgy tűnik, hogy a Merényi Gusztáv Kórház pszichiátriáján tapasztalható állapotok a kormány szakútcás egészségügyi politikájának egyik szimbólumává váltak.

Meg is nézhetjük, hogyan igyekszik a kormány ezt megoldani. Azt láthatjuk, hogy lényegében sehogyan. A nyolc éve a baloldal által bezúzott OPNI helyére nem sikerült olyan intézményt állítani, amely ezt az úrt betöltené, és inkább a kormány is belső vizsgálatot, minisztériumi vizsgálatot próbál elindítani ahelyett, hogy a belső vizsgálattal a saját körében, a saját egészségügyi minisztériumukban vizsgálnák azt, hogy miért nincs pénz a pszichiátriai ellátás megszervezésére.

(13.10)

Gyorssegélyt adnak 40 millió forint értékben a kórház rendbetételére, miközben ennek tizenötzöröséért a felcsúti kisvasutat építi szintén a kormány érdekeltségi körében.

És el kellene hogy hangozzanak azok a kérdések, amelyek az országos pszichiátriai ellátás jövőjét firtatják, például, hogy mi tartott ennyi ideig, tisztelt államtitkár úr, hogy felismerjék, hogy hiba van; mi tartott ennyi ideig, hogy az intézménynek pénzt juttassanak; és meddig fontosabb még milliárdokkal tömni a kormány közeli kommunikációs embereket, meddig fontosabb még adómentes forintokat juttatni kaszinót üzemeltető személyeknek, akikért Orbán Viktor sem teszi tűzbe a kezét; meddig várnak még az országos hiányosságok felszámolására a pszichiátriai ellátásban. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, csak elfelejtette említeni a felszólalásában, hogy rögtön az augusztusi eset után a kormány azonnal lépett és intézkedett, és 40 millió forintos forrást biztosított a kórház számá-

ra, pontosan azért, hogy a hasonló tragédiákat el tudják kerülni, és legkésőbb - bízunk benne, hogy még korábban, de legkésőbb - márciusig ezzel el is kell hogy számoljon a kórház, el is kell hogy számoljon az intézmény, és bízunk benne, hogy mindenki számára biztonságosabb lesz, az ott dolgozóknak és a betegeknek is az a körülmény, amit kialakítanak.

Bízunk benne, hogy ebből az összegből minél hamarabb megvalósul a tetőtérnek és a zárt pszichiátriai résznek a vizesblokk-felújítása, ugyanígy a betegeknek a nemek szerinti elkülönítése; az akadálymentesítésre is ebből tudnak pénzeket fordítani, használati tárgyak cseréjére; valamint a komplex belgyógyászati kezelést is igénylő, idősebb betegek esetében megvalósulhat szintén a külön osztályon való elhelyezés.

Ezen túlmenően az esetek után azonnali vizsgálatot rendelt el az Emberi Erőforrások Minisztériuma, egyrészt a tisztí főorvost kértük, hogy azonnal vizsgálja ki, hogy mi vezethetett ezekhez a tragédiákhoz, másrészt pedig a betegjogi központnak, ami egy állami intézmény, szintén kértük a vizsgálatát, és várjuk az eredményeiket, hogy számoljanak be róla, mi vezetett ezekhez a tragikus eseményekhez. Úgyhogy bízunk benne, hogy ez hamarosan fényt derít arra, hogy milyen problémák voltak, amelyeket ki kell javítani, hogy még egy ilyen eset ne forduljon elő.

De fontos emellett elmondani, tisztelt képviselő úr, hogy valóban óriási problémát jelent az OPNI hiánya; ez egy olyasfajta visszafordíthatatlan intézkedése volt a szocialista kormánynak, amit sajnos még sokáig kell hogy helyrehozzunk. De ugyanakkor 225 aktív addiktológiai kórházi ágyat már ez a kormányzat hozott létre, hogy pontosan ezt a hiányt valamelyest tompítsa. Ha a legfrissebbeket nézem, a Pécsi Tudományegyetemen most november 1-jétől 15 új ágygal kezdte meg a működését a gyermek- és ifjúságpszichiátriai osztály. Tehát ahol lehet, ezeket a lyukakat betömködjük, és olyan mértékű fejlesztés volt, amely, ha nem is tudja teljes mértékben pótolni, de a korábbi évekhez képest kiemelkedő a pszichiátria területén is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni... *(Jelzésre:)* Bocsnát, eggyel továbblapoztam; elnézést!

Sallai R. Benedek következik, az LMP képviselője, aki kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Az agrár-környezetgazdálkodási és az Öko Program a lehető legjobban szolgálja-e a környezetvédelmet?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerinti feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog majd válaszolni. Öné a szó, Sallai R. Benedek.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A mai nap a meglepetéseké: amikor számí-

tok önre, akkor nem adnak szót, most pedig miniszter úr fog válaszolni. Az agrár-környezetgazdálkodási program teljes mértékben szakmai pedig, hiszen felmerült bennem az a kérdés, hogy miként tekinthetjük azt, hogy hozzáadott értéket teremt és kiegészítő támogatásra jogosult egy olyan gyepterület, ahol nincs állattartáshoz, tehát magasabb foglalkoztatási igényű ágazatokhoz kötve az agrár-környezetgazdálkodási programban való részvétel, hiszen mindössze kaszálóként történő hasznosítás során megkaphatja a kiegészítő támogatást a gazdálkodó. Szakmailag érdeklődtem volna, hogy vajon mi miatt történhetett ez így, hiszen ha valaki nem csinál semmit a gyepejével, tehát nem fektet be, hogy az jobban hozzon, nem csinál pluszmunkahelyet, nem tart állatot, ami veszteséges, akkor már önmagában jogosult lesz az akg-ban - ez esetleg át lett-e gondolva?

Tisztelettel érdeklődnék - hogyha nem veszi zokon, a kérdésben még nem tudtam -, ugye, 7-én kellett megnyílnia a támogatási jogcímekeknek, most már eltelt pár nap, a mai napig nincs véglegesítve a program, és nem tudjuk, hogy lesz-e egyáltalán változás.

Ugyanígy egy bizonytalansági tényező az akg-val kapcsolatban, hogy eltérő információkat adnak a különböző ismertető fórumokon, hogy hány pályázati meghirdetés várható. Tehát most december 7-ig elvileg, aki nem adja be, az több évre kiesik, vagy pedig várható az, hogy újabb meghirdetése lesz a programnak?

Nyilvánvalóan itt felmerül az a kérdés is, hogy mi miatt lehet az, hogy a vidékfejlesztési programban az ökokéleirányban nincs degresszió 300 hektár fölött - nem tudom, hogy ez a kistermelőket hogyan fogja segíteni, hogyha 300 hektár fölötti termelési üzemméretben gazdálkodnak -, míg az akg-ban van, tehát ott viszont megvalósul ez, és ezért nem nagyon koherens ilyen szempontból szakmailag a program.

A programmal kapcsolatban nyilvánvalóan számos kérdés merül fel, hiszen megkezdődött elvileg a benyújtás időszaka, december 7-ig be kell nyújtani, és néhány dologban nem nagyon látszódik az a koherencia, ami a természetvédelmi vonatkozások tekintetében korábban jelen volt.

Érdeklődnék, miniszter úr, várható-e, hogy ez felül lesz bírálva, lesz-e második forduló, ahol ki lesz javítva, vagy pedig minden így marad, és egy lehetőség lesz. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is, szeretném megköszönni a kormány nevében a szakszerű kérdést, amit feltett, és ennek jegyében jelzem, hogy a két perc nem elég a válaszadásra, ezért Kis Miklós államtitkár urat, aki a témával kapcsolatban a kormányzati felelősséget viseli, arra kértem, hogy egy alapos írásos anyagot állítson

össze önnök, amely a kérdéseire tételes választ ad, hiszen a tűzoktenyésztés körülményeit is, illetve a tűzokok fennmaradásával kapcsolatos környezeti körülményeket is érintette a kérdése.

Emellett tartalmaz egy megállapítást is, amely azt mondja, hogy az agrár-környezetgazdálkodással kapcsolatos eddigi támogatási rendszerrel kapcsolatban számos szakmai, forráselosztási, sőt rejtett spekulációs lehetőséget észrevett már az LMP. Ezt csak vissza tudom igazolni, ezért egyáltalán nem mindegy, hogy az agrár-környezetgazdálkodással kapcsolatos források hová jutnak. Készítettünk egy belső kormányzati elemzést, amelyből világosan kiderül, hogy az előző forrásidőszak alatt nagygazdaságok kapták meg legalább kétharmadban vagy négyötödben az agrár-környezetgazdálkodási forrásokat. Én magam azt hittem egyébként, hogy ez döntő mértékben kicsikhez került, de miután pályázati rendszer volt, kiderült, hogy nem.

A következő rendszer megnyílt október 7-én. A gazdatársadalom kérésére egy alkalommal módosítottuk, és 2017-ben újra meg fogjuk nyitni. Tehát kétkörös lesz a dolog, 2017-ben lesz alkalom a korrekciókra, illetve azok pályázatának a befogadására, akik most nem pályáztak vagy nem tudtak pályázni. 174 milliárd forint nyílt meg e tekintetben.

Ökogazdálkodás tekintetében pedig, amit külön érint a kérdése, 64,5 milliárd forintos keret áll rendelkezésre.

Két nagyon jó kérdést tett föl, magam is kíváncsi leszek majd a szakmai válaszra, mert kértem kollégáimat, hogy készítsenek előkészítő anyagokat. Az egyik, hogy aki állatot tart, azt föld nélkül nem teheti, és hogy van az, hogy gazdálkodó vagy földbirtokos lehet valaki anélkül és támogatást kaphat, hogy állatot tartana. Erre a kérdésére most adós maradok a válasszal, de részletes választ fogok összeállítani. Az Európai Bizottság csak azt tiltja, hogy valaki úgy kapjon állattámogatást, hogy földje ne legyen.

A másik pedig a degresszió kérdése, hogy 300 hektár fölött nincs. Miután valamit érzek a kérdésében, ami valamire utal, ennek most alaposan utána fogok járni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért nem tesz semmit a Kormány a kínai méznek beállított ipari hulladék ellen, amely sok tisztességes hazai termelőt tehet tönkre?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor miniszter úr helyett Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Ön é a szó, Magyar Zoltán képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Február közepén egy kerekasztal-beszélgetésre hívtam össze a méhészeti ágazat képviselőit, a szakmai

szervezeteket, ahol el is mondták ők a problémáikat. Azonban ezeket hiába tártam akkor a Ház nyilvánossága elé, és hiába nyújtottam be ezzel kapcsolatban a javaslataimat, semmi nem történt. Sőt, időközben a helyzet még romlott is, hiszen a kínai importméz miatt valóságos válságállapot uralkodott el a hazai méhészek körében. Nem véletlen, hogy a napokban éppen ezért 53 méhészt utazott Brüsszelbe, hogy ott német, szlovák, román, cseh, lengyel és görög kollégákkal együtt lépjenek fel saját maguk és az európai méz érdekében.

Korábban már ugyanezek a méhészek egyébként önkönl kezdeményezték, hogy a földművelésügyi miniszter vesse fel az 1169/2011-es EU-rendelet módosítását, hiszen elmondásuk szerint ez a rendelet okozza a legnagyobb problémát, hiszen ez lehetővé teszi, hogy az Unión kívülről érkező mézet belekeverve az európai uniós mézbe, csupán annyival kelljen jelölni, hogy EU-s és EU-n kívüli mézek keveréke. Ez pedig a vásárlóknál komoly problémákat okoz.

(13.20)

Az Európai Parlament sajnos ez ügyben nem tett lépéseket, sem a Bizottság, így az ipari úton előállított kínai méz gyakran belekerül ezekbe a termékekbe. Intő jel, hogy egyébként a mézvizsgálatok nem is terjednek ki azokra a komponensekre, amelyek ezt a hamisítást egyébként felderíthetnék.

Kérdezem tehát az államtitkár urat, milyen lépéseket szándékozik tenni a kormány annak érdekében, hogy a magyar méhészek ne dögöljenek bele ebbe az állapotba, végre a mézek a fogyasztókhoz korrekt feliratozással kerülhessenek, és kiderülhessen az, hogy kínai ipari méz valóban jelen van-e ezekben a termékekben, vagy pedig tisztességes kiscsaládi termelőktől származik ez a méz, ahogy egyébként árulják a kereskedők. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal minden évben kiemelt céll ellenőrzés keretein belül vizsgálja a hazai kiskereskedelemben kapható mézek minőségét és megfelelőségét, ezen kívül a Nébih éves mintavételi monitoringtervében is szerepel a mézek vizsgálata. Mindezen felül 2015 nyarán az Európai Bizottság méz-mintavételi programjaihoz is csatlakozott a Nébih, közel száz mézmintát vizsgáltak és vizsgáltattak külföldi laboratóriumokban. Ez utóbbi vizsgálatok során kifejezetten keresték a kínai mézeket beszállító vállalkozásokat mintavétel céljából. A megyei kormányhivatalok illetékes főosztályai nyomonkövetési vizsgálatokat végeztek, amelyek során nem találtak olyan illegális, forgalomba hozott mézet, amely előállításá-

hoz Kínából származó alapanyagot használtak fel. Az FM és a hatóság mindent megtesz a mézhamisítási törekvések leleplezésére. Az országos főállatorvos saját hatáskörében már 2014-ben - az OMME jelzéseitől függetlenül - elrendelt külön, a hamisítás felderítésére irányuló vizsgálatokat, jómagam pedig november 2. és 6. között az ország egész területére kiterjedő céllenőrzést rendeltem el e célból. Az ellenőrzés célja a létesítményekbe feldolgozás, kiszérelés céljából 2015-ben beszállított valamennyi mézszállítmány eredetének megállapítása, továbbá a kínai eredetű méz felhasználásának nyomon követése. A minisztériumban jelenleg kidolgozás alatt áll továbbá az a koncepció, amelynek célja, hogy a jövőben uniós szinten szigorúbb eredet- és származásjelölési kötelezettség vonatkozzon a mézekre.

Tisztelt Képviselő Úr! Az általam felsorolt intézkedésekből is kiderül, hogy a kormány mindent megtesz a kiváló minőségű magyar méz és a tisztességes hazai méztermelők érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Meddig akadályozza még a Kormány a megújuló energia hazai elterjedését?”** címmel. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország energiafelhasználásának jelen pillanatban mindössze 6,6 százaléka származik megújuló energiaforrásból, ehhez képest még a kormány nem túl ambiciózus céljai is 14,65 százalékos arányt határoztak meg 2020-ra az Európai Unió felé. Ennek eléréséhez a megújuló energia részarányát a jelenlegihez képest meg kellene háromszorozni vagy a jelenleginek legalább a duplájára kellene emelni. Vajon hogyan képzelem ennek megvalósítását a kormány akkor, amikor például a vízenergia felhasználását továbbra is tabuként kezeli?

Tisztában vannak-e önök a ténnyel, hogy a világ energiatermelésének többségét jelen pillanatban is a vízenergia adja? S habár az itthoni lehetőségek szerényebbek is, a jelenlegi kapacitást nagyságrendekkel lehetne növelni. Az önök által közszemlére bocsátott Kvassay Jenő vízgazdálkodási terv elégtelenre vizsgálják ebből a szempontból is: nemcsak a klímaváltozás hatásainak kivédésére nem készít fel, de zöldenergia termelésére sem ad lehetőséget.

Hogyan képzelem továbbá a kormány a megújuló energia részarányának növelését akkor, amikor a napelemeket súlyos környezetvédelmi termékdíjtétel terheli, a háztartásokban a napenergia segítségével megtermelt villamos áram hálózatba táplálását pedig különböző adminisztratív eszközökkel akadályozza a kormány? Nyilvánvaló a Jobbik számára, hogy a villamosenergia-termelés decentralizációja felé tett

lépés hazánk energiafüggetlensége felé vezető úton ugyanolyan fontos, mint középtávon a Paksi Atomerőmű jelenlegi blokkjainak kiváltására irányuló beruházás. Felelős ellenzéki pártként és leendő kormánypártként sem mondhatunk mást, mint hogy az atomenergia és a megújulók kéz a kézben képesek csak hazánk energiafüggetlenségét biztosítani.

Végül, de nem utolsósorban hogyan képzelem a kormány a megújuló energia elterjedését, amikor önök 2010 óta nem írtak ki új szélenergiatendert? Szakértők szerint a jelenleg működő 172 szélkerék 330 megawattnyi kapacitásának akár hatszorosát is elbírná a hazai villamosenergia-rendszer. Kérdezem tehát az államtitkár urat, meddig akadályozza még a kormány a megújuló energia hazai elterjedését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Az ön által a bevezetőben hivatkozott szám, a 6,6 százalék csupán a megújuló alapú villamosenergia-termelési arányra vonatkozik, azaz nem tartalmazza a hőenergiát és a közlekedésben felhasznált megújuló energiát; Magyarország esetében ez a két ágazat adja a megújuló részarány nagyobbik hányadát. Az Eurostat által nyilvántartott tagállami jelentésre támaszkodó adatbázisból világosan látszik, hogy Magyarország a 2013-as megújulóenergia-részarányban a bruttó végső energiafogyasztáson belül, jelentősen meghaladva az eredetileg erre az évre kitűzött 7,5 százalékos értéket, megközelítette a 10 százalékos értéket.

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség októberben közzétett tanulmánya szerint 2014-ben 11,1 százalékra növekedett a megújulók részaránya Magyarországon, az Európai Bizottság háttérintézménye szerint tehát jó úton haladunk afelé, hogy 2020-ra elérjük a nemzeti klíma-és energiapolitikai célokat. A kormány ennek megfelelően irányítja a hazai megújulóenergia-politikát, amely a hosszú távú szempontok és a hazai adottságok figyelembevétel, az ellátásbiztonság, a fogyasztók teherviselő képessége, a versenyképesség és a fenntarthatóság együttes érvényesülését mérlegelve jelöli ki a megújuló energiaforrásokon belüli célokat.

A kormány továbbra is elkötelezett a megújuló energia támogatásában és a megújuló erőforrások nagyobb arányú hazai kiaknázásában. Ennek részarány-növelését szolgálják a 2014-2020-as időszakra energetikai célokra fordítható források, amelyek nagyságrendileg elérik a 755 milliárd forintot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdések**

**órájára**, mivel több kérdés nincsen, ketten visszamondták a kérdésüket.

Varga László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A miskolciaknak tett ígéretekről**” címmel. Varga László képviselő urat illeti a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nemrégiben, mintegy fél éve Miskolcon járt, és több ígéretet tett a „Modern városok” program keretében. Néhány ilyen, ezzel kapcsolatos kérdésre térnék ki azonnali kérdésemben.

Először is, ön az M30-as meghosszabbítását ígérte, Kassa és Miskolc között autópálya-összeköttetést ígért. Erről azóta kevesebbet hallani, sajnos csak egy 1,7 kilométeres szakasról írt ki közbeszerzést az illetékes hatóság, és csökkentett műszaki tartalomról is hallani olyan autótutaknál, amelyeken szintbeli keresztezések is lehetnek. Ez nyilván nem lenne szerencsés egy olyan autót, autópálya esetében, amely észak-déli összeköttetést is jelenthet - akár egy későbbi szlovák szakasszal - Lengyelország és Magyarország között. Adódik a kérdés, hogy megépülhet-e valóban az M30-as autópálya további szakasza, Kassa és Miskolc összeköttetése.

Ígért ezer hektár ipari parkot is, amelynek az előkészítése zajlik, de a sok beékelődött terület kapcsán ennek nagyon sok nehézsége van. Nekem lenne itt egy javaslatom: kérem, fontolja meg, a DAM területe mintegy 130 hektár, a mai napig részint parlagon hever, nagyon összetett a tulajdoni viszony. Azt szeretném mondani, hogy a barnamezős rehabilitáció ott hangsúlyos lenne, egy olyan tájsebet kéne megoldani Miskolcon, a DAM területén, Diósgyőrben, amely ugyanígy hasznosítható lenne a későbbiekben is, tehát nemcsak az ilyen beékelődött zöldmezős területek fejlesztésére van szükség, hanem igenis a diósgyőri korábbi kohászati terület fejlesztésére is.

(13.30)

Kitérnék, mivel van időm, még egy kérdésre, amely, azt gondolom, nagyon fontos, az intermodális csomópontok kérdésére. Ebben a tekintetben is azt gondolom, várják a miskolciak azokat a válaszokat, amelyek arról szólnak, hogy Y-híd; arról szólnak, hogy mikor lehet végre a Tiszai pályaudvar környékén egy olyan intermodális (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) csomópont, amelyet évek óta ígérnek. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszádra kérem Orbán Viktor miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is, köszönöm szépen a kérdését, és külön megköszönöm, hogy

nemcsak kérdést tett fel, hanem javaslatot is a barnamezős rehabilitációt illetően. Ezt meg fogjuk vizsgálni.

Általában is köszönöm, hogy az azonnali kérdések lehetőségét nemcsak politikai agancsviadalra, hanem értelmes kérdések együttműködés hangnemében történő megvitatására is fel kívánjuk használni. Amit mondani tudok önnek, az nagyjából a következő. Az ígéretes se rossz dolog a politikában, mert van, mikor megvalósul belőle valami, de Miskolcon speciel nem ez történt, hanem hogy aláírtunk egy megállapodást. Tehát azt fontosnak tartom, nyilván vannak, akik Miskolcra néznek bennünket, hogy nem az a kérdés, hogy ígért-e valamit a miniszterelnök vagy a kormány, hanem hogy van egy aláírt megállapodás, itt van a kezében, 2015. április 21-ei dátummal, amely arról szól, hogy mit fogunk közösen cselekedni. Ilyen értelemben, miután a szerződés köt bennünket, ezért ez nem óhaj meg szándék kérdése, hogy megvalósítjuk-e, hanem ez az irányvonal, a zsinórmérték és iránytű.

Ugye, azt még mi, falusiak is tudjuk, hogy sikeres nagyvárosok nélkül nem lesz sikeres a magyar vidék, ezért kötünk minden megyei jogú várossal megállapodást. Ráadásul úgy, ahogyan az ön szavaiból is talán egyetértőleg ez kiténik, nem akartunk olyan megállapodásokat kötni ezekkel a városokkal, amelyeknek a tartalmát Budapesten találják ki. Itt fejlesztési lehetőségekről és forrásokról van szó, és az volt az elképzelésünk, hogy maguk a városok álljanak elő fejlesztési tervekkel, és utána állapodjunk meg velük. Tehát mindaz, amit ön szóba hozott és valóban része ennek a megállapodásnak, az nem a kormány javaslataként került ebbe a szövegbe, hanem ez volt a miskolciak szándéka és javaslata.

Ami a konkrétumokat illeti: a magyar államháztárig minden egyes autópályának el kell jutnia a ciklus végéig, a megállapodásban is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) a 2018-as határidő szerepel. Az intermodális csomópont ügyében pedig forrásharcok zajlanak az összes nagyváros között, és több az eszkimó, mint amennyi a fóka, és ezért még itt nem született döntés, de Miskolc jó eséllyel fut ebben a versenyben. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. A képviselő urat illeti a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A miskolciak majd' kétharmada létminimum alatt él. Én küzdök minden miskolciért, és azt tudom mondani önnek, hogy változtatni kell ebben az aspektusban a kormány politikáján. Elfogadhatatlan, hogy ennyien élnek mélyszegénységben.

Ezek konkrét fejlesztések és konkrét javaslatok voltak valóban, amiket megemlítettem, de azt mondom önnek, hogy fél év után az intermodális csomópontról jó volna azért többet hallani most már. Na-

gyon sok probléma volt ott a telepfelszámolásokkal is, a szomszédos MÁV-telep kapcsán. Végre valódi eredmények kellene.

Én konkrétan javaslom azt, és azt várom önök-től, hogy a DAM kapcsán a barnamezős rehabilitációt vonjuk be az iparipark-fejlesztésekbe. Ez egy alapvető fontosságú kérdés, egy olyan tájseb és egy olyan fejlesztési terület ez Miskolcon, amelyet ha most nem oldunk meg, nem tudom, mi fog történni a következő hétéves európai uniós fejlesztési ciklusban. Ezt ma senki nem tudja. Tehát ezt a kérdést, én azt gondolom, most kell megoldani.

Az M30-asban pedig, még egyszer mondom, én egy észak-déli folyosót látok Lengyelország, Szlovákia és Magyarország között. Ez nem engedi meg, hogy csökkentett műszaki tartalom legyen, meg hogy elhúzdjon ez a fejlesztés. Tehát azt várjuk, hogy ez a fejlesztés is 2018-ig történjen meg. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szeretném megerősíteni, hogy a polgármester úrral kötött megállapodást be fogjuk tartani. Mint mondtam, az országhatárig autópályáknak kell elmenniük, tehát nem csökkentett műszaki tartalom meg hókuszpókusz, hanem az országhatárig el kell menniük az autópályáknak, részben azért, amit ön mondott, részben pedig azért, mert ezt vállaltuk, amikor a választások ügyében sorompóba léptünk.

A DAM-ra vonatkozó javaslatot pedig vizsgálni fogjuk. A polgármester úr is kérte tőlünk ezt. Már az a megállapodás is, amit megkötöttünk Miskolccal, olyan horribilis összeget emésztett föl, hogy én szívesen pumpálnám ezt háromszorosára is, de csak olyan megállapodást szabad aláírni, amit be tudunk tartani.

Ami ebben benne van, az meg fog valósulni, a DAM ezen felül van, tehát a barnamezős rehabilitáció, de miután a város választott vezetői önnel azonos állásponton vannak ebben az ügyben, jó esélyünk van, hogy megvalósítsuk. Ha ön ezt elvárja tőlünk, akkor igyekezni fogunk ennek az elvárásnak eleget tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, alelnök úr, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Ön semmitől sem riad vissza?**” címmel. Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az MSZP pár évvel ezelőtt 62 évről 65 évre emelte fel a nyugdíjkorhatárt, majd 8 százalékkal csökkentette a nyugdíjak reálértékét, elvette a 13. havi nyugdíjat.

Joggal gondoltuk azt, hogy a Fidesz más politikát fog folytatni, viszont azt tapasztaltuk, hogy a

korai nyugdíjaztatás intézményét gyakorlatilag megszüntette a Fidesz, majd elvette a 3000 milliárd forintos magán-nyugdíjbiztosítási vagyont, amely végül is nem került a nyugdíj felé igyekvők kezébe, nem lett egyéni számla, hiszen most lett épp kijelentve.

Nos, sorra olyan helyzet állt elő, amelyek megnehezítették azoknak az embereknek a jövőjét, lehetőségeit, akik ugyan még nem jutnak el az egyre emelkedő nyugdíjkorhatár idejéhez, viszont már nem tudnak dolgozni, mert fizikailag egyszerűen lehetetlen, hogy olyan munkát végezzenek, amelyet megkövetel tőlük, mondjuk, a mentőszolgálat, hogy a negyedik emeletről 150 kilós beteget hozzanak le hordágyon 65 éves emberek, vagy a tűzoltókra is ugyanezt lehetne mondani. De mondhatom a sofőröket és nagyon sok területet, ahol bizony a reakcióidő miatt 65 évesen már nem lehet úgy vezetni egy mozdonyt vagy egy buszt sok esetben, mint ahogy jóval korábban.

Mi vár, kérem szépen, most a nyugdíj felé igyekvőkre az utolsó években? Közmunka; közmunka, miniszterelnök úr. Az ön rendszere gyakorlatilag azt eredményezte jelen pillanatban, hogy az utolsó éveiket, 55-60 év környékén vagy még utána, amit a munka világában tölthetnének, vagy valamilyen más lehetőséget kihasználhatnának, azt közmunkásként kell letölteni. Ez a karrier vége, egy mentős, egy tűzoltó, egy sofőr vagy egy vegyész karrierjének a vége a közmunka.

Miniszterelnök úr, várom a válaszát, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* mikor lesz már valami érdemi változás, hogy ne ez legyen a férfiaknak a sorsa az elkövetkező években, évtizedekben. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Valóban úgy áll a helyzet, hogy a mostani kormány a korai nyugdíjazást nem támogatja. Meggyőződésünk, hogy a korai nyugdíjazás rendszere tönkretenné a magyar gazdaságot. Nagyon sok baj volt ebből. Nemcsak az emberek igazságérzetét bántotta a sok, fizikai értelemben meglehetősen jó karban lévő, de idő előtt nyugdíjba ment ember, hanem az önökét is bántotta, hiszen jól emlékszem, hogy önök ezt számtalanszor szóvá is tették.

Ugyanakkor a kérdés, amit felvet, teljesen jogos. A megoldandó feladat nem könnyű, mert egyfelől természetesen senkitől sem várható el, hogy olyan munkát végezzen idős korban - már amennyire lasan magunkat hajlandóak vagyunk idősnek tekinteni, mert ugye, mi is közeledünk ehhez a nyugdíjkorhatárhoz -, olyan fizikai megterheléssel járó munkát végezzen, amire egyébként már nem lehet alkalmas. Ilyen elvárást nem lehet támasztani vele szemben, ugyanakkor az sem lenne méltányos, ha emiatt elveszítené az állását. Ugyanakkor a nyugdíjkorhatárt sem tudjuk csökkenteni, mert ha azt csökkentjük,



akkor, mint mondtam, a magyar gazdaság rendszere összeomlik. Ezt a feladatot kell megoldani.

Milyen eszközeink vannak? Van a közmunka is, amit ön mond, de azt én sem tartom ideálisnak, úgy, ahogy, ha jól értettem az ön szavait, ön sem ezt támogatná. Először is, törekednünk kell arra, hogy a bérek növekedjenek Magyarországon, hogy az idősdő emberek is minél nagyobb anyagi biztonságban lehessenek. Tehát egy jó bérpolitika, amit nem könnyű megalkotni, különösen egy olyan gazdaság esetében, mint a magyar, segíthet.

Másodsorban pedig, ahol állami alkalmazásról van szó, ott életpályarendszereket hozunk létre, ugyanis ott nem egyszerűen csak szabályozók vagyunk, hanem tulajdonosok is, mi működtetjük ezeket a vállalatokat, legyen szó közlekedési vállalatokról, vagy legyen szó éppen nem vállalatokról, hanem rendőrségről meg katonaságról. Ott életpályákat állítunk fel, és lehetőséget adunk mindenkinek, hogy nyugdíjba vonulás helyett, de fizikailag már nem tökéletes állapotban is hasznos, értelmes és jól megfizetett munkát tudjon végezni.

(13.40)

Ugyanilyen életpályaszerű szabályozásokat kell létrehozni szerintem azokon a területeken is, ahol nem az állam az alkalmazó, hanem magáncégek dolgoznak, ehhez pedig ösztönzőket kell kitalálni. Ezen mi dolgozunk. Ha erre vonatkozó javaslatuk van, örömmel állok elébe.

Egy dolgot nem tudok vállalni: olyan nyugdíjkorhatár-csökkentési politikát nem folytathatunk, amely veszélybe sodorja a már nyugdíjasok nyugdíját. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Több mindenben is egyetértünk, viszont amiben igazán különbözik a mi véleményünk, hogy megengedhető-e az, hogy a férfiak hamarabb nyugdíjba vonulhassanak - véleményünk szerint meg. Hiszen önök voltak azok, akik a nők számára - nagyon helyesen - lehetővé tették, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak. Tudjuk ennek a költségeit is: a bruttó költsége 180 milliárd forintot tesz ki, és nagyjából itt fog beállni, itt állt be ennek a költsége.

Kérem szépen, a férfiak esetében - akiknek az egyharmada meghal 65 éves kora előtt, nem úgy, mint a nők esetében, a hölgyeknél 14 százalékos ez az arány -, akik ha nyugdíjba vonulnak, akkor is sajnos jóval hamarabb halnak, hiszen tíz évvel hamarabb meghal a magyar férfi, mint egy magyar hölgy, nyilvánvalóan csak ebből a két adatból is jól látszik, hogy nem 180 milliárd bruttó költségvetési kiadással kellene számolni, hanem jóval kevesebbel, és amikor bruttóról beszélnek, akkor arról beszélnek, hogy nem

kell közmunkát fizetni annak, aki már nyugdíjban van, mondjuk, egy előrehozott nyugdíjról van szó.

Azzal persze teljesen egyetértünk, hogy 32 évesen ne legyen valaki nyugdíjas, azt hiszem, ez közös volt a véleményünkben. Köszönöm szépen, és várom a válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szeretném megismételni, hogy miután a legutolsó két választáson a kereszténydemokraták és a Fidesz egy nagyon világos vállalást tett a nyugdíjasok irányába, amely arról szólt, hogy a nyugdíjak értékét meg fogjuk őrizni, ezért semmilyen nyugdíjkorhatár-politikát nem vállalunk, amely azt vonná maga után, hogy a már nyugdíjban lévők nyugdíja csökkenne. Énszerintem az önök javaslata ezt vonná maga után.

A nők 40 éves nyugdíjkorhatárával kapcsolatban pedig azt szeretném mondani, hogy azt a magunk részéről kereszténydemokraták és fideszesek nem nyugdíjpolitikai lépésnek tekintettük, hanem családpolitikai kérdésnek tekintettük: a nők szülik a gyermekeket, ők lesznek a nagymamák, és ők tudnak segíteni a családnak. Ezért a nőket mi támogattuk.

Elnézést, de a kisördög mocorog bennem: emlékeztetni szeretném a jobbikosokat arra, hogy amikor a nők 40 éves nyugdíjkorhatáráról kellett itt szavazni, akkor önök nemmel szavaztak. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Nem! - Tartózkodtunk!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Felárral dolgozik a KLIK?**” címmel. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a miniszter úr által válaszára kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat. *(Ikotity István: Igen.)* Elfogadja. Öné a szó, Ikotity képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég arról lehetett olvasni, hogy több, 3 ezer fő fölötti lakosság-számú önkormányzat is visszakeri az iskolája működtetését, kiderült ugyanis, hogy amennyiben nem ők végzik ezt a feladatot, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ jóval nagyobb hozzájárulást kér tőlük, mint amennyibe az iskola működtetése korábban a településnek került. Így mégis jobban megéri saját maguknak üzemeltetni ezeket az intézményeket, ami persze az iskolafenntartás, -működtetés új rendszerében nem jelent többet, mint a rezszi fizetését, az épület karbantartását, a portás alkalmazását, a villanykörte cseréjét, tehát érdemi beleszólást az oktatásba sajnos egyáltalán nem, erre ugyanis nincs lehetőség. A pedagógiai munka, vagyis lényegében az iskolák fenntartása a KLIK, az állam feladata.

A központosított oktatási rendszer jellemzője, hogy minden fontos kérdés a Szalay utcában, a minisztériumi dolgozósobákban dől el. A nagyfokú centralizáció súlyos forráshiánnyal párosul, 2010-hez képest ma éves szinten 200 milliárd forint hiányzik az iskolarendszerből. A KLIK állandó fizetési problémákkal küzd, súlyos adósságokat görget maga előtt.

Ezzel a túlzott központosítással az LMP határozottan nem ért egyet. Nem értünk egyet a korábbi liberális rendszerrel sem, amikor pedig mindent az önkormányzatokra hártottak. Mi egy olyan fenntartói modellt képzelünk el, ahol, amelyik önkormányzat szeretné és képes rá, a megfelelő forrásokkal együtt kaphassa vissza az iskoláját.

Tisztelt Államtitkár Úr! A sok egyéb működési probléma mellett most már az is kiderült, hogy valóban felárral dolgozik a KLIK, ha a működtetésről van szó. Mire megy el az önkormányzatok hozzájárulása, amennyiben nem ők működtetnek? Visszaforgatják-e az adott település iskoláira, avagy valóban felárral dolgozik a KLIK? Várom válaszát. (Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Felszólalása tipikusan abba az esetkörbe tartozik, amikor érdemes a szalagcímek mögött a tényekkel és a számokkal is tisztában lenni. Ön azt mondta, hogy több önkormányzat visszakérné az iskoláját. A valóság az, hogy ötévente nyilatkozhatnak az önkormányzatok arról - 3 ezer fő fölötti önkormányzatokról beszélünk most itt -, hogy önmaguk visszavennék a KLIK-től az intézmények működtetését vagy pedig a KLIK-re bíznák. A valós szám az, tisztelt képviselő úr, hogy 137 esetben nyilatkoztak úgy az önkormányzatok, hogy ők átadnák a KLIK-nek az iskola működtetését.

A rendszer úgy lett kitalálva, hogy 3 ezer fő fölötti fő szabály szerint a működtető az önkormányzat, ezzel szemben 137 esetben azt kérték, hogy legyenek ők kivételek, és az ő iskolájukat ne nekik önkormányzatként kelljen fenntartani, hanem az állami fenntartó, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ legyen az, amelyik működteti. Tehát 137 esetben azok, akik hétköznap találkoznak az iskolaműködtetés feladataival, nemcsak innen a parlamentből beszélnek erről, hanem évek vagy évtizedek tapasztalatával rendelkeznek, mégis nagy számban azt kérték, hogy ne ők legyenek azok, akik működtetik 3 ezer fő fölötti településeken az iskolát, hanem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ. Ez azt jelenti, hogy ők úgy látják, hogy jobb kezekben van a KLIK-nél, mint ha náluk maradna és ők látnák el ezeket a feladatokat. Hogy egyes esetekben vannak különbségek, az kétségtelen, tudja, tisztelt képviselő úr, hi-

szen ha van egy olyan iskolaépület, amelyet, mondjuk, öt éve újítottak föl, és teljesen korszerű, azt nyilván egyszerűbb karbantartani, mint egy olyat, amelyiket 30 éve nem újítottak fel és hozzá se nyúltak. Pontosan azért hoztuk létre a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, pontosan azért van központi fenntartás és működtetés, hogy ezeket a különbségeket tudjuk csökkenteni, és végre azoknak az iskoláknak is jusson a felújítási keretből, hogy végre azokat is méltó szinten tudják működtetni, amelyek esetleg egy szegényebb önkormányzat területén vannak, és az elmúlt 30 évben annak az önkormányzatnak vagy még előtte a tanácsnak sem volt forrása arra, hogy az iskolát felújítsa. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces válaszra van lehetősége Ikotity képviselő úrnak.

(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben  
Hegedűs Lorántné váltja fel.)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én nem szeretném úgy minősíteni a válaszát, amint ön a kérdésemet minősítette, de azt azért meg kell jegyezni, hogy nem igazán válaszolt azokra a kérdésekre, amiket feltettem.

Láthatjuk - csak néhány példával élve - például Siklós esetében, hogy egy 104 millió forintos fenntartást 88 millió forintból ki tudtak hozni. Az látható más települések példáján is, hogy 10-20-30 millió forintot tudnak spórolni az önkormányzatok, ha saját maguk veszik kézbe a működtetést. Nyilvánvalóan a részletes adatok az ön rendelkezésére állnak, nekem nincsenek ezek a birtokomban, azonban néhány példán ez egyértelműen látszik.

Ez felveti azt a kérdést, hogy felárral dolgoznak, tehát itt jelentős, több tíz milliós különbségek születnek. Vajon hova tűnnek ezek az összegek? Az volt a kérdésem, hogy visszaforgatják-e ezt ilyen esetekben az adott településnek, visszakapja-e ezt a helyi lakosság, az önkormányzat. Ez a kérdésem továbbra is. (Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasz megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Mi pontosan ezzel a kimazolázgatós szemlélettel szeretnénk volna szakítani, hogy nem az, hogy kiszedjük azokat az intézményeket, amelyeket olcsó fenntartani, ahol egyszerű a helyzet, ahol nincsenek halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek. Tudja, mekkora különbség van a segélyezett gyerekek számában Magyarországon belül? Ha egy osztályon belül nézzük a hátrányos helyzetűeket, több mint 20-szoros, ha a rendszeres szociális segélyben részesülő gyerekeket, több mint 30-szoros különbség van. Hát persze, ahol nincsen

hátrányos helyzetű gyerek, ha azt kiszedem, akkor azt lehet látványosan jól üzemeltetni. De akkor ki foglalkozni azzal a gyerekkel, akivel az elmúlt két évtizedben, a rendszerváltás óta nem törődtek annyit, mert mindig csak kimazsolázták az egyszerűbb eseteket? Ezért volt szükség a KLIK-re.

Ezért hibás az önök elgondolása, ezért megoldhatatlan az a módszer, amit önök mondtak, hogy visszaadnák és továbbra is szétapróznák 3200-féleképpen az iskolák fenntartását, mert akkor, ahol tényleg nehéz helyzetben vannak, ahol egy osztályon belül sokkal több a problémás gyerek, ismételten sokkal kevesebb forrás és sokkal kevesebb esély lesz azoknak a gyerekeknek, hogy kitörjenek ebből a lehetőségéből, márpedig nekik a tanuláson kívül, a minőségi tudás megszerzésén kívül más lehetőségük a kitörésre nem nagyon van. Köszönöm szépen. *(Dr. Fónagy János: Így van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella, a Fidesz képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A családokra építünk!**” címmel. Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszter úr által válaszadásra kijelölt államtitkár asszonyt. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Igen, elnök úr, természetesen elfogadom. Köszönöm szépen.)* Ön a szó, Selmeczi Gabriella képviselő asszony.

(13.50)

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! A népesedési folyamatok alakulása Magyarország és Európa jövője szempontjából is természetesen kiemelt jelentőséggel bír. Sokan Európát az üres bölcsők kontinensének tartják, mert szinte minden európai országban kevesebb gyermek születik annál, mint amennyi a népesség saját erőből történő fennmaradásához szükséges lenne.

Az elégtelen gyermekszám közép- és hosszú távon is veszélyezteti a nemzetgazdaságok működését. 2010-ben Magyarországon családpolitikai fordulat következett be, és fontos intézkedésekről döntöttünk. Így például a szocialisták által két évre csökkentett gyes időtartamát három évre emeltük vissza, és a szinte teljesen eltörölt családi adókedvezményt új, megerősített formában léptettük életbe 2011-ben. A kifejezetten alacsony jövedelmű családoknak pedig nagy segítséget jelent, hogy ha az adójukból nem tudják leírni az adókedvezményt, immáron a járulékokból is le tudják ezeket írni, sokkal több pénz maradhat így a szegényebb családoknál. Szintén jelentős változás a 2014. január 1-jén hatályba lépett gyed extra intézkedés is, ez alapján például a gyermekgondozási ellátások mellett korlátlanul lehet dolgozni, és mind a fizetését, mind pedig a gyedet is meg-

kaphatja a szülő. A következő családbarát politikának már látszanak az első eredményei, hiszen 2014-ben már 3,2 százalékkal nőtt a születések száma, és négy éve folyamatosan nő a házasságkötések száma.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Múlt héten Budapesten került megrendezésre a demográfiai fórum, amelyen 18 ország politikusai, civil képviselői, egyházi és tudományos vezetői vettek részt. Tisztelt Államtitkár Asszony! Kérem önt, hogy itt, a parlament plenáris ülésén tájékoztasson bennünket és a közvéleményt, hogy melyek voltak a fórum legfontosabb tapasztalatai. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Jó, hogy végre szó van ezekről a kérdésekről. Jó, hogy végre szó van a demográfiáról, az előttünk álló demográfiai kihívásokról, amelyek Európa számára, mindannyiunk számára aggasztóak. Azt gondolom, hogy nem hunyhatjuk be a szemünket, nem tehetünk úgy, mintha az úgynevezett természetes fogyás valóban egy természetes folyamat lenne. Nem tehetünk úgy, mintha nem lenne aggasztó az, hogy Európa demográfiai súlya folyamatosan csökken, de csak két számot mondanék: 1960-ban az európai népesség a világ népességének 13,4 százalékát tette ki, 2013-ban ugyanez a szám 7,1 százalék. Azt hiszem, ez a szám is mutatja, milyen fontos az, hogy az előttünk álló demográfiai kérdésekről beszéljünk.

Ezért döntött úgy a kormány, hogy a demográfiai kérdéseket napirendre tűzi és folyamatosan napirenden is fogja tartani Európában. Ezekre az előttünk álló kihívásokra minden ország keresi a maga válaszát. Keressük együtt ezeket a válaszokat, és aztán találja meg mindenki a maga-maga válaszait!

A budapesti demográfiai fórum alcíme az volt: „Fókuszban a család”. Nem véletlen választottuk ezt az alcímet, hiszen mi azt gondoljuk, hogy a családok erejében kell bízni. Mi a magyar családok erejében bízunk. Meggyőződésünk az, hogy bármilyen csábítóan egyszerűnek tűnő megoldás is a demográfiai kihívásokra a tömeges bevándorlás, mi nem ezt a megoldást választjuk, mi a belső erőforrásainkra hagyatkozunk, és ezeknek az erősítésével szeretnénk a demográfiai kihívásokra választ adni.

A budapesti demográfiai fórumra több mint 18 ország képviselői jöttek el. A szentatya személyesen küldte el üzenetét, ugyanúgy üzenetet küldött a lengyel köztársasági elnök is; miniszterek, államtitkárok, politikusok, szakértők, tudósok, a civil szervezetek és az egyházak képviselői is elmondták a

véleményüket. A budapesti demográfiai fórum lezárását követően azt állapíthatjuk meg, hogy van értelme családközpontú válaszokat keresni az előttünk álló demográfiai kihívásokra. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Egyperces viszonzás illeti meg Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A válasza megnyugtató volt. Örülünk, hogy a családpolitika területén is sikerült a budapesti demográfiai fórum megrendezésével erősíteni a párbeszédet és az együttműködést az egyes európai országok között. Ugyanakkor még sok teendőnk van, további erőfeszítésekre van szükségünk, mindezt annak érdekében, hogy Magyarország migráció nélkül is mérsékelje a népességfogyást és majdan megállítsa azt.

Milyen egyéb tapasztalatokkal szolgált a budapesti demográfiai fórum e tekintetben, tehát a migráció kontra népesedés tekintetében, és vannak-e olyan országok, amelyeknek a tapasztalatából érdemes meríteni? Elhangzottak-e olyan gyakorlatok, amelyeket érdemes tovább vitatni és esetleg át lehetne venni Magyarországon is? Válaszát köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Öné a szó, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, hogy sok izgalmas választ kaptunk a budapesti demográfiai fórumon. Ezúton is még egyszer szeretném megköszönni minden képviselőnek, aki megtisztelt bennünket azzal, hogy eljött a budapesti demográfiai fórumra, hiszen meghívtunk minden képviselőt, legyen akár kormánypárti, akár ellenzéki politikus. Köszönjük azoknak, akik ott voltak.

Számunkra izgalmas tapasztalatokat tartogatott az, hogy igen, lehet és érdemes válaszokat keresni a demográfián kívül is. Nemcsak a politikusok szájából hangzott el, hanem bizony olyan tudósok, nemzetközileg is elismert demográfusok szájából is elhangzott ez a megállapítás, akiknek a szavára érdemes odafigyelnünk. Azt hiszem, hogy ahogy a kormányzás többi területén, a családpolitikában is érdemes ezt az irányt követnünk, hogy hallgassuk meg egymást, nemzetközi szinten is beszéljünk ezekről a nem divatos témákról, és ne hagyjuk azt, hogy ezeket a kérdéseket ne lehessen napirendre tűzni.

Tehát a budapesti demográfiai fórumnak lesz folytatása, nemcsak kiadvány formájában, hanem lesznek még ilyen rendezvények Budapesten, amilyen például egyébként a szombati családünnepe volt, ahol több mint hatezren vettek részt a kulturális

fesztiválon a Millenárison. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „Mikor teszi végre a dolgát az EMMI?” címmel. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszára kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, megvárnám inkább miniszter urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megvárja. Akkor a miniszter úrnak a **harmadik soron következő azonnali kérdések óráján kell válaszolni.**

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**A lencse és a különleges jogok**” címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Bizonyára ismeri a bibliai Ézsau történetét. Ézsau volt az, aki elsőszülöttségével járó különleges jogairól lemondott Jákob javára, egy tál lencséért cserébe. És bizonyára ismeri most már az MVM Partner Zrt. offshore gázmutyijának részleteit is, amely sokban hasonlít az előző történethez. Ez az állami cég volt az ugyanis, amelyik az olcsó ausztriai gázimporttal kapcsolatos különleges jogairól és ezzel akár százmilliárd forint-ról mondott le a miniszterelnök kötélbarátságába tartozó egyik üzletember tulajdonában is lévő cég számára pár száz millió forintért cserébe.

Mindkét történet közös jellemzője, hogy minimális rövid távú haszonért cserébe lemondtak a hosszú távú nagy haszonról. Országgyűlési képviselőként feladatom és felelősségem felhívni a figyelmet arra, hogy az említett időszakban a közpénzekkel garázdálkodó MVM átlagosan 10 százalékkal magasabb áron segítette a magyar piacra a METI gázát, ezzel pedig mesterségesen magas tartotta a gáz árát, és így a magyar vállalkozások versenyképességét rontotta, és a háztartásoktól, vállalkozóktól akár havi 3000 forintot vont el.

Tisztelt Miniszter Úr! Korábban itt, a Parlamentben azt mondta: „Ez a kormány egyetlen érdeket szolgál ki, a magyar választópolgárok érdekeit szolgálja ki minden egyes döntésével, azzal a döntéssel is, ami a Magyar Villamos Műveknél születik.” Ma már biztosan láthatjuk, hogy ez nem így történt. Ebben kétségtelenül felelős a korábbi nemzeti fejlesztési miniszter, Németh Lászlóné és az MVM akkori menedzsmentje, Baji Csabától Horváth Péterig.

Tisztelt Miniszter Úr! Ha ön még mindig komolyan gondolja az előbb idézett mondatait, úgy miért bírta a kecskére a káposztát? Miért bírta meg

azokat az embereket az állami közműszolgáltatási rendszer kialakításával, akik korábban is az állam érdekei helyett egy offshore hátterű magáncég érdekeit juttatták érvényre? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kérdést, bár eklektikus jellege nem könnyíti meg a helyzetemet, hogy melyik részére is adjak pontos választ.

Ha megengedi, először is minden képviselőtársam nevében megnyugvással nyugtázhatjuk és állíthatjuk azt, hogy a Szentírás idézete rendkívül előre mutató az ön szájából. Van az MSZP-ben ennek már egy hagyománya, és ön mint nagy reménységű MSZP-s képviselő, azt hiszem, hogy jól teszi, ha sűrűn forgatja a Szentírást *(Gógös Zoltán: Ez hogy jön ide?)*, ugyanakkor az MSZP-s képviselők Szentírás-forgatása sem feledtetheti azt a tény, hogy a szocialista kormány alatt hány százalékkal emelték fel a gáz árát és az áram árát. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* A Szentírás forgatása nem mentesít ettől a felelősségtől, kedves képviselő úr.

Az MVM Partner és a Közműszolgáltató céggel kapcsolatos kérdésével kapcsolatban hadd jegyezzem meg, hogy ez a kormány, MVM ide vagy oda, ezermilliárd forinttal csökkentette a választópolgárok által fizetendő gáz és áram árát. Itt erről kell beszélnünk, képviselő úr, nem pedig másról; ráadásul a kormány kufártevékenységet nem folytat, tehát konkrét üzleti tranzakciókkal nem foglalkozik, így az MVM Partner által megkötött gázszerződésről sem tudok önnek érdemi felvilágosítást adni sem most, sem a jövőben. Egyet azonban tudok mondani: minden hatósági jogszabálynak megfelelően kellett eljárniuk; és ha ön mást feltételez, akár az energiahivatal, akár más hatóságok állnak az ön rendelkezésére, ha hűtlen kezeléssel vádolja meg akár a minisztériumot, akár a céget.

A Közműszolgáltatóval kapcsolatban pedig azt szeretném remélni, képviselő úr, hogy ugyanúgy, mint ahogy értelmes párbeszédet tudtunk folytatni az államreformról és a közigazgatás reformjáról, tudunk folytatni arról is, hogy hogyan tudjuk még olcsóbbá tenni Magyarországon a közművek használatáért, illetve az áramért és gázért fizetett lakossági hozzájárulást és díjtételeket. Szeretném, ha ebben ön is segítené. Az MSZP-nek nagy tapasztalata van, hiszen a közműcéget azért kell most létrehozunk, hogy visszaszerezzük mindazt, amit önök, a Magyar Szocialista Párt parlamenti képviselői eladtak 1995-ben és '97-ben. Ezen dolgozik Németh Lászlóné és az összes munkatársam, hogy az ön hibáját jóvátegye.

*(Balla György: Úgy van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszonválaszra megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Engedje meg, miniszter úr, hogy ne vegyem magamra, hiszen 1995-ben még a jogi tanulmányaimat kezdtem meg az egyetemen, tehát nem tudom ezt olyan mértékben magamra venni.

De szeretném egyértelművé tenni, nem az a legnagyobb probléma ebben az ügyben, hogy egy offshore hátterű, Fidesz közeli magáncég hazaszaladt az állami talált pénzzel, hanem az, hogy az állam hogyan és miért hagyta ott nála ezt a pénzt; pontosabban miért engedte át az állam az üzleti lehetőséget egy magáncégnek, ha az állam maga is meg tudta volna oldani ezt az üzletet, hiszen egy miniszteri rendelet volt az, amely ezt lehetővé tette.

Én mégis azt kérdezem öntől, hogy biztos-e a bizalmában Németh Lászlóné irányában a Közműszolgáltató kialakítása kapcsán, aki ezzel a miniszteri rendelettel folyamatosan, éveken keresztül lehetővé tette azt, hogy több tízmilliárd forint magánzsebekbe vándoroljon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, töretlen a bizalmam korábbi minisztertársunk, Németh Lászlóné államtitkár asszony jelenlegi munkájával kapcsolatban, már csak azért is, mert azt az ármegállapítási hatósági eljárási rendet és azt a rendszert, amelynek eredményeképpen ma Magyarországon sokkal kevesebbet fizetnek a lakossági felhasználók az egyetemes szolgáltatók által szolgáltatott gázért és áramért, mégiscsak Németh Lászlóné minisztersége alatt sikerült kialakítanunk, tehát bizalmam nemcsak hogy töretlen, hanem meg is erősödött.

Ráadásul a volt minisztertársunk kiváló munkát végez abban, hogy 2016 végére Magyarországon 3,5 millió háztartásban a magyar állam fogja a gázt és az áramot szolgáltatni, amire 1995 óta nem volt példa. És Magyarország energiafüggetlenségében, az ország szuverenitásában az, hogy kié a gáz tározó, kié a hálózat, ki végzi a kereskedelmi szolgáltatást a lakosoknak és az iparnak vagy ki termeli az áramot Magyarországon, ez kulcskérdés, ehhez keresünk szövetségeseket; Németh Lászlóné kiváló szövetséges, és önre is szövetségesként tekintek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, azon-

nali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A nyomornak nincs pártszíne**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! A nemzeti minimum programjáról szóló, a gyermekéhezés felszámolását célzó határozati javaslattal kapcsolatban Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője a múlt héten a következőt mondta: „Az a probléma, hogy rárepült az ellenzék a témára, erre a konkrét kezdeményezésre is, és amikor megjelent a bizottság előtt is ez az anyag, akkor ezt az ellenzéki képviselők terjesztették elő, és ez egy olyan helyzetet teremtett, amelyet nem lehet felvállalni. Hiszen ezzel, ennek támogatásával mi egy ellenzéki, baloldali kampányt támogattunk volna.” Kósa Lajos, a Fidesz frakcióvezetője még tovább ment, ő azt mondta, hogy ez a kezdeményezés átlátszó és primitív politikai kampány.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ez az előterjesztés azt célozza, hogy Magyarországon az az 50 ezer gyermek, aki tartósan éhez, ne legyen ebben a helyzetben. Semmi más célja nincsen ennek az előterjesztésnek. Ez egy civil kezdeményezés, amely Horgas Pétertől indult; én magam előtte őt nem ismertem, soha vele nem találkoztam, felvette velem a kapcsolatot, és kérte, hogy a Jobbikból én legyek az, aki támogatja ezt a kérdést. Ezért álltam mellé. És melléállt egyébként Csöbör Katalin fideszes képviselő asszony is. Nemcsak az aláírásával látta el ezt az előterjesztést, hanem részt vett azon a rendezvényen, amit a Budapest Sportarénában tartottak; az összes párt képviselője együtt feljött a színpadra, átvettük ezt a határozati javaslatot, később erről összpárti egyeztetés volt, ezt követően nyújtottuk be, sőt még Czibere államtitkár úrral is voltak egyeztetések a minisztériumban.

Miniszterelnök úr, úgy gondolom, hogy túl kellene lépni azon a XX. századi mentalitáson, amit Harrach Péter és Kósa Lajos ebben a kérdésben képviselnek, és nemzeti ügyekben félre kellene tenni a pártpolitikát, ahogyan azt a Jobbik például a migrációkérdésben is megtette. A kérdésem, hogy a kormány támogatja-e azt, hogy ez az előterjesztés a Ház elé kerüljön, és ön szerint az a mentalitás, amit az ön képviselőtársai ebben a kérdésben tanúsítottak, a nemzeti érdekek előrejutását elősegíti-e. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, a nyomornak nincs pártszíne - de a megoldásnak van. Szeretném önöket arra emlékeztetni, kellő szerénységgel, sőt alázattal, hogy ha végigfuttatja a tekintetét az elmúlt 25 éven, akkor, még ha ellenzéki is, talán elmondhatja, hogy ebben a kérdésben, gyer-

mekszegénységügyben legtöbbit messze a Kereszténydemokrata Néppárt és a Fidesz kormánya lépett. *(Moraj az MSZP soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Szerényebben!)* Helyes, szerintem is; a szerénység egyik lehetséges formája, hogy a tényekhez ragaszkodunk.

Az a helyzet, hogy 2010-ben Magyarországon a gyermekéhezés nem volt példátlan. 2010-ben azt a célt tűztük ki, hogy minden gyermek, aki rászorul, ingyen étkezessen és kapja meg a megfelelő ellátási biztonságot. Azt tudom mondani önnek, hogy 2010-ben az előttünk járó kormányok és az akkori magyar gazdaság arra volt képes, hogy 28 milliárd forintot fordítson gyermekétkeztetésre, a 2015-ös költségvetés pedig 72, azaz hetvenkettőmilliárd forintot fordít erre a célra *(Balla György: Úgy van!)* Ragaszkodjunk tehát a tényekhez! *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gúr Nándor közbeszól. - Az elnök csenget.)*

Ha nem a pénz felől közelítünk a kérdéshez, hanem a gyermekek felől, akkor azt tudom mondani, hogy 2015-ig 92 ezer gyermek kapott ingyenes ellátást, 2015. szeptember 1-jétől pedig 318 ezer. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Öné a szó, Dúró Dóra képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a válaszát, miniszterelnök úr, ugyanakkor nem lehet önmagában azt vizsgálni, hogy mennyit fordít rá a kormány, hanem azt is érdemes megvizsgálni, hogy milyen eredménye van ennek. A Tárki felmérése szerint 50 ezer gyermek ma tartósan éhez Magyarországon. A Gallup felmérése szerint pedig Magyarországon a legnagyobb az európai országok közül azok aránya, akik azt mondták, hogy az elmúlt években volt olyan, hogy a gyermeküknek nem tudták megvenni a megfelelő élelmiszert. Ezt, miniszterelnök úr, a családok 47 százaléka mondta. Negyvenhét százalék. Majdnem minden második családban előfordul az, még ilyen pénzügyi ráfordítás mellett is, hogy nem tudják megvásárolni a megfelelő élelmiszert. Ez a gyermekek fejlődésében rendkívüli nehézségeket, lemaradást okoz, ami egyébként később nemzeti, osztályadalmi szempontból is káros, de önmagában a szociális érzékenység miatt is fontos erre felhívni a figyelmet.

Tehát nem vitatom el az önök eredményeit, ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy továbbra is nagyon sokat kell tenni azért, hogy ez a helyzet megszűnjön Magyarországon. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat.

(14.10)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! Amit most éppen meg tudtunk tenni,

az olyasmi, amit még senki sem csinált Magyarországon, és szerintem Európában is alig, ha egyáltalán. 2015 szeptemberétől hatályba lépett az a szabályozás, hogy 3 éves kortól kötelező az óvoda. Ez alól felmentést a helyi jegyző adhat, ha erre egyébként indokot lát.

Ugyanakkor elrendeltük, hogy az óvodában minden rászoruló gyermek, sőt, talán minden gyermek ingyenes étkezésben részesüljön. *(Lázár János: 90 százalék!)* Tehát ma azt tudom mondani önnek jó lelkiismerettel - mint itt kapom a segítséget -, hogy 90 százaléka a gyermekeknek ingyen étkezhet az óvodában. Ez pedig azt jelenti, hogy a mi a hazánk, Magyarország ma egy olyan egyedülálló európai ország, ahol a gyermek 3 éves korától biztosan naponta legalább négyszer az állam pénzén enni kap. *(Bangóné Borbély Ildikó: Négyszer?)* Tehát nem éhezhet, függetlenül attól, hogy egyébként a szülője milyen anyagi helyzetben van. A gyermekeink 90 százaléka az óvodáskorban naponta négyszer közpénzből enni kap, és a szülő anyagi helyzete nem befolyásolhatja, hogy a gyerek megkapja-e az ellátásához szükséges biztonságot vagy sem.

Nagy eredmény, biztosan van még teendő, de azt javaslom, hogy leginkább emeljük ki ennek a helyzetnek az egyediségét, Európában is párját ritkító mivoltját. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Minden támogatást, amit ön egyébként eddig ehhez adott, tisztelettel köszönjük. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Sikeresnek mondható-e az Otthon melege program, mosógépcseré-alprogramja?”** címmel. A miniszter úr válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ adó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Öné a szó, Firtl Máttyás képviselő úr.

FIRTl MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Július 1-jétől nyújthatták be a pályázataikat azok, akik az „Otthon melege” program mosógépcserét támogató alprogramjában kívántak részt venni. A programnak ez már az ötödik alprogramja, amit a korábbiakhoz hasonlóan komoly érdeklődés kísért, amit az is jól mutat, hogy a félmilliárd forintos pályázati keret négyszeresére érkezett igénylés.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a beérkező igényeknek megfelelően bővítette a programra szánt keretet, ezzel biztosítva, hogy minél többen részesülhessenek támogatásban. Ahogyan a program korábbi pontjai, úgy a mosógépcseré-program is azt a célt szolgálja, hogy a háztartások energiahatékonyságát növelje és ezzel egy időben csökkentse a kibocsátott szén-dioxid-mennyiséget. A mostani programot megelőző időszakban pályázni lehetett homlokzat-

szigetelésre, kazáncserére, hűtő- és fagyasztógépcserére, valamint társasház-felújításra. A korábbi évek programjai a mostani csereprogramhoz hasonlóan sokak érdeklődését váltotta ki, feltehetően azért is, mert a megvalósult projektek a kormány által bevezetett rezsicsökkentésen felül további megtakarításokat eredményeztek a családoknak. Ezek a megtakarítások segítik a családok életkörülményeinek javítását, és azt is mondhatnánk, hogy egyfajta zöldítést is véghezvisznek a családok energia-háztartásában.

Ezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, sikeresnek mondható-e az „Otthon melege” program mosógépcseré-alprogramja. Erre várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Igen, az „Otthon melege” program alprogramjaként meghirdetett, a mosógépek cseréjét szolgáló pályázati kiírás a korábban meghirdetett és sikeresen zárult hűtőgépcseré-lehetőséghez hasonlóan sikeres volt, és óriási érdeklődés övezte.

Mint ön is mondta, a benyújtott pályázatok száma négyszeresen haladta meg az eredeti lehetőségeket, ezért a kormány az eredetileg e célra szánt 500 millió forintos keretet mintegy 2 milliárd forintra megegyeztet. A 2015. július 1-jétől benyújtott 44 ezer pályázat feldolgozása hamarosan befejeződik. Eddig több mint 23 ezer pályázó kapta meg támogatási okiratát, így a vásárlások is megkezdődhettek. A következő napokban újabb 9 ezer pályázóhoz juttatjuk el az elbírálásról szóló döntést. Eddig mintegy 33 ezer háztartás részesült támogatásban, ez pedig még több ezerrel növekedni fog. Az érvényes pályázatot benyújtók több mint 95 százaléka még az idén megkapja a pályázati portálon keresztül az elektronikus formában biztosított támogató okiratot. Az összesen mintegy 15 milliárd forint keretösszegű „Otthon melege” programsorozat alapvető célkitűzésének megfelelően mára több mint 85 ezer háztartás energiahatékonysága javult.

A mosógépcserék támogatása a rezsikiadások további csökkentését is szolgálja, hiszen az új készülékek beszerzésével a családok éves szinten akár 10-12 ezer forintot is megspórolhatnak a víz- és áramszámánál. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Firtl Máttyás képviselő úr egyperces viszonzválasza következik.

FIRTl MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm az államtitkár úr válaszát, mert valóban, a lakossági visszajelzések mind azt támasztják alá, hogy nagyon nagy sikere volt ezeknek a programoknak, mind a háztar-

tások korszerűbb felszerelését célzó pályázat fogadtatása, mind - amint ön is most elmondta a számokat - hogy milyen nagy mértékben pályáztak erre a lakosság köréből. Mi úgy gondoljuk, hogy az energiatakarékosságot, a környezetvédelmet, a környezettudatos gazdálkodást, gondoskodást a háztartásokon belül is szolgálta ez a pályázat, továbbá ahogy ön is fogalmazott, a rezsielőcsőt is nagyban segítette. Úgy gondolom, hogy ezzel egy családpolitikai támogatási rendszert is kiegészített még ez a pályázati lehetőség.

Mindenképp célszerűnek tartjuk, hogy hasonló pályázatok a jövőben - ha lehetőség nyílik - valóban segítsék továbbra is a magyar családok boldogulását. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces vizsgálat megilleti az államtitkár urat is.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Kérem, engedjék meg, képviselőtársaim, hogy ezt a 60 másodpercet arra használjam fel, hogy a kormány bürokráciaellenes tevékenységét e területen is megmutassam. Előbb említettem, hogy elektronikus úton kapják meg a pályázók a támogatási okiratot.

Itt szeretném felhívni a pályázók figyelmét, hogy a támogatói okiratot nem szükséges kinyomtatni, elég, ha a pályázati azonosító és a pályázatban megadott személyazonosításhoz szükséges adatokat valamelyik regisztrált kereskedőnél bemutatják, illetve bemondják, és ott kedvezményesen megvásárolhatják az új, hatékony, korszerű, energiahatékony mosógépeket. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Hol vannak a felelősök?**” címmel. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszára kijelölt Nagy István államtitkár úr személyét. Jelzi bólintással, hogy igen. Öné a szó, Sallai képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Talán nem került el a figyelmét múlt héten, „Nem érdemes megvenni a Mezort földjeit” címmel megjelent egy cikk, amely egy mezortos közleményre utal, amely arról szól, hogy gyakorlatilag a Mezort Zrt.-nek olyan szerződése van a magyar állammal, amely ellehetetleníti annak a feltételeit, hogy a jelenlegi, talán 560 forintos aranykoronánkénti földhaszonbérleti díjjal megváltoztatásra kerülhessen. Ennek a feltételeit az első Orbán-kabinet határozta meg és adta el ezeket a földeket.

Mióta a pártunk itt van a parlamentben, több alkalommal próbáltuk kideríteni, hogy mi is van ezek mögött az állami gazdasági privatizációk mögött,

milyen feltételekkel, hogyan adták oda ezeket. Nyilvánvalóan osztom Gyórfy Balázs képviselőtársam aggályát, aki rendszeresen ilyenkor az orrom alá dörgöli, hogy nemcsak a piszkos tizenkettő létezik, hanem több más - más kormányok által - privatizált terület is. Ennek megfelelően megtudtuk, hogy ezeknek a zrt.-k földjeinek egy része kijelölésre került értékesítésre, egy másik része nem, de mindenképpen felmerül, hogy jóformán a hűtlen kezelés fogalmát valósítja meg az, aki az állami vagyomból 148 ezer hektárt messze piacon árák alatt odaad hosszú távú hasznosításra ötven évre, kikötve egy kétoldalú szerződésben azt, hogy még csak emelni sem lehet a díjat.

(14.20)

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy kik ezért a felelősök. Megértem, hogy nemcsak az Orbán-kabinetet érinti ez a kérdés, hanem a korábbi MSZP-s kormányokat is - de lesz-e olyan helyzet, hogy a magyar társadalom tisztán láthat? Kívánják-e rendbe tenni a helyzetet? Mitől van az, hogy csak ilyen mezortos közleményekből tudhatjuk meg, hogy mit is rejtenek ezek a szerződések? Mire számíthatunk ebben a maffiaháborúban, mennyi csontváz kerül elő, és miket tud még meg a magyar társadalom az elmúlt 25 évről? Erre várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Azt látom, hogy mindent megragadnak azért, hogy elbizonytalanítsák a gazdákat, hogy földhöz jussanak. Azt látom, hogy minden eszközt megragadnak azért, hogy olyan tényeket, információkat hozzanak felszínre, amelyek elbizonytalanítják a gazdatársadalmat. De jelzem önnek, hogy a gazdák föld iránti vágya, a gazdák föld iránti akarata, hogy ezt megszerezzék, egy nagyon erős akarata. S azt is tudom jelezni önnek, hogy semmilyen manipuláció, semmilyen szándék nem tudja eltántorítani a magyar gazdatársadalmat az elől, hogy végre tulajdonba kerüljön az állami földterületek nagy része, hiszen a legjobb helyen a magyar gazdáknál van az a föld.

S mindarra a kérdésre, amit ön felvetett, az egyetlen jó válasz az, hogy tulajdonba kerül, ráadásul teljesen átlátható körülmények között liciten, ahol természetes személyként jelen kell lenni, azaz olyan átlátható körülményeket biztosítanak a földszerezésnek, amely az ön számára is a leginkább megnyugtató. Ha gazdák között jár, és lenne füle a hallásra, akkor érezné azt az akaratot, azt a vágyat a magyar gazdatársadalomban, amely ezt az akaratot hozza felszínre.

Én azt hiszem, ha mindaz igaz, amit az LMP képvisel, hogy szeretné, ha vidéki megújulás lenne,



szeretné, ha életképes gazdaságok alakulnának ki, szeretné a magyar mezőgazdaságot fellendíteni, akkor a legnagyobb támogatójának kellene lennie annak, hogy lebontsuk a nagybirtokot és odaadjuk a kisgazdaságoknak. Mert csak az lehet a jó és helyes cél, ha életképes mezőgazdasági vállalkozásokat hozunk létre, hogy azoknak, akiknek most néhány hektárjuk van, hadd lehessen néhány tíz hektárjuk, akiknek pedig még nincs, az el tudja kezdeni a maga vállalkozását ahhoz, hogy ott maradjon, és a magyar mezőgazdasággal életformaszerűen tudjon foglalkozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, teljes tisztelettel mondom, hogy semmire nem válaszolt, amit kérdeztem. Ki a felelős azért, hogy az állami vagyon, a volt állami gazdaságok, amelyek meghatározóak voltak a vidék foglalkoztatásában, úgy kerültek kiadásra, hogy abból ilyen méltatlan bevételei legyenek az államnak? Hol vannak a felelősök? Nemcsak az önök korábbi elődjeiben, hol van az összes magyar kormányban az elmúlt 25 évben? Ezt kérdeztem.

Szerintem itt az idő, hogy a magyar társadalom tisztán lásson. Ennek nincs köze a termőföld-privatizációhoz, hanem az állami vagyonkezeléshez van köze. Itt az idő, hogy tisztán lássunk! Ezért kérdzem, államtitkár úr, ha az LMP most kezdeményezi, és a mai nap folyamán benyújtom, hogy vizsgálóbizottságot hozzon létre a parlament annak érdekében, hogy minden kormánytól függetlenül megvizsgáljuk az állami gazdaságok privatizációt, támogatni fogja-e a kormány, hogy ez a helyzet végre tisztázódjon, és megtudjuk, hogyan adták oda az állami vagyont, kik és milyen feltételekkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úré a szó egy percre.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Azt kell mondjam önnek, hogy mindig mindent a maga korában kell megvizsgálni. Mindig minden helyzetet abban a korban kell megvizsgálni, amikor az megtörtént. Jelzem önnek, hogy az akkori bérleti díjak sokszorosa annak a bérleti díjnak, amit az előző szocialista kormányok hagytak hátra örökül. Úgyhogy meg tudom nyugtatni önt, képviselő úr, hogy az akkori kormány is felelősséggel és teljes odafigyeléssel járt el ebben az ügyben.

Az pedig, hogy ön milyen vizsgálóbizottságot szeretne, és milyen ügyek tisztázását és felderítését szeretné elvégezni mint képviselő, az ön szíve joga. Kérem, tegye meg, hogy minél tisztábban láthassunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mit tesz a kormány a vasúthálózat fejlesztéséért?**” címmel. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszára kijelölt Fónagy János államtitkár urat.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm, igen.

ELNÖK: Elfogadja. Ön a szó, Manninger Jenő képviselő úr.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország közlekedési infrastruktúra-fejlesztése több kihívásnak és társadalmi szempontnak kell megfeleljen. Úgy kell szolgálnia hazánk versenyképességének fokozását, hogy az országosan kiegyensúlyozott gazdasági és jóléti előrehaladással csökkentse a környezetre gyakorolt negatív hatásokat, javítsa a biztonsági szintet, érvényesítse a klímavédelmi szempontokat, elősegítse a foglalkoztatás bővülését, csökkentse a területi egyenlőtlenségeket. Az elmúlt években jelentős eredményeket ért el hazánk az autópályák bővítésében, gyorsforgalmi, illetve elkerülő utak építésében, felújításában. Kiemelt figyelmet kap a kerékpárhálózat fejlesztése is, 2010 óta több mint 500 kilométer kerékpárút készült el.

Ugyanakkor Magyarországon is fontos környezetpolitikai cél, hogy minél többen használják a vasutat. Az elmúlt években a vasúti társaság helyzete az átszervezéseknek és a kormányzati támogatásoknak is köszönhetően rendeződni látszik, megnyugtatóban készülhetnek a következő évekre. Ugyanakkor a pályák állapota, a vasúti hálózat szintje még elmarad attól, hogy igazán versenyképes legyen.

Kérdezem államtitkár urat, hogy mit tesz a kormány a vasúthálózat fejlesztéséért. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Magyarország vasútbarát kormánya az elmúlt öt évben számos jelét adta annak, hogy tisztában van azzal, hogy a hazai helyközi közösségi közlekedés gerincét a vasúti szolgáltatás adja, és egyre nagyobb szerepet vállal a korszerűsödő elővárosi vasúti rendszerrel a helyi közlekedésben. Tisztában vagyunk vele, hogy a vasút egy környezetkímélő közlekedési mód, amelynek elsőbbséget kell élveznie mind a távolsági, mind az elővárosi forgalomban, valamint a vasúti személyszállítás uniós élmezőnybe tartozó részaránya megőrzendő nemzeti értékünk.

A 2014 és 2020 közötti európai uniós költségvetési időszak nagy nyertese a vasút lesz, mivel a rendelkezésre álló közlekedésfejlesztési támogatások

mintegy háromnegyede a kötöttpályás fejlesztésekben hasznosulhat. A kormány mintegy ezermilliárd forintot szán vasúti fejlesztésre. A tervezett nagyszabású pálya-korszerűsítések és motorvonat-beszerzések mellett a szűk hálózati keresztmetszetek kisebb költségű, de hasonlóképpen hatékony megszüntetése is további menetrendi fejlesztéseket tesz lehetővé. E fejlesztésekkel még vonzóbb szolgáltatási kínálatot teremtünk az utazóközönség számára.

A kormány tervei szerint a támogatott nemzetközi TEN-T hálózaton megvalósuló vasúti nagyprojektek mintegy 800 kilométert érintenek, és 400 kilométeren lesz átfogó pályarekonstrukció. Kiemelendő a Püspökladány-Debrecen vasútvonal fejlesztése, a dél-balatoni vasútvonal korszerűsítésének folytatása, és a fővárosi agglomerációban élőket segíti a Kelenföld-Százhalombatta-Pusztaszabolcs vasútvonal jelentős megújítása is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége Manninger képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr. Örülök, hogy említette a dél-balatoni vasútvonalat, hiszen ez a vasútvonal jó példa arra, hogy miért nem versenyképes a vasút a mostani állapotában. 2000-2002-ben 2 óra 52 perc volt a menetidő Budapest és Keszthely között, Nagykanizsáig pedig még az elmúlt évben is több mint három órát kellett az Intercityvel is a vasúton tölteni. Megépült a pálya Szántódig, és örülök annak, hogy a folytatásról is szó van, és ha jövőre folytatódik a dél-balatoni vasútvonal építése, akkor már nem 2 óra 52 perc, hanem a tervek szerint 2 óra 36 perc lesz a menetidő, ami már a Volán-busszal is egyenértékű, de reméljük, jobb lesz a szolgáltatási színvonal, így elérhetjük a célunkat, hogy vasúttal közlekedjenek itt is. Köszönöm a választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak is.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Valóban így van. Az egyes pályaszakaszok korszerűsítése - és hangsúlyozni szeretném, lehetséges és indokolt helyeken a villamosítása - nagymértékben javítani fogja a szolgáltatást. Ugyancsak javítani fogja a szolgáltatást hazánk egyik legforgalmasabb vasúti műtárgyának, a déli összekötő vasúti hídnak a korszerűsítése is.

(14.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Itt is hangsúlyozni szeretném, hogy a kormány a vasutat, a magyar vasutat nem egy vállalati ügynek tartja. Ma a magyar nemzeti vasút nemzeti ügy,

alapvetően biztosítja a vidék lakosságmegtartó képességét, adja a magyar gazdaság gerincét. A fejlesztési tárca a vasúttársaság mindenkori vezetésével együttműködve továbbra is elkötelezett a vasúti szolgáltatások színvonalának emelése és mind a személyforgalomban, mind a teherforgalomban az utasok, illetve a megrendelők igényeinek minél teljesebb kielégítése iránt és érdekében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek, és ezek sorában lesz majd lehetősége Bangóné Borbély Ildikónak is a felszólalásra, mondandójának elmondására, hiszen nem került már sor az azonnali kérdésére.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként napirend utáni felszólalásra megadom a szót Varju László képviselő úrnak: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel, ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, szerencsések vagyunk, hogy talán ismét egy polémiát tudunk folytatni, elsősorban fejlesztéspolitikai kérdésben szeretném az önök és az ország figyelmét felhívni erre. Talán az ideérkező fiatal látogatók között is vannak Pest megyeiek, akiket különösen érint mindaz, amiről most beszélni kívánok. 2004-ben, amikor Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozása bekövetkezett, az nagyon fontos pillanat volt, hiszen jelentős politikai szövetség jöhetett létre, amihez csatlakoztunk, illetve ezzel egyidejűleg megnyílt annak lehetősége, hogy európai uniós fejlesztési forrásokat tudjunk igénybe venni.

Ennek a lehetőségnek viszont vannak olyan szabályai, amelyeket mindenkinek ismerni kell, amikor ezzel foglalkozik. Márpedig azt, hogy regionálisan van mód a források biztosítására, azaz a fejletlenebb régiókat kívánja támogatni az Európai Unió, elsősorban a felzárkózásukat. És erre a felzárkózásra lehetősége van és volt a Budapestet és Pest megyét magába foglaló közép-magyarországi régióknak is. Azonban látszott az is, hogy éppen Budapest fejlettsége miatt a Pest megyei külső peremben lévő városoknak, településeknek nincs lehetőségük elég forráshoz jutni azért, mert egy közös régióban szerepelnek Budapesttel. Ezért 2010-ben már a Gyurcsány Ferenc vezette kormány előkészítésében, de a kormányátadás-átvételnél rendelkezésre állt az a dokumentum, hogy ezt a két területet, Budapestet és Pest megyét, a közös régiót fel kell bontani. Ez a javaslat éppen azért keletkezett, azért került a kormány elé, és figyelemfelhívásként ott maradt, hogy szét kell választani annak érdekében, hogy a 187 településből legyen lehetőség ne csak az agglomerációnak a fejlődésre, hanem éppen a Tápióság, Pest megye külső kerületeiben Nagykőrös, Cegléd fejlesztésére is.

Azonban ezt elmulasztotta a Fidesz-KDNP-kormány, ennek következtében 2013-tól 2020-ig lényegében érdemi forrásra nincs lehetőség. Én tisztelettel jelzem, államtitkár úr, hogy az a 280 milliárd forint körüli összeg, ami teljes összegben Budapestnek és Pest megyének rendelkezésre áll, önmagában töredéke annak a 10 000 milliárd forintnak, amiről önök beszélnek, hogy fejlesztés keretében rendelkezésre áll. A közép-magyarországi régió versenyképességének javítása érdekében ráadásul önök olyan munkát, olyan tervezést végeztek, ami azt jelenti, hogy gazdaságfejlesztésre ennek az igen alacsony összegnek is csak töredéke, 20 százaléka áll rendelkezésre.

Éppen ezért az a helyzet, hogy tulajdonképpen Budapest 1,7 millió polgára mellett az agglomerációban meglévő 700 ezer ember és az azon kívül lévő 400 ezer ember számára önök erre a hétéves időszakra érdemi fejlődési-fejlesztési lehetőséget nem terveztek. Az a döntés, ami az elmúlt hetekben megszületett, 2021-től biztosíthat forrásokat, miközben önök számos nyilatkozatukban már arról beszélnek, hogy erre igazából már nem is érdemes tervezni, mert ilyen fejlesztési források 2020 után nem várhatók.

Éppen ezért azt kell mondjam, tisztelt Ház, tisztelt államtitkár úr, hogy önök 2020-ig lényegében lenullázták a Pest megyei települések, gazdasági szereplők fejlődési lehetőségét. Ezekben a falvakban, ahogy itt az előbb is hallhattuk, mi, falusiak pontosan látjuk azt, hogy ezeken a területeken nem lesz lehetőség a fejlődésre. Sokak Magyarországa így járt az önök működésének eredményeként, és ez ellen mindannyiunknak tiltakozni kell, és a figyelmet fel kell hívni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Agh Péter fideszes képviselő: „Idén 100 éve hunyt el Széll Kálmán” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi, Vas megyeiek büszkék vagyunk arra, hogy a magyar nemzetnek sok olyan embert adtunk, akikre büszkék lehetünk, akik jó irányba vitték tovább a haza történelmét. Ilyen volt Sárvár első országgyűlési képviselője, Batthyány Lajos mártír miniszterelnök és rajta kívül még sokan mások. Középkoroként számomra és minden diák-társam számára különös buzdításként hatott, hogy a fontos szereplők közül sokan jártak ifjúként, ahová mi is, a premontrai rendi Szent Norbert Gimnáziumba. A Mária Terézia által 1772-ben alapított szombathelyi intézményhez kötődik a vizsgái révén Széchenyi István, de idejárt Mindszenty József későbbi bíboros is.

Itt tanult Széll Kálmán, aki 1899 és 1903 között Magyarország miniszterelnöke volt. A volt kormányfő nevét ma már ismét tér örökíti meg Budapesten,

most, halálának 100. évfordulóján pedig a Magyar Posta és a Magyar Nemzeti Bank is megemlékezett róla egy-egy kiadással. De ki is volt a dualizmus miniszterelnöke? Az 1843-ban a Vas megyei Gasztonyban született, nemesi családban. Apja maga is politikus volt, hiszen országgyűlési képviselőként és főispánként is szolgált. Ő maga nagyon fiatalon, 25 évesen szerzett mandátumot a szentgotthárdi választókerületből.

Deák Ferencsel szoros kapcsolatot ápolt, az ő tanácsára kezdett bele a pénzügyi ismeretek elsajátításába, amit magas szinten meg is tett. Bár előtte is felkérték a kormánytagságra, miniszterséget csak 1875-ben, 32 évesen vállalt. Nagy sikere volt a bankjegykibocsátást végző Osztrák-Magyar Bank létrehozása, rendet teremtett az államháztartásban, növelte az állami bevételeket, és megszervezte az adófelügyelői intézményt. 1878-ban, Bosznia-Hercegovina okkupációjakor annak költségei miatt mondott le. Visszavonulva a nagypolitikától pénzügyi intézeteket irányított, és a rátóti birtokát mintagazdasággá fejlesztette.

A Bánffy-kormány működésének utolsó szakaszában az egyre jobban elmélyülő válság idején, 1897 végén ismét bekapcsolódott a politikai életbe. 1899. február 26-án vállalta el a miniszterelnöki megbízást. Kormányprogramjának törvény, jog és igazságra való hivatkozása politikai szállóigévé vált. Kompromisszumos tárgyalásai szinte azonnal eredménnyel végződtek. Az ellenzéki pártok hozzájárultak a képviselőház tisztségviselőinek megválasztásához, valamint a költségvetés és az újonctörvény megszavazásához.

A kompromisszumra továbbra is kész kormányfő hosszú időre biztosította a belső egyensúlyt, és a Nemzeti Párt bevonásával szélesítette pártjának parlamenti bázisát. A Szabadelvű Párt 1901-ben látványos győzelmet aratott a parlamenti választásokon.

(14.40)

Széll Kálmán egyik nagy érdeme az osztrák miniszterelnökkel 1902-ben kötött egyezmény, amely biztosította a Monarchia két állama közötti megfelelő gazdasági paritást, ezt hívjuk új gazdasági kiegyezésnek. Az úgynevezett véderővita miatt 1903-ban távozott a miniszterelnöki székből. Lemondása után sem vonult vissza a politikától, országgyűlési képviselő maradt, 1906-10 között pedig az Alkotmánypárt elnöke volt. 1911 után már csak a gazdasági életben vállalt szerepet.

Számos kitüntetésben részesült: Lipót-rend, a Szent István-rend nagykeresztjével tüntették ki, és ugyanebben az évben a Magyar Tudományos Akadémia igazgató tagjává választották. 1915. augusztus 16-án halt meg Rátóton. Személyében a dualizmus korának egyik legsikeresebb politikusát és Vas megye nagy támogatóját tiszteljük, a megyeszékhely is ezért tüntette ki díszpolgársággal 1894-ben, a vasúti üzletvezetőség ügyében kifejtett hathatós támogatásáért kapta ezt az elismerést.

Szell Kálmánra, életére, működésére most, halálának 100. évfordulóján tisztelettel tekinthet a nemzet és szűkebb otthona, Vas megye. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP részéről: „Akikért a harang sem szól” címmel. Öné a szó, ötperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindennapi politikai tevékenységeinket látva sokszor merül fel, hogy vajon mitől lett valaki jobboldali, mitől lett valaki baloldali, és szembesülnünk kell azzal a ténnyel, hogy a magyar családok traumái az elmúlt száz évből hogyan befolyásolják azt, hogy ki mit látott gyermekkorában, és hogyan élte meg azt az időszakot szülei révén, amikor még leginkább jellemző volt az, hogy tanuljon azoktól, és hallja a családi történeteket.

Szűkebb hazám, otthonom, Túrkeve nagyon jól leképezi sok mindenben a magyar társadalmat, megvan a jobb-, baloldal gyűlölködése, hogyha kell, megvannak a belgák, akik se ide, se oda nem állnak és kívül állnak, ugyanakkor megvannak a családi traumák, amelyek alapvetően befolyásolják azt, hogy hogyan álljunk a magyar történelemhez.

Az idei év a gulágokba elhurcoltak emlékévé. Egy nyugalmazott tanárnő, a volt kuncsorbai falusi iskolaigazgató nyugalmazott korában azzal próbálkozott, hogy néhány embert megkérdezzen Túrkevéen, hogy mi is volt a '45-öt követő években, '46-47-ben mi is történt a túrkeveiekkel. Megdöbbenő valóságokat találtunk azoktól, akik élnek, és jó néhány családi drámával szembesít egy riportkötet, amely nemrég jelent meg, és elmeséli azt, hogy mi történt emberekkel.

Hat levante, Csontos Lajos, Kelemen András, Laskai Imre, Laskai Mihály, Ducza István, G. Nagy János egy táborból jött haza, rajtuk volt a levantesapkájuk, ez elég volt ahhoz, hogy három és fél évre vigyék Oroszországba és ott tartásuk őket, és úgy kerültek haza. Egészen jól jártak ahhoz képest, hogy Karcagon a társaikat ott a helyszínen lelőtték, és ezzel a történettel, ezzel a súllyal kellett továbbmennük.

Rendkívül érdekes a Máger család története, ahol a Máger-lányt négy kicsi lány mellől hurcolták el az oroszok, és onnantól kezdve végig az úton, akivel találkozott, csak arról tudott beszámolni, hogy végig zokogott, és mikor hazatért évek múlva, a legnagyobb lánya már nem ismerte meg az édesanyját. Az ő unokatestvéreit, Máger Margitot és Máger Esztert is elhurcolták, mind a kettő úgy jött haza, hogy örökre terhelt lett ezzel az eseménnyel. Az egyiknek soha nem lehetett gyermeke az események miatt, amik történtek vele, a másik a hazatérését követően nem sokkal kútba ugrott. A Máger-gyerekeket elvesztő apa is felakasztotta magát, nem tudta elviselni, hogy a gyermekeit elvették.

Balogh Imre, aki úgy született Túrkevéen, hogy erősen vágott szemű volt, és sokan piszkálták miatta - az I. világháború ideje alatt történt valami az édesanyjával, és emiatt is sokan piszkálták -, de az orosz frontra ment magyar katonaként, az oroszok ellen harcolt, hadifogságba esett, majd hazatért, és itthon, mint kiderült, már a családja nagyjából eltemette, és az édesanyja az ő emlékére a következő gyermekének szintén a Balogh Imre nevet adta, és életük végéig volt egy kis Balogh Imre és egy nagy Balogh Imre a városban testvérként.

Virrasztó István sorsából annyi érdekes van, hogy mindössze annyi volt a bűne, hogy Witz néven egy sváb családból származott, amit magyarosított, és ez elegendő volt ahhoz, hogy három és fél évre hurcolják el. De sorolhatnánk ezeket a történeteket, hiszen Balogh Istvánné Goldperger Borbálát, Tóth Mihályné Hartinger Terézt, özvegy Sallai Istvánné Hartinger Rózát, özvegy Simon Istvánné Tarsoly Erzsébetet, Harmati Jolánt, Máger Margitot, Vadinszki Lajosnét, özvegy Simon Istvánnét egyaránt elhurcolták, mindannyian 3-4 év múlva tértek haza a városba, és életüket alapvetően befolyásolta az, ami történt velük. Az egész család, miközben szerkesztették a kötetet, nagyon keveset tudott ezekről a történetekről, hogy mi is történt, egész életükben nem meséltek és magukba zárták ezt, és nyilvánvalóan nagyon-nagyon kevesen tudták feldolgozni azt, ami történt. Egy kivétel, Gyarmati Lajos bácsi, aki 70 évesen szánta rá magát, hogy a vele történeteket elmesélje, hogy milyen volt az elhurcolásban. Sajnos elhunyt, mielőtt befejezte volna a megemlékezéseit, de ami elkészült belőle, ez a kötet összefoglalja. *(Felmutatja a könyvet.)*

Sallai Kálmán, édesapám nagybátyja szintén erre a sorsra jutott, hazajött a frontról, és másnap visszavitték hadifogságba, miután egészséggel hazatért. Egyetlen gyermeke, aki itthon maradt, 12 évesen hunyt el. Sallai Kálmán soha nem tért vissza a fogságból. Hasonló sorsra jutott Szöllősy Kálmán. Csótó Laci bácsi, akinek szerencséje volt, hogy hazatérhetett, Csaplár Béla bácsi, aki tisztességes pedagóguspályán öregedett meg, a város köztisztületnek örvendő pedagógusaként élte le az életét, ennek ellenére soha nem mesélt még a gyermekeinek sem arról, hogy mi történt vele. Csikós Tóth István és mindezek mellett azok, akik nem mertek megszólalni a kötetben. Ezek a traumák itt élnek velünk, befolyásolják a véleményünket, azt, hogy naponta hogyan viszonyulunk a másikhoz, a másik gondolataihoz, és nagyon nehéz ezeket feldolgozni. Köszönetemet szeretném kifejezni ennek a kötetnek az elkészítéséért, „Akikért még a harang se szól” címmel jelent meg, és megemlékezik ezekről a túrkevei emberekről, akik mindent átéltek. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP részéről:

„Javuló amerikai-magyar kapcsolatok?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az elmúlt napokban számos olyan esemény történt Magyarországon és az egyik legfontosabb, legkiemeltebb szövetségesünk, az Egyesült Államok relációjában, ami mindenféleképpen megérdemli, hogy itt a parlamentben is, ha másképpen nem, napirend utáni hozzászólás keretében beszéljünk róla.

Azért adtam ezt a címet a hozzászólásomnak, mert a kormányzati szereplők részéről, a Külügyminisztérium részéről, de maga a miniszterelnök részéről is folyamatosan azt hallottuk, hogy bizony egyre inkább javulóban vannak a magyar-amerikai kapcsolatok, hiszen az új amerikai nagykövet egy teljesen új stílusú politizálást vagy kapcsolatépítést szorgalmaz, és eszerint is cselekszik. Ebbe az úgymond állóvízbe dobtak egy nagy követ. Igaz, hogy azok, akik amerikai relációval foglalkoznak, pontosan tudták, hogy e mögött a fideszes kommunikáció mögött azért mégiscsak az áll, hogy ez egy belpolitikai használatra szánt kommunikáció, hiszen nem győzték amerikai vezető tisztségviselők erősíteni azt az álláspontot - az újság is sokat írt róla -, hogy bizony nem változott az az amerikai kormányzati kritika, amivel a magyar kormányt illették, pusztán a stílus változott, de ettől még a magyar kormány ilyen szempontból nem mentesült a kritika tárgya alól.

Éppen ezért fontosnak tartom azt, hogy beszéljünk arról, hogy vajon mit képviselnek azok a lobbisták, akiket önök megbíztak az Egyesült Államokban magyar adófizetői pénzen - milliárdos nagyságrendről lehet beszélni -, ahol hol az egyik volt republikánus szenátor, hol különböző alapítványok formájában önök folyamatos lobbitevékenységet folytatnak. Ha ebben csak annyi lenne a célja ennek a működésnek, hogy a Magyarországról kialakult képet javítsák, akkor ezt nem ilyen lobbistákra költött pénzekkel, hanem a magyar politika változtatásával tudnák elérni, hiszen, mint ahogy mondom, milliárdokat költenek a magyar kormány tevékenységének fényesítésére, eközben viszont az amerikai nagykövet mond egy valóban nagyon kritikus beszédet Magyarországgal kapcsolatban. Még akkor is igaz ez a kritika, hogyha egyébként az ott elmondottakat ezerszer elmondták már korábban különböző országok nagykövetei, vagy akár maga a nagykövet asszony is beszélt erről különböző alkalmakkor.

Az is egy érdekesség, hogy hirtelen a mostani kormányzat - beleértve a miniszterelnököt, Németh Zsolt volt külügyi államtitkárt, aki a Külügyi bizottság elnöke, akit egyébként atlantistaként tartanak számon -, hirtelen megtalálták az Egyesült Államok mellett egy másik fő felelőst, aki Soros György, és így, ahogy látom a különböző interjúkban, mást sem tesznek, mint a migránsprobléma, a menekültkérdés mögött rögtön hol az Egyesült Államokat, hol Soros Györgyöt látják, és sajnálatosan látom és hallom,

hogy már a külpolitika formálói, szereplői is használják ezt a retorikát.

(14.50)

Ez azért értelmezhetetlen, mert '88-89-90 környékén mind Orbán Viktor részesült a Soros Alapítvány támogatásában, Orbán Viktor ösztöndíjas volt a Pembroke College-ban Soros György támogatásával, a liberális demokráciát egyébként kutatta ebben az egyesült királyságbeli iskolában, Németh Zsolt szintén a Soros Alapítvány támogatásával volt külföldön, és teszem hozzá, Szájer József is Soros György alapítványának a támogatásával tanult külföldön. Hozzáteszem, én gimnazistaként pályáztam Soros-ösztöndíjra, én nem kaptam Soros-ösztöndíjat, de úgy látom, hogy a fideszesek sokkal sikeresebbek voltak ebben a tekintetben, és érdekes módon akkor még nem volt ilyen idegenkedés Soros Györgytől, sőt nagyon szívesen vették a pénzét. Hiszen akkor mint alapítványi kutatók vagy alapítványból finanszírozott kutatók, ebből éltek. Arról nem is beszéltek, hogy külföldi egyetemeken tanulhattak Soros György segítségével.

Tehát ezért gondolom én azt, hogy valahol ez a magyar külpolitika utat tévesztett, irányt is tévesztett. Éppen ezért mi annak örülnénk, ha Magyarország nem eszkalálná, nem mélyítené ezt a viszonyt - mármint negatív értelemben - az Egyesült Államokkal, és nem ezekre a kétes hírű lobbistákra költenének milliárdokat vagy a Századvég részéről, vagy a magyar kormány részéről, hanem valódi politikában változtatnának, és akkor a kapcsolatok is egészen biztosan javulnának. Hiszen Magyarországnak érdeke, hogy NATO-szövetségesként a világ egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb hatalmával egy olyan kapcsolatot tudjon kialakítani, ami a magyar nemzeti érdek segítségével van, ami lehetővé teszi számunkra, hogy a magyar nemzeti érdekeinket a világban is hatékonyan képviseljük. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány részéről Szabó László államtitkár úr kíván véleményt alkotni.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azt kell hogy mondjam, hogy a magyar-amerikai kapcsolatok igenis javulnak, és természetesen, ahogy egy jó házasságban is, mindig vannak vitás kérdések. Ezeket nyíltan meg kell beszélni, őszintén fel kell tárni a problémákat vagy a különböző nézeteltéréseket, de ettől függetlenül a kapcsolatok igenis folyamatosan javulnak, és ezekkel kapcsolatban egyébként rendszeres pozitív visszajelzést kapunk az amerikai partnerektől. Említeném itt például a NATO közös biztonságát és kollektív védelmét megerősítő közös intézkedéseket. Tavaly összel például 140 fős kontingenst telepítettünk Lit-

vániába, szeptembertől négy vadászgéppel járulunk hozzá a balti légtér ellenőrzéséhez, NATO-gyakorlatokat fogadunk be, és sorolhatnám. Colleen Bell nagykövet asszony egyébként többször megdicsérte, és köszönte ezt a tevékenységet Magyarországtól.

Az, hogy a magyar katonák Afganisztánban és a Balkánon folyamatosan ott vannak, az, hogy a nehéz légiszállítási ezred pápai légitámaszponton történő állomásoztatását csináljuk, az, hogy Budapesten katonai egészségügyi NATO-kiválósági központ működik, a szlovén és balti országok légvédelmét hajtjuk végre, illetve az Iszlám Állam elleni küzdelemben is nagyon komolyan lépünk fel, ez mind-mind olyan bizonyíték, hogy mi nagyon is jól tudunk együttműködni. És itt a biztonságpolitikai téren ez egy kiemelten fontos terület.

Örvendetes tény az, hogy a gazdasági kapcsolataink is nagyon dinamikusán fejlődnek, az Egyesült Államok Európán kívüli legfontosabb gazdasági partnerünk, csak a tavalyi növekedése a kereskedelmi forgalomnak több mint 14 százalékos volt, az Amerikába irányuló magyar export 25 százalékos növekedést mutatott, és az év első nyolc hónapjában is több mint 15 százalékos növekedés volt.

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlesztése folyamatos, 90 ezer embernek adnak munkát most amerikai vállalatok, és csak az idei évben 10 új amerikai beruházás jött felénk. Tehát ha nem lennének jók a kapcsolatok, akkor nehéz lenne megmagyarázni azt, hogy mi ez, ami történik gazdaságfejlesztésben is. Az 50 legjobb amerikai multinacionális vállalatból 40 folytat itt sikeres tevékenységet, és a legtöbb stratégiai partnerséget is amerikai cégekkel kötöttük.

A kilencedik legjelentősebb magyarországi befektető az Amerikai Egyesült Államok, és az összbefektetésük jelenleg 9 milliárd dollár körül van. Mi ezt úgy viszonzozzuk, hogy Chicagóban október elején nyitottunk egy új főkonzulátust, és a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. New York-i irodája is idén nyílt meg. A magyar startupok segítségére külgazdasági állomáshely nyitását tervezzük a Szilícium-völgyben, és élettudományokban, biotechnológiákban és az informatikai iparágban is további együttműködések születnek.

Tehát én úgy érzem, hogy jó az amerikai-magyar kapcsolat, folyamatosan javul, a problémás ügyeket pedig folyamatosan tisztázzuk és tárgyaljuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője: „Éhezők viadala II. rész” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A gyermekéhezés felszámolása közös nemzeti ügyünk. Egy pillanatig úgy tűnt, hogy ezzel minden parlamenti párt egyetért, hiszen az

erről szóló civil kezdeményezést, a „Nemzeti minimum” programról szóló országgyűlési határozati javaslatot majdnem minden parlamenti párt képviselője aláírta. A KDNP képviselője, Hoffmann Rózsa nem írta alá, és most javítani szeretném a bizottsági ülésen megállapítottakat, mert ott én elmondtam, hogy 2007-ben a szocialista kormánynak akkor volt egy országgyűlési határozata, amit száz százalékban minden képviselő támogatott. Nem a KDNP, már akkor is következetes volt, és Hoffmann Rózsa akkor sem támogatta a „Legyen jobb a gyermekeknek” programot, ami egy 25 éves stratégiát dolgozott ki, ami még most is életben van. Nem törölték el azóta sem.

Sajnálattal fogadtuk, hogy november 2-án, alig egy hónappal a javaslat benyújtása után az Országgyűlés Népjóléti bizottságának kormánypárti többsége nem támogatta a javaslat tárgysorozatba vételét. Az elutasítás tényénél csak az a stílus volt megdöbbentőbb, amit a kormánypárti képviselők többsége a vitában tanúsított. Mi múlt hét szerdán a Magyar Szocialista Párt részéről úgy döntöttünk, hogy egy törvénymódosítást adunk be, amivel megkönnyítjük a kormánypárt munkáját, és egy komplett módosítást adunk be, hogyan lehetne ezt a problémát ma Magyarországon megoldani. Szerdán benyújtottuk este, és reméljük, hogy nem ugyanúgy fogunk ezzel a törvénymódosítással is járni - mivel magát a problémát akarjuk megoldani -, mint a „Nemzeti minimum” programmal, hogy nem söprik le az asztalról.

Akkor beszéljünk egy kicsit arról, hogy ma elhangzott az is, hogy mennyire fontos minden parlamenti pártnak, én még emlékszem, egy héttel azelőtt, mielőtt a nemzeti minimum napja megrendezésre került volna szeptember 26-án, a civilek egy sajtótájékoztatót tartottak, ahol kérték a parlamenti képviselőket, hogy vegyenek részt ezen a sajtótájékoztatón. Akkor nem volt minden pártnak ennyire fontos ez a sajtótájékoztató. Akkor Csöbör Katalinon és rajtam kívül senki nem vett részt ezen a sajtótájékoztatón, mindenki valamilyen indokkal azt mondta, hogy nem tud eljönni. Sőt, emlékszem arra is, amikor még pénteken nem tudtuk, hogy a Jobbik alá fogja-e írni ezt a határozati javaslatot, vagy egyáltalán részt vesznek-e ezen a rendezvényen szombaton, mert akkor még azokat a híreket hallottuk, hogy nem, sőt, hogy kritikaként fogalmazzam meg, maga Csöbör Katalin sem tudta még pénteken megmondani, hogy szombaton ott lesz-e. Ehhez képest szombaton két hátrányos helyzetű gyereket cipelt fel magával a színpadra Csöbör Katalin, hogy demonstrálja azt az ott lévőknek, hogy a kormánypárt képviselőinek mennyire fontos ma Magyarországon a gyermekéhezés felszámolása.

Ehhez képest a múlt héten mindenféle indokkal és főleg azzal az indokkal, hogy a baloldali pártok rászálltak erre a témára... - és emiatt fogja a kormánypárt elutasítani. Én azt gondolom, hogy a gyermekéhezés nem baloldali, nem jobboldali és nem liberális. A gyermekéhezés elfogadhatatlan bárkinek a számára. Ehhez képest ma a miniszterelnök

úr elmondta felszólalásában, hogy már azzal is segítik a gyermekéhezés felszámolását, hogy az óvodás- és a bölcsődéskorú gyermekeknek majdnem a 90 százaléka ingyen étkezhet az intézményekben. Én éppen most kaptam egy nagyvárosból, megyei jogú városból egy adatot, hogy mióta bevezették az ingyenes étkezést és a menzareformot - és itt van a lényeg: a menzareformot -, 2015 szeptemberéhez képest november hónapra 8,5 százalékkal csökkent az összes ellátott étkező száma.

(15.00)

Az óvodás korcsoportban, mivel magas az ingyenes étkezésben részt vevők száma, 0,8 százalékkal csökkent az ott étkezők száma. *(Sic!)* Viszont most két olyan adat, ami engem is megdöbbentett: a vizsgált időszakban a legmagasabb csökkenés az általános iskolás és a középiskolás korosztály esetében figyelhető meg, mely mindkét korcsoport esetében, az összes étkező esetében 10,3 és 13,9 százalékos volt a csökkenés. A kollégisták körében - kollégisták körében! - 12,1 százalékos csökkenés állapítható meg.

Azt gondolom, hogy a mosdóvízzel sikerült a gyereket is kiönteni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Tóbiás elnök úrnak is idéztem, engedje meg, hogy önnek is idézzem az év elejéről egy önök által is ismert szociológus mondatát: „2008-ban Magyarország volt az egyetlen válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy.” *(Gúr Nándor: Ne ismételd, cselekedj!)*

Ezt az önök által is ismert és sok esetben kiemelt, idézett Ferge Zsuzsa mondta a Magyar Szocialista Pártról az idei év elején. Ezzel állított ki egy bizonyítványt arról, hogy önök valójában, amikor hatalmon vannak, akkor mind a szegény emberekkel, mind a szegény gyermekekkel miként foglalkoznak mint szocialisták. *(Heringes Anita: Még mindig hátramutogatsz? Tényleg?)* Nem jobboldali, nem politikus, hanem Ferge Zsuzsa, az önök által egyik leginkább támogatott és elismert szociológus kutató mondta ezt önökről.

Ugyanakkor ismerjük azt, hogy a Szocialista Pártnak általában csak kifogásai vannak akkor, amikor kormányon van. Szerencsére azért ennek a kormánynak voltak olyan intézkedései, amelyek a gyermekszegénységet is, a gyermekéhezést is és a szegénységet általában is csökkentette. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Ön is nagyon jól tudja, hogy

most már 241 ezerrel kevesebb ember van kitéve a szegénység kockázatának, mint volt ezelőtt pár évvel, hiszen ha azokat a nagyon komplex mutatórendszer végignézzük, ami bármifajta lehetőségét vagy veszélyeztetettségét tartalmazza annak, hogy valaki szegénységben éljen, akkor bizony látjuk, hogy közel negyedmillióval csökkent az elmúlt években ezeknek az embereknek a száma.

Magáról a kezdeményezésről: talán ön is tudja, hogy ön azért lehetett ott a Sportarénában azon a koncerten, mert Balog Zoltán miniszter úr és a magyar kormány ingyen odaadta egy napra, sőt igazából két napra, mert előtte még föl kellett építeni a színpadot, előkészítő munkákat kellett végezni, de egy ingyenes napot biztosított a „Nemzeti minimum” rendezvényre. Ha ezt a kormány nem tette volna meg, akkor ön nem lett volna hova elmenjen, nem lett volna hol elmondja, hogy a Magyar Szocialista Párt is támogatja azt a célt, amit minden józan gondolkodású magyar ember - nem csak politikus, mindenki más is - gondol, hogy nyilvánvalóan a gyermekéhezés ellen tenni kell, és a gyermekszegénységet vissza kell szorítani. Mindannyian így gondoljuk, de hogy erre föl lehessen hívni a közvélemény figyelmét, mindenki figyelmét, hogy figyeljen oda a szomszédjában levőre is, és nyilván az önkormányzat a településen lévőre, az állam pedig az ország területén élőkre, hogy erre föl tudjuk hívni a figyelmet, ezért adta oda, egyetértve a gyermekszegénység, a gyermekéhezés visszaszorítására tett erőfeszítésekkel, a kormányzat ingyenesen oda arra a napra. Ha ezt nem tette volna meg, akkor itt most valószínűleg erről nem beszélénk. Az másik kérdés, hogy ahogy a Népszabadság is a következő hétfőn megírta, nagyon kevesen mentek el erre a rendezvényre.

Horgas úr is és a szakértői is rendszeresen egyeztetnek a minisztériumunk különböző tisztségviselőivel, és nagyon jól halad az a munka, amelyben ők is sok újdonságot hallottak a minisztérium részéről, hogy hogyan zajlik pontosan ez a tevékenység, hiszen itt nagyon sok jó szándékú ember is részt vett a munkában, aki esetleg még újdonságokat is tudott hallani a kormányzat részéről. Ez a fajta szakmai párbeszéd folytatódni fog, annak ellenére, hogy önök itt a parlamentben ilyesfajta politikai akciót indítottak ezzel kapcsolatban, mert az ügy nekünk fontos. Ha valaki a juttatások célzottabbá tételében tud segíteni, akkor annak örömmel vesszük a kezdeményezését, és nyilván be fogjuk fogadni. Ez egy valódi munka. Tehát nemcsak beszélnek a dolgról, hanem valóban találkoznak, és valóban egyeztetnek a jobb módszerekről.

Ami pedig itt a parlamentben miniszterelnök úr részéről is elhangzott, szerintem egyértelmű, hogy a Magyar Szocialista Párt amikor tehetett volna, akkor nem tett ennek a problémának a megoldásáért. Önök 29 milliárd forintot biztosítottak erre a költségvetésben, idén 58 milliárd forintot fogadtunk el. Önök persze ezt nem támogatták a költségvetési törvényben, de a Fidesz-KDNP-többség elfogadta. Ez öt év

alatt megduplázta a gyermekéhezés felszámolására fordított források mértékét. Nem hiszem, hogy van bármi más, ami így a duplájára nőtt volna. A gazdaság ugyan növekszik, de még ott sem tapasztalható ilyen mértékű növekedés. Tehát láthatóan ez a kormányának kiemelt prioritása volt, hogy a gyermekéhezés ellen tegyen. A jövő évtől kezdve pedig már még nagyobb összeg jár, 71 milliárd forint szerepel a költségvetésben, és a bölcsődés- és óvodáskorú gyermekeknek a 90 százaléka teljes mértékben ingyen kap enni. Erre biztosítjuk a forrást. És szintén rekordot döntött ez a kormányzat abban is, hogy 3 milliárd forinttal, azaz a lehető legmagasabb összeggel támogatta a nyári étkeztetést, amelynek révén 134 326 rászoruló részesülhetett szintén a nyáron is étkeztetésben.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,  
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A következő feladat, amit el fogunk látni, az pedig az, hogy a többi szünetben, az őszi, a téli és a tavaszi szünetben is biztosítjuk a nyárihoz hasonló ellátást.

Mi ezen fogunk dolgozni. Önök politikai tőkét kívánnak ebből - úgy látom - csak kovácsolni maguknak, mi pedig a munkát folytatjuk, hogy minél több gyereknek biztosítsuk a biztonságos felnövekedés lehetőségét. Köszönöm szépen.

**ELNÖK:** Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik részéről: „Butaságra kárhozható - Integráció kérdőjelekkel II.” címmel. Öné a szó.

**ANDER BALÁZS (Jobbik):** Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bármennyire is közhelyszerű, mégiscsak el kell fogadjuk annak az évezredes bölcsességet hordozó mondanak a helytállóságát, amely szerint az oktatás tétje nem más, mint a jövő. Pedagóguskollégáim egyöntetű véleménye szerint az egyik legfőbb gond, hogy a társadalom alapsejtje, a család nem tud többé megfelelő nevelő környezetet biztosítani a gyerekeknek.

A rendszerváltástól máig eltelt két és fél évtized minden eddiginél nagyobb társadalmi válságot hozott, és a családi közösségek nevelő-oktató funkciója meggyengült. A válások száma, a csonka családok, az egyszülős családok, az instabilabb élettársi kapcsolatok aránya emelkedik. A magatartásmintákat már nem a kortárs közösségek közvetítik... Illetve bocsánat, pontosan az a nagy probléma, hogy ezek közvetítik, de milyen módon? Olyan módon, hogy ezeknek a programvezérlését a média vállalta magára, a média diktálja nekik.

Mindezzel párhuzamosan a külső viszonyok is egyre mostohábbá váltak, így az iskolarendszer is egyre gyengébben tudja teljesíteni a tőle elvárt feladatokat. Különösen a szakiskolai tanárok részéről

tekinthetők általánosnak azok a panaszok, amelyek az agresszió, a durva beszéd, az udvariatlanság, a fegyelmezetlenség elharapózását sorolják. Az érzelmi kultúra elsivárosodása és a funkcionális analfabéták számának növekedése már-már korjelenségnek tekinthető.

Tetézi ezt a munkaerő-piaci folyamatokat elemző statisztikákban pregnánsan kidomborodó azon adat, amely szerint a fiatalok munkanélküliek között a csupán szakiskolai végzettséggel rendelkezők a számarányuknál is jóval magasabb szinttel képviseltetik magukat. De csoda-e mindez, ha egyes vidékeken és intézményekben, mint például abban a vidéki szakképző iskolában is, ahol magam is tíz évig tanítottam, a kétharmadot is eléri a hátrányos vagy a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya?

Szintén fontos alapigazság lenne az a tétel, amely szerint a XXI. század egyik legfontosabb kérdése az integráció, illetve az annak hiányából fakadó, előre megjósolható katasztrófa lesz. A nyugati világban az eltérő kultúrkörből származó bevándorlók, illetve az ő, akár már sokadik generációs leszármazottai beillesztése a többségi társadalomba, míg Közép-Európa és benne természetesen hazánk esetében az évszázadok óta itt élő és egyre növekvő létszámú és arányú cigányság integrációja állítja egyre nagyobb kihívások elé a politikai döntéshozókat.

Ahogy azt a fejüket a fene tudja, hova dugó, politikailag korrekt struccukon kívül mindenki látja és tudja, a neoliberais doktrínák által meghatározott multikulturális társadalom koncepciója megbukott. Óriási visszhangot váltott ki, amikor 2010 őszén, a mostani öngyilkos ámokfutásával szemben még a német kancellár, Angela Merkel is ennek a szociológiai konstrukciónak a csődjéről beszélt. Némileg szakítva a politikailag korrekt beszédmóddal, rávilágított, hogy sokan nem is akarnak integrálódni az európai társadalmakba, megőrzik nyelvi, vallási, hagyománybéli teljes különállásukat, és zárványt képeznek a többségi társadalmon belül.

De a Harvard Egyetem világhírű szociológusa, Robert Putnam is sérthetetlennek hitt liberális dogmákat döntögetett, amikor tanulmányában bizonyította, hogy a másság, a párhuzamos társadalmak jelenléte egy közösségben mennyire kikezdi a társadalmi tőke alapjait, és így az eddig értéknek tartott multikulturalizmus milyen negatívan befolyásolja a szociális folyamatokat, miként nő az elszigetelődés, hogyan romlanak a bizalmi és boldogsági indexek.

(15.10)

Sokszor megfogalmazott kijelentés: a cigányság felzárkóztatása az elkövetkezendő évtizedek nemzeti sorskérdésévé fog válni. Sokáig hittek abban, hogy az iskola felgyorsítja az integráció folyamatát, de a Durkheim és Bourdieu óta eltelt időszak bebizonyította: elvben ugyan az iskola feladatai közé tartozik az oktatás mellett egy sor társadalmi funkció is, mint például a szocializáció vagy a mobilitás biztosítása,



de a gyakorlatban sokszor pont az egyenlőtlenségek konzerválódnak. Márpedig, ahogy Százdi Antal és szerzőtársa fogalmaztak egy tanulmányukban, egyáltalán nem mindegy, hogy a jövő generáció tagjai milyen arányban lesznek adófizetők vagy segélyezettek. És ez még a jobbik eset, hiszen a szociokulturális nyomor egyben a bűnözés melegágya is, és a permanens demográfiai robbanás, valamint a folyamatos társadalmi dezintegráció hihetetlenül veszélyes gyúlelyet alkot.

De hadd idézzek a fent említett szerzőpárostól: „A közeljövő társadalmi nyugalma a hátrányokkal küzdő, problémás gyerekek helyes szocializálásán, felzárkóztatásán, megfelelő nevelésén, oktatásán múlik. Az igazi probléma tehát itt van, és ha figyelembe vesszük, hogy a cigány tanulók száma húsz év alatt az általános iskolában megduplázódott, akkor bizony mielőbb tennünk kell valamit.” - olvasható a fenyegető jövőt felvillanító cikkükben.

Hogy mi mit is teszünk Magyarországon, majd a következőkben beszámolok róla. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Lukács László György képviselő úr jelentkezett, a Jobbik részéről: „A magyar beteg” címmel. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kemény kijelentés bizony címként azt állítani, hogy „A magyar beteg”, vagy a „magyar” beteg, azonban e kijelentés mégsem lehet légből kapott. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, az angol nevén OECD egy olyan globális szervezet, amely folyamatosan figyeli a tagállamok gazdasági és szociális mutatóit és az ezek mögött rejlő folyamatokat. Nos, ez a szervezet az, amely az emberek egészségügyi állapotát, az erre vonatkozó mutatókat, indikátorokat, illetve az állam által fenntartott és működtetett valamennyi egészségügyi mutatót feltérképezi, nyomon követi és erről alkot egy véleményt.

Ez a szervezet az elmúlt hetekben jelentetett meg egy olyan kiadványt, amely górcső alá vette nemcsak Magyarországot, hanem valamennyi tagállamának egészségügyi rendszerét, és fontos, hogy arról beszéljünk, milyen megállapítások voltak benne, hiszen nem lehet csak egy legyintéssel a közérdeklődésben, de akár a politika szereplőinek elmenni mellette. A „Health at a Glance” elnevezésű dokumentum sorra vette a kormányzati kiadásokat, az emberek egészségügyi állapotát, a halálokat, a gyermekhalálozást, de a káros szokásokat is, amelyek az egészségi állapotunkra kihatással lehetnek. A kiadvány nem éppen hízelgő képet festett Magyarországról és igazából még úgy is, hogy nem Ugandával, illetve Tahitivel méri össze hazánkat, hanem olyan fejlett államokkal, amelyek az OECD tagállamai.

Egyébként ezzel kapcsolatosan az OECD-hez rendelt magyar nagykövet, Cséfalvay Zoltán korábbi

államtitkár úr nyilatkozott, hogy az egészségügyi ráfordításokban pozitív trendváltás következett be Magyarországon, és ennek az iránynak az erősítésére, elmélyítésére van szükség. Én mégis úgy gondolom, hogy nem lehet osztani azt az örömet, amellyel a korábbi Fidesz-kormánytag látszólag függetlennek tűnően kijelentette, hogy minden rendben van.

De nézzünk néhány kulcspéldát, hiszen ezen keresztül érthető meg! Nézzük a születéskor várható élettartamot Magyarországon: ez a 80,5 évhez képest hazánkban 75,7 év, majdnem 76 év a születéskor várható átlagos élettartam. Ezzel Kínával, Kolumbiával, Brazíliával vagyunk egy mezőnyben, és messze előz minket Szlovénia, Csehország, a listát egyébként Japán, illetve Spanyolország vezeti. De a magyar élettartamnál még rosszabb a férfiak átlagos élettartama, amely 72,2 év. És ha a magyar statisztikák mögé kukucskálunk, akkor láthatjuk, hogy Északkelet-Magyarországon vannak olyan megyék, olyan járások, ahol alig haladja meg az 55 évet a születéskor várható élettartam a férfiaknál.

Nézzük a keringési betegségeket! Nagyon jól mutatja, hogy országunk az isémiás szívbetegségekben - ezek koszorúér-szűkületből származó, jellemzően szívizom-vérellátási problémák - Magyarország toronymagasan az utolsó helyen áll 260 eset/100 ezer halálesettel, amely a tízmilliós Magyarországon 26 ezer halálesetet követel. Összehasonlítva: ugyanez a szám a velünk nagyjából azonos lakosú Portugáliában csak 5200 fő. De azt mondhatjuk, hogy szintén ugyanekkora problémát jelent a kardiovaszkuláris, tehát úgymond az egész testet érintő keringési betegségek okozta haláleset is. Ebben is sajnos Magyarország az élmezőnyben van. Egy másik nagyon súlyos és ezzel összefüggő kategória a túlsúlyosság, a kóros kövérség kérdése, amelyben 28,5 százaléka a magyar lakosságnak érintett, egyébként csak Mexikót, Új-Zélandot és Amerikát maga mögött tudva meglehetősen rossz mutatókkal rendelkezik. De még rosszabb és még sajnálatra méltóbb a rákincidencia aránya, amelyben a férfiak messze-messze kiugróan teljesítenek. Sajnos, a szegyenlistára, szegyenpadra kerültünk. Bár voltak a prosztatarákban, illetve méhnyakrákban jó megelőzési módszerek, amelyekkel sikerült csökkenteni a megbetegedéseket, mégsem sikerült összességében előrelépniük.

Szintén érdekes a közkiadások kérdése. Azt látjuk, hogy Magyarországnak nemcsak az állam által ráfordított, de még az úgymond out of pocket, tehát a saját zsebből fizetett finanszírozással sem sikerül megugrania a magyar egészségügyi kiadások vonatkozásában az OECD-átlagot. Messze-messze alulmaradunk, és gyakorlatilag mind Chile, mind Szlovákia, mind Csehország előttünk van, pedig Chiléről, azt hiszem, nem gondolná senki, hogy nagyobb egészségügyi közkiadással rendelkezik, mint mi. Érdekes lenne ezt megvitatni egy teljes vitanapban akár, hogy a felcsúti kisvasutak és stadionok országában miért pont az egészségügyre nem költ az állam. A gyógyszerkassza egyébként hasonló trendet mutat.

Még egy utolsó aspektus: az egészségügyi dolgozók erőforrása, illetve bérkérdésében a magyar ápolók, a magyar dolgozók átlagfizetése dollárra átszámítva, de vásárlóerő-paritáson is messze a legutolsó helyen áll. Tehát a magyar ápolók keresnek a legrosszabbul. Úgy gondolom, ezeket az adatokat, amelyeket elmondtam, igazolják - és ezek OECD-adatok -, hogy a magyar beteg, és hogy a kormány nem tudja vagy talán nem is akarja a nyavalyainkat gyógyítani.

Kérem a kormányt, fontolja meg, milyen előre lépéseket lehet tenni az egészségügyi finanszírozásban, hogy végre ne az OECD szegénypadján legyünk egészségügyi mutatókban. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik részéről: „Hajlandó-e végre a kormány a Fidesz mögött létrehozott gazdasági cégbirodalomban legalább a Simicska Lajos érdekeltségi körébe tartozó vállalkozások állami megrendeléseit jogszerűségének felülvizsgálatára és elszámoltatására?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Simicska-talicskával és Nyerges-vontatóval lopták szét a közpénzt az előző ciklusban, legalábbis körülbelül így kommentálták az internetezők azokat a közbeszerzési eljárásnak nevezett, valójában inkább közpénzlopásokat, amelyeket csúcsra járatnak, jellemzően akkor épp Simicska Lajos érdekeltségi körébe tartozó vállalkozásokkal. Ezért a Jobbik már 2012 tavaszán országgyűlési vizsgálóbizottság felállítását kezdeményezte a Simicska Lajos és üzlettársa, Nyerges Zsolt körüli, valamint a Fidesz-kormány mögött álló gazdasági cégbirodalom állami megrendeléseit jogszerűségének átvilágítása érdekében.

Bár az országgyűlési képviselők egyötödének indítványára létre kell hozni a vizsgálóbizottságot az Országgyűlésről szóló törvény szerint, mégis a Fidesz ezt lényegében megakadályozta, ahogy a fideszes irányítás alatt álló ügyészség is lesöpörte az ezzel kapcsolatos feljelentéseinket. Hiszen igen, pont azok után is, hogy a vizsgálóbizottság felállítását is, a vizsgálatot is megakadályozták, így jobb híján a rendelkezésünkre álló adatok alapján tettünk különböző feljelentéseket. Én például, miután írásbeli kérdésben megtudakoltam a miniszterelnöktől, hogy ha már nem elég a nemzeti konzultáció címen végzett állami propaganda és adatgyűjtés, akár Kubatov Gábor legnagyobb örömére, hanem még időnként kormánykampányt is folytatnak az adófizetők százmillióiból, újabban milliárdjaiból, akkor azért ez pontosan egyrészt milyen cégeken keresztül, másrészt milyen megrendelésekkel teszik.

Kiderült az egyik ilyen írásbeli kérdésből, hogy a Simicska Lajos érdekeltségi körébe tartozó IMG Kft. kapta az egyik hirdetés közlésének nélküli közbe-

szerzési eljárás elnyert megbízást. A teljes kampanyra, ez esetben például egy 2012. év végi esetről beszélünk, 200 millió forintot fizettek ki. Ebből jutott 60 millió forint az óriásplakátokra. Kiválasztottam ezt az egy konkrét tételt, és beszereztem a piaci ajánlatokat, ezer darab óriásplakátról volt szó. Pont ugyanennyit néhány hónap különbséggel a Jobbik is saját vagyonából fordított politikai kampanyra.

(15-20)

Ez alapján teljesen könnyen össze tudtam hasonlítani és ez alapján megállapítani, hogy a piaci árnak a nyolcszorosáért - tehát 700 százalékos többletről beszélünk, nem holmi 10-20-30 százalékos többletről - bízták meg ezt a Simicska Lajos érdekeltségi körébe tartozó reklámcéget.

Nyolcszoros árkülönbségről beszélünk, azonban hiába tettem feljelentést hűtlen kezelés miatt, az ügyészség ezt lesöpörte. Idézem az indokolását: „Az a körülmény, hogy egy szerződés tárgyát képező szolgáltatás ellenértéke esetlegesen meghaladja a piaci árat, nem alkalmas a feljelentő által megjelölt vágyon elleni bűncselekmény megállapítására, büntetőjogi felelősséget nem alapozhat meg.” Mi több, az ügyészség szerint nyomozni sem kell egy ilyen ügyben. Semmi gyanús látnivaló nincs itt tulajdonképpen, mindenki menjen isten hírével. És az önök jogszabály-módosítása okán, ha egy országgyűlési képviselő feljelentést tesz, régen legalább fellebbezhettünk, volt jogorvoslat, panasszal élhettünk, most már ilyen lehetőségünk sincs.

Ezért most jobb híján a kormányhoz fordulok, hiszen miután megromlott a viszony Simicska Lajossal, abban bízom, hogy ha mondjuk, Andy Vajna talán még Simicska Lajosét is felülmúló mesés meggazdagodását nem is hajlandók vizsgálni, de talán hajlandók ad egy: egy ilyen vizsgálóbizottság felállítását támogatni; én azt gondolom, jó volna, hogyha a kormány megszólalna, hogy örülne, ha az Országgyűlés egy ilyen végre létrehozna. Másrészt bízom benne, hogy önök, akik hozzáférnek ezekhez az információkhoz, ezekhez a különböző kormányzati megrendelésekhez, amiből csak szűrőpróba szintjén tudtunk egyet-kettőt írásbeli kérdéssel például feszegetni, és látható, hogy a legegértelműbb közpénzlenyúlás is milyen következményekkel járt, hogyan söpörte le ezt az ügyészség, tehát azt várjuk, hogy tegyenek önök maguk feljelentést ezekben a kérdésekben. Erre biztatom tehát önöket ebben a konkrét vágy akár más esetekben is.

Továbbá arra, hogy a kormány végre fogadja el azokat az átfogó, a politikusbűnözést, a kormányzati korrupciót visszaszorító javaslatainkat, amiből most csak hogy féltucatnyit említek: a mentelmi jog eltörlése; a politikusok által elkövetett gazdasági jellegű bűncselekmények elévülhetetlenségének bevezetése; a hozzátartozói vagyonynyilatkozatok nyilvánossága; a képviselők és államtitkárok rendszeres, akár négyévenkénti, ciklusonkénti vagyongyarapodási, ismer-

tebb nevén vagyonosodási vizsgálata; az eseteleges kettős állampolgárság kérdése, ugyebár; vagy ha már egyszer eljutnánk a büntetésekhez, akkor nagyon örülnénk, ha beszélhetnénk a politikusokra kiszabandó, a Jobbik által követelt dupla büntetésről vagy akár a teljes vagyonekbejárásról.

Íme tehát csak egy féltucatnyi javaslat, ami a politikusbűnözés visszaszorítását célzó jobbikos programcsomagban van. Tessék minket követni, tessék javaslatainkat támogatni; ne várják meg a Jobbik kormányra kerülését! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy reagáljak súlyos állításokat is felvonultató felszólalására.

Mindenekelőtt szeretném önnek azt javasolni, hogy ezeket a kérdéseket a Simicska Lajoshoz kötődő médiumokban is tegye fel. A vak is látja ugyanis, hogy a Jobbik politikusai a korábbinál sokkal gyakrabban fordulnak meg az említett üzletemberhez tartozó tévékben és rádiókban *(Novák Előd: De mégsem a törvényes mértékben!)*, és miközben elég gyakran vendégeskednek itt, ezeket a kérdéseket önök egyetlen alkalommal sem tették fel *(Novák Előd: Nem igaz!)*, ezek a felvetések ott egyszer sem hangoztak el. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*

A felszólalás ugyanakkor zavarba ejtő is. Azért volt zavarba ejtő, mert teljesen ellentétes azzal, amit az ön pártelnöke képvisel. Vona Gábor a Jobbik tévéjében nem is olyan rég még azt javasolta, hogy Simicska Lajos vezesse a Jobbik korrupcióellenes ügyészségét. Ez kétszínű magatartás. *(Novák Előd: Humorérzék!)* Ez a kétszínű magatartás más ügyekben is tetten érhető. *(Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár úr, két évvel ezelőtt...)*

Engedje meg, hogy felhozzak egy példát, képviselő úr! A Jobbik korábbi választási programjában világosan szerepelt, hogy a földet vissza kell juttatni a gazdáknak. Tavalyi választási programjuk 54. oldalán ott sorjázna a szavak arról, hogy új földosztásra van szükség. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Erre eltelik pár hónap, és ennek a teljes ellenkezőjét képviselik: ellenzik a „földet a gazdáknak” programot, ellenzik, hogy a magyar családi gazdálkodók földhöz jussanak. *(Szilágyi György: Nem, Simicskát ellenezzük!)* Nem tudjuk, mi az oka ennek a magatartásnak, de egy dolgot világosan szeretnénk leszögezni, rögzíteni: önök jelenleg a nagybirtokosok oldalán állnak. Ennek megfelelően nem túlzás, ha azt kérjük: először saját soraikat rendezzék, a nagy földbirtokosok ügyeinek tisztázása a Jobbiknál kell hogy kezdődjön.

Köszönöm a figyelmüket. *(Novák Előd: Ezt ki írta? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Éljenek a gázszerelők! - Szilágyi György: Esküszöm, jobbák, mint a kommunisták! - Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr: „Nem felejthető” címmel. Megadom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, ez sem felejthető, ami az előbbieken zajlott, hogy a Fidesz részéről, a kormány részéről Simicskának... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Tényleg, kimaradt a kovácsbélázás!)* Szétverték önök az alkotmányt is, én semmin nem csodálkozom, botrányos médiatörvényt szültek, most meg még a tartalomszolgáltatókhoz a titkosszolgálati embereket is be akarták pakolni. Szóval, ezek tényleg a nem felejthető kategóriába tartoznak. Ez mind olyan tétel, amit nem szabad az idő múlásával hagyni elfeledni. Nem szabad már azért sem, mert mindaz, amit csinálnak, nagyjából arról szól, hogy senkivel nem egyeztetve, önféjű módon előremenve, mások vélekedését figyelmen kívül hagyva... - mondhatnék erre ezernyi példát, az érdekképviseleteket és sok mindenki mást is, ahol a párbeszédet lenullázták, csak a lakáj szakszervezeteket engedték magukhoz közel annak idején.

Magyarország nemzetközi tekintélyét önök megítélésem szerint sárba tiporják, bármit és annak az ellenkezőjét is le hazudják, hogyha arról van szó, nem okoz ez semmilyenfajta problémát önöknek, gondolhatnak itt az óriásplakátokon megjelent minimálbérek folyamatos növekedésére meg ismétlődő növekedésére, amit a papír elbír, de a valóság nem. És mindezek mellett gondolhatnak arra is, amikor újdonsült miniszterük a sajtó félrevezetését megtéve, például az internetadó kapcsán egyik napról a másik napra azt mondta, hogy ez igazából nem más, mint amit az Amerikai Egyesült Államokban működtetnek. Aztán rá két napra meg kiderült, hogy az homlokegyenest ennek az ellentettje, ők ezt nem akarják működtetni. Ezernyi példát sorakoztathatnánk fel, ezt a néhányat csak azért mondtam, mert ez mind-mind arról szól, hogy önöknek semmi nem akadály, mert ha kell, akkor holnap annak az ellentettjét fogják hazudni, amit tegnap hazudtak. Tehát ilyen értelemben korlátok önök előtt nincsenek.

De olyan korlátok sincsenek, hogy ne sértsék az emberek érdekeit. Emlékezzenek vissza arra, amikor visszamenőleges szabályozásokat csináltak, mondjuk, a 98 százalékos adóteher bevezetése kapcsán, az adóztatás vonatkozásában. Vagy emlékezzenek arra, ami az ígéreteik kapcsán megfogalmazásra került annak idején: radikális adócsökkentés, ezzel szemben 30 új adónem; amikor azt mondták, hogy egy-millió új munkahely a gazdaságban - nem külföldön, az elüldözött munkavállalókon keresztül a statisztikában, hanem a gazdaságban. Emlékezzenek vissza arra is, mit mondtak az oktatás, az egészségügy kapcsán, és közben hány száz milliárd forintot vettek ki évente ebből a rendszerből, az oktatás és az egészségügy rendszeréből. Azt akarom önöknek mondani, hogy arra is emlékezzenek, hogy hogyan fogják majd megvédeni - ugye, azt mondták, majd megvédik a

nyugdíjakat. Megvédték a nyugdíjasoktól, ez kétségtelen, illetve elkoboztak 3000 milliárd forintot, amit elégettek, aminek a pénzügyi felhasználása gyakorlatilag részben az államadósság csökkentésére ment, és közben 5000 milliárd forinttal magasabb az államadósság mértéke, mint mondjuk, öt évvel ezelőtt volt. Emlékképeikből ne töröljék ezeket ki, mert ezek nem felelhető tételek, nem felelhető kategóriák!

És emlékezzenek arra is, hogy ma - nyugodt lelkülettel mondom - rosszabbul élnek ebben az országban nagyon sokan, a többség, mint korábban. Rosszabbul élnek, mert kevesebbet keresnek; mert a közfoglalkoztatott ember bére vásárlóerejének az egyharmadát elvették; mert a minimálbéres ember 5 ezer forinttal kevesebb értékű pénzt kap a kezébe; merthogy a létminimumot már el akarják törölni, azzal már nem kell foglalkozni; mert a köztisztviselő 38 650 forintot kap (*sic!*). És még ezernyi más dolgot lehetne említeni. Azt akarom ezzel mondani, hogy emlékezzenek arra, hogy nem véletlenszerű az, hogy 600 ezer ember kényszeredett módon elhagyta ezt az országot, azért, mert önök elüldözték őket, mert ők itthon nem tudták megélni az életüket. Emlékezzenek arra is, hogy a szegénység tekintetében nemcsak nő a szegénység, hanem szélesedik is, nemcsak mélyül, hanem szélesedik is. Ezek mind azok a kategóriák, amelyeket nem lehet elfelejteni. A magyar társadalom ezt önöknek nem fogja elfelejteni. Mint ahogy azt sem - példaként -, hogy a miniszterelnökségi hivatal az utóbbi napokban egy 5 milliárd forintos nagyságrendű tanácsadói pályázatot írt ki, megkerülve a saját maga által beterjesztett közbeszerzési törvényt. Emlékezzenek rá most is meg majd két év múlva is! Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

(15.30)

ELNÖK: A következő napirendi utáni felszólásra jelentkezett Kész Zoltán képviselő: „Fociláz és ami mögötte van” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy nemcsak az idősebbek ismerik, de a mai fiatalok is találkozhatnak tanulmányaik során Örkény István zseniális kisregényével, melynek a címe: Tóték. Aki nem olvasta volna a művet, a mai magyar valóságban többé-kevésbé átélheti.

A regény egyik jelképe a dobozolás. Ez az értelmetlen, kényszeres cselekvés szinonimája. A főhős örületének kivételése egy bizarr, tengernyi időt rabló pótcselekvés, amely soha fel nem használt, semmire nem jó dobozok kézi előállítását jelenti. Minderre a regény főhőse, a háborúban mentálisan megroppant, de környezetét a hátszágban is folyamatosan harc-készültségben tartó Varró őrnagy kényszeríti a közösséget.

Ma, tisztelt hölgyeim és uraim, egész Magyarország dobozol. 2010 óta költségvetésünk egyre na-

gyobb szeletét költjük senki által nem kért, követelt, sőt, kívánt stadionokra, amelyekből mégis annyi nő már, mint gomba, vagy mint pártcsapat az NB I-ben. Sőt, több. Hazánk olyan gazdag, hogy a miniszterelnök egyetlen közismert hobbijára, tehát stadionépítésre, profinak nevezett futballra, azon belül pártklubok kitömésére több éves távlatban többet költ, mint például felsőoktatásra.

Történik mindez az Orbán-rendszer futballkudarcokkal teli hatodik évében, amikor a magyar klubfutball minden eddigi negatív rekordot megdöntött; a stadionok még inkább konganak az ürességtől; csak az állam által odavezényelt önkormányzati, állami és magánvállalkozások finanszírozzák ezt a kicsit színpadias jellegű bajnokságot, ahol a klubok vezetői gyakran maguk is párttisztviselők, vagy a rendszer kaszinó- vagy egyéb kedvezményezettjei.

Ilyen politikai nyomás ilyen mértékben talán még az ötvenes években sem nehezedett a sportra, mert ott legalább eloszlott a figyelem a sportágak között, de most szinte nem is létezik más. S amikor ezt az ámokfutást végre valaki felveti, vagy az iránt érdeklődik szelíden, hogy mit keres a miniszterelnök kertje végénél egy túlméretezett és többségében üresen szomorkodó stadion, akkor jön a szemtelen kommunisztázás, illetve az álszent takarózás a gyermekek érdekeivel, akik valójában a fűre sem léphetnek sokáig ezekben a stadionokban, mint például Felcsúton sem, a milliárdos gázszerelők Mekkájában.

Sőt, ilyenkor mintha dafke presztízsből hozzáépülne a komplexumhoz még valami, hol egy kisvasút, hol egy Makovecz-stílusú kazánház. Mintha az a néhány milliárd már nem is számítana, főleg ha jelentős részét állami forrásból és taós adókedvezményből lehet finanszírozni. Jellemző erre a rendszerre, hogy egyedül Lázár miniszter merete felvetni, hogy talán nem kéne a profi futballt állami pénzzel kitömní, de neki ezen óvatlan megjegyzése után már nagy jövőt nem jósolunk a nemzeti együtt dobozolás rendszerében.

Fontos rögzíteni, hogy a stadionépítési tébolyt, vagyis összességében százmilliárdok ablakon való kiszórását senki nem kérte tőlük sem itthon, sem külföldön. Mielőtt kitört a dobozolás, hazánk rendelkezett elegendő infrastruktúrával a hazai és nemzetközi futballmérkőzések megrendezéséhez. De mégsem igaz, hogy senki nem akarta ezt. Mindezt egyvalaki akarta, ő viszont nagyon! És ő nem nyit vitát a dolgokról.

Nos, így működik az ország jelenleg. Az Orbán-rendszer kényszeres pótcselekvése, a párt és a brancs nagyvonalú közpénzes finanszírozása mellett, csak ezzel a különös személyes ragaszkodással magyarázható. Holott jól tudjuk, és bizony tudja a miniszterelnök is, hogy mindez teljesen felesleges. Ahhoz, hogy a gyerekek mozogni és sportolni tudjanak, nem kötelező futballoktatásra, a teljesítmény nélküli focistáinknak stadionokra, hanem tornatermekre, sportpályákra, uszodákra, illetve komoly népegészségügyi programokra lenne szükség.

Vajon látja még a miniszterelnök Magyarországot? Tudja, hogy a voluntarizmus jegyében kitalált mindennapi kötelező testnevelésórákat milyen körülmények között tartják meg? Hogy sokszor a folyosón vagy az udvaron csinálnak valami kötelezőt, amit testnevelésnek csúfolnak? A vidékről jött miniszterelnök elfelejtette volna a Felcsúton kívüli, ahhoz hasonló méretű falvakat, amelyek nem stadionra, hanem abból a forrásból egyszerű tornateremre vágnak? Arról nem is beszélve, hogy a futballon kívül is vannak más mostoha sportágak, amelyek hiába sikeresek és termelik a nemzeti dicsőséget, mindig csak a „futottak még” kategóriában lesznek, mert nem futballnak nevezik őket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A stadionpocsékolás hosszabb távon is teher lesz a nyakunkon. Ha úgy dönt az ország, hogy véget vet ennek a torz pazarlásnak, a stadionok akkor is itt maradnak, és fenntartásuk később is rendszeresen komoly gondot fog okozni. Hacsak nem akarjuk olyan mementóvá tenni őket, ahogy az akasztói Stadler arénát, vagy ahogy az Romániában történt, ahol az ottani államvezető falujában az idő kegyetlen ítéletet hozott az orbáni újszólás szerinti fedett létesítményről.

Persze ahogy Örkény István nagyszerű regényében, úgy a valóságban is vége lesz egyszer a mi országos dobozolásunknak, de nem magától. Ezt az ámokfutást csak képviselőtársaim tudják megállítani, ha rádöbbennek, hogy a közvagyon többet ér, mint hogy bárki felelőtlenül, sőt a közérdek iránt hűtlenül, egy ember mániájára tékozzon el. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Itthon vagy otthon” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi napokban, nagyon helyesen, demográfiai fórumot, konferenciát, eszmecezeret szerveztek Budapesten. Szerencsére ez most már a közérdeklődés homlokterébe is a maga súlyosságát illetően és illő módon került. Elmondhatjuk tehát, hogy végre kezd átütöni a hallgatás falát az a nagyon fontos kérdéskör, amiért korábbi nagyon jó, kiváló szakértőket leőrültek, leszélsőségesztek, lenáciztak.

De azt is el kell hogy mondjuk, hogy bár az eszmecsere nagyon fontos, a diagnózis tekintetében előrelépés nem történt, hiszen a diagnózis korábban is megvolt, a terápiás lehetőségeket illetően pedig új ötletekkel nem igazán gazdagodtunk. Viszont egy nagyon veszélyes folyamat kezdett elburjánzani, elsősorban liberális körökből. Azt tapasztalhattuk, hogy ők, jelesül a migrációs válság kapcsán is, összekapcsolták ezt a folyamatot a magyar népességfogyással a tekintetben, hogy ha már úgyszólván fogy a magyar, akkor pótoljuk kívülről. Elképesztően veszélyes tendenciáról van szó, és tapasztalhattuk a migrációs cunami közepette azt, hogy hát bizony egyes liberális vagy magukat liberálisnak valló körök bérlakásokat,

üresen állókat követeltek migránsok számára, extra szociális juttatásokat, és a fideszes Alaptörvény sajnálatos módon biztosított olyan lehetőséget, hogy a pozitívan elbírált migráns adott esetben helyhatósági választásokon a jövőben bizony voksolhat.

Szerencsére tömeges méreteket nem ölt ilyen jelenség, de azt el kell hogy mondjuk, hogy amellet, hogy ezeket a liberális vadhajításokat sikerült lenyesegetni, szakmai berkeken belül, mondjuk itt, a Parlamenten belül megrendezett infokommunikációs, informatikai konferencián is csúcsvezetők, vállalati vezetők részéről hangzott el teljes komolysággal az a felvetés, hogy ha már hiányzik 10 ezer informatikus a magyar piacról, akkor egyfajta áttelepítési programot kellene öszerintük - nem szerintem - tető alá hozni, aminek értelmében, mondjuk, Dél-Amerikából, kiemelten keresztény kultúrkörből, idehozoznának sok fiatalt, a magyar egyetemeken kiképeznék őket, aztán bíznanak a jó szerencsében, hogy ezek az emberek itt maradnak és letelepednek.

Hangsúlyozom, hogy a Jobbik számára ez nem út. A Jobbik számára csak a megdőlt korfa kiegyenesítése, saját reprodukciónknak a pótlása lehet járható út. De azt is látjuk, hogy miközben a kormány, helyesen, kikel retorikailag bizonyos migrációs jelenségek ellen, és miközben demográfiai konferencia kerül tető alá, a Belügyminisztérium felkérésére az MTA által elkészül egy olyan szakanyag, amely az MTA korábbi kutatásait kibővítve, az MTA öt intézetének csaknem harminc földrajztudósa, kisebbségkutatója, jogásza, közgazdásza által megállapításokat tesz, de olyanokat, amelyeken azért elképedünk.

Az első szerint, hát, nem mérséklődik a migrációs áradat a 2010-es évtized második felében - ezt egy átlagos középiskolás is tudja egyébként. Kiderült ebből az elemzésből, hogy túlnyomó többségben fiatal férfiak vannak a migránsok között - ez szintén nem egy újszerű jelenség -, akik jó része a megélhetési nehézségek elől is menekülhetett szerencsét próbálni Európába.

Ezek után következnek a sajtójelentések slusszpoénjai, ahol a BÁH főigazgatója már azt veti fel, hogy nagyon fontos lenne foglalkozni a társadalmi beilleszkedéssel, az integráció folyamatával, az MTA kutatói pedig javaslatokat fogalmaztak meg a kormányzat számára. Szerintük indokolt lenne tekintetbe venni minden lehetséges külföldi munkaerőforrást, sőt mi több, szükség lenne letelepedési ösztönzőkre. Tehát szerintük olyan támogatási rendszerre lenne szükség, amely képes a Magyarországon maradni akaró migránsok akár nagyobb csoportjának fogadására, letelepítésére is. A végén pedig sajnálkozunk kissé, hogy a határon túli magyarok beáramlása kezd elapadni, ily módon az a korábbi pótlás, ami szerintük fennállt, most már nem fog fennállni.

Elmondható tehát, hogy ahelyett, hogy egy otthonteremtési és bérlakásépítési programról beszél-nének, ahelyett, hogy a kivándorlási spirált lassítanák vagy lehetővé tennék a kívánt magyar gyermekek megszületését, bizony a Belügyminisztérium

felkérésére, nyilván közpénzek érintettségét is felvetve, hasonló színvonalú és hasonló mondanivalóval bíró, tanulmányoknak nevezett valamik szülehetnek.

Amellett, hogy minden tiszteletem az MTA-nál dolgozó számos kiváló szakteknitelyé, el kell hogy mondjuk, valahol korlátot kellene szabni annak, hogy közpénzekből ilyen színvonalú és ilyen irányultságú ajánlások születhessenek Magyarországon, hiszen teljesen egyértelmű, hogy tisztességes nemzetben gondolkodó kormány, ellenzéki párt, magyar ember számára nem lehet út az, hogy idegenből tömegeket telepítsenek be ide.

(15.40)

Éppen ezért, hogy ez ügyben végre megkérdessék a magyar nép is közvetlen módon, a Jobbik egy alaptörvény-módosítást nyújt be, amely egyértelműen lehetővé teszi azt, hogy országos népszavazást szervezzenek a kvóta kérdését illetően, és természetesen arról, hogy kívánja-e a magyar választópolgár támogatni azt, hogy idegenből bárkit is betelepítsenek Magyarországra. Ha ez a népszavazási lehetőség keresztülmegy, akkor látható lesz, hogy a magyarság túlnyomó többsége mindenféle hasonló megoldást elítél, elvet.

Erre szólítjuk fel önöket is: ne menjenek szembe a magyarság akaratával! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: A Tudományos Akadémia nevében, képviselő úr, nem tudok reagálni, de engedje meg, hogy a kormány nevében megtegyem. Ami a bevándorlást illeti: mi a bevándorlást nem lehetőségnek tekintjük, hanem egy olyan dolognak, amely alapjaiban veszélyezteti kultúránkat, életformánkat, mindazt, ahogyan élünk. Bár a déli határzár működik, csökkent a hazánkra nehezedő migrációs nyomás, ennek ellenére tőlünk délre továbbra is tízezrek áramlanak naponta Európa irányába. A helyzetet súlyosbítja a Brüsszel által javasolt bevándorlási kvóta is, amely nemcsak jogtalan és értelmetlen, hanem veszélyes is, a kormány ezért minden eszközzel fel fog ellene lépni.

Ami a közös eredményeket illeti, engedje meg, képviselő úr, hogy pár dolgot kiemeljek az elmúlt évekből. A kormány célja az, hogy olyan feltételeket teremtsen, hogy minden fiatal megtalálja idehaza a számítását. Az elmúlt évek közös erőfeszítései nyomán jobb lehetőségek állnak mindehhez rendelkezésre. Több mint 400 ezerrel több ember dolgozik Magyarországon 2010-hez képest. Ez azt is jelenti, hogy az uniós folyamatokkal ellentétben sikerült mérsékelni a fiatalok munkanélküliségét.

Ön említette a családpolitikát is, éppen ezért én is kiemelném az új családi adózási rendszert, amely

több száz milliárd forintot hagy a fiatal magyar családok zsebében, ez szintén segíti az itthoni boldogulást. Ugyanez igaz az új otthonteremtési támogatásra, amely fiatalok százezreinek jelenthet érdemi segítséget. Jó hír ezzel összefüggésben az, hogy növekszik a gyermekvállalási kedv és többen is házasodnak. Mindezek a lépések azt szolgálják, hogy a külföldön dolgozó fiatalok itthon is léphessenek egyről a kettőre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az utolsó napirendi utáni felszólalásra Szilágyi György képviselő úr jelentkezett: „Súlyos válsághelyzetet idézett elő a Fidesz az élet- és vagyonvédelem területén” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mivel felszólalásom az élet-, tűz- és vagyonvédelemmel kapcsolatos, a kéményseprőkről szól, kíváncsi leszek, hogy ha esetleg válaszolnak nekem, hogy fogják behozni ehhez a kérdéshez akár Simicska Lajost, akár Kovács Bélát, hiszen bármit kérdezünk, önöknek folyamatosan ez a válaszuk a kérdéseinkre. De úgy is kezdhethem ezt a felszólalást, hogy megkérdem Dömötör Csaba államtitkár úrtól mint fiatal fidelitasostól, aki sokat jár Brüsszelbe, hogy vajon igénybe vette-e azokat a szolgáltatásokat, amiket az egyik fiatal fideszes nyújtott a hamis eurók árulásával a Kelet pályaudvarnál. De nem teszem, mert nem tartozik a témához, én a kéményseprőkről szeretnék beszélni.

Ha kéményseprőt látok, akkor szerencsém lesz - tartja a mondás. Ezért azért volt így, és azért van így, mert ha valahol a kéményseprő megjelent a fűtési szezon elején, akkor nagy valószínűséggel ott nem volt tűz, és nagy valószínűséggel nem volt vesztélyben az emberek élete.

Itt a fűtési szezon elején nem is kellene mást tennünk, mint hogy jó munkát kívánjunk a kéményseprőknek, és minden menne a maga útján egy normális országban. De - mint tudjuk - sajnos nem egy normális országban élünk, és nem egy normális helyzet van, hiszen eddig is voltak hiányosságok - és ezt el kell ismernünk valóban - a kéményseprőszolgáltatással kapcsolatban: nem voltak megfelelőek az eszközök, nem annyi eszköz állt rendelkezésre, mint amennyit a törvény vagy a kormányrendeletek előírtak volna, nem volt megfelelő az ellenőrzés sem, hiszen a katasztrófavédelem nem tartotta be az előírásokat, és utána még súlyosbította a helyzetet az is, hogy önök a rezsicsökkentés oltárán szinte feláldozták a kéményseprő-szolgáltatást. Amikor érzékelték azt, hogy itt problémák lesznek, akkor valóban a kormány még a tavasszal benyújtotta a parlament elé azon javaslatát, ami a hazai kéményseprőipar működésének megújítását és az állami szerepvállalás útján biztonságosabbá tételét lenne hivatott szolgálni. Az erre vonatkozó törvénytervezetet azonban a mai napig nem fogadták el, rendre halogatják.

Mi is történt? Az történt, hogy 2015. március 10-én a BM benyújtotta ezt a törvényjavaslatot, majd 11-én ki lett jelölve a Honvédelmi és rendészeti bizottság, 18-án lefolyt az általános vita, 23-án a részletes vitaszakasz meg lett nyitva, és azóta önök megállították ezt a törvényjavaslatot. Ennek következményeként tragikus létbizonytalanság uralkodik a szakmában, és a lebegtetés egyszerűen megbénítja a rendszert.

Miközben a helyzet egyre veszélyesebb, a pálya-elhagyás mértéke drasztikus méreteket öltött, a korábbi 1400-1500 kéményseprőből már alig 800-900 szakmunkás kénytelen valahogy biztosítani a szolgáltatást, utánpótlás csak elvétve akad, hiszen éppen a kialakult helyzet miatt ma már egyáltalán nem vonzó a szakma, kéményseprőnek lenni nem jelent hosszú távú, biztos megélhetést. Ez tarthatatlan és kockázatos állapot, amely előbb-utóbb családok százezreinek a biztonságát is veszélyezteti. Minden lóg a levegőben, minden bizonytalan. Különböző ötletek kerültek elő a kormányzati fiókokból arra vonatkozóan, hogy melyik szervezethez integrálják a szakmát, ám ennél több nem történt, vagyis egyelőre a munkavállalóknak fogalmuk sincs arról, hogy mi lesz velük, hová kerülnek, s milyen formában dolgoznak majd tovább.

Jelentem, elfogyott a kéményseprők türelme. Ma már a legkitartóbbak közül is egyre többen kényserülnek más, biztos megélhetést keresni. Ami leginkább aggasztó és időzített bombaként ketyeg, az a kéményseprők számának rohamos csökkenése, és azóta súlyosbodott a helyzet, hiszen a Kéményseprők Országos Szakszervezete - amely a kéményseprők 40 százalékát tömöríti - úgy döntött, hogy a munkavállalói egy jelentős részével, több mint 300 taggal most ügyvédi letétbe helyezték 322 munkavállaló felmon-

dását azzal, hogy amennyiben 2015. december 21-ig nem történik semmi az állásfoglalással vagy a törvénnyel kapcsolatban, akkor érvényesíteni fogják ezt a felmondást. Amennyiben érvényesítik ezt a felmondást, súlyos katasztrófa helyzet alakulhat ki.

Nekem az a véleményem, hogy úgy, ahogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom le tud ülni a munkavállalókkal, le tud ülni egyébként a szolgáltatókkal is, és tud velük egyeztetni, a kormánynak kutya kötelessége lenne leülni ezekkel az emberekkel, kutya kötelessége lenne leülni ezekkel a szervezetekkel, egy háromoldalú tárgyaláson megvitatni a törvénytervezet és a szakma további működésének a lehetőségeit, és biztosítani Magyarországon, hogy a kéményseprő-ipari szakma normálisan tudjon működni, és ne legyen veszélyben több százezer ember.

Ez az önök felelőssége. Kérem önöket, hogy ne hozzák lehetetlen helyzetbe Magyarországot, és még a határidő lejárta előtt üljenek le ezekkel a szervezetekkel, egyeztessenek velük, és folytassuk tovább ennek a törvénynek a tárgyalását, hogy végre megnyugtatóan tudjuk befejezni ezt a történetet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! A Belügyminisztérium jelezte, hogy írásban kíván majd válaszolni a felszólalására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy **az őszi ülészaká követező ülése** 2015. november 16-án lesz.

Megköszönöm a munkájukat. Az **ülést bezárom**.

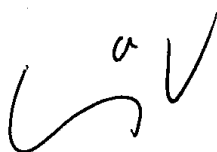
*(Az ülés 15 óra 48 perckor ért véget.)*

Hegedűs Lorántné s. k.  
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.  
jegyző

Móring József Attila s. k.  
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor  
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója  
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

**MINDEN JOG FENNTARTVA!**

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)